

รายงานผลการดำเนินงานโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

หัวหน้าโครงการ

นางประทับใจ สิกขา

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ร่วมโครงการ

ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา

นางสาวสุกัลลักษณ์ มาอุณคน

นายสมโชค หอมจันทร์

นายนิกร ทองให้

ได้รับจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจาก

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550

กิตติกรรมประกาศ

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ นี้ เป็นการรวบรวมและเผยแพร่ ข้อมูลงานหัตถกรรมที่อยู่ในวิถีชีวิตของชนเผ่าทางตอนใต้ของสปป.ลาว ทางด้านงานจักสาน งานทอผ้า งานแกะสลักไม้ และเครื่องประดับที่ใช้ในการตกแต่งร่างกายที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อถือตามฮัตคองประเพณีของแต่ละชนเผ่า ซึ่งโครงการนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยความร่วมมือช่วยเหลือ อย่างดียิ่งจากประชาชนชาวชนเผ่าทุก ๆ เผ่าที่ข้าพเจ้าลงพื้นที่ศึกษาและรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณ นายสิงห์ ไชยะบัวสี หัวหน้าห้องการพิพัตนต่างประเทศ ประจำแขวงสะหวันนะเขต นายคำโอ บุนสีม รองประธานแนวลาสร้างชาติ แขวงสะหวันนะเขต เจ้าหน้าที่ห้องการแขวงทุกแขวง นายวงศ์สวัสดิ์ สุวรรณศักดิ์ นางสุนันทา สุวรรณราสี นางสาวดาภิสวรรค์ ไชยะบัวสี และนางมลินี พินิจ นักศึกษา ปริญญาโท โครงการร่วมมือพัฒนานุเคราะห์ในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มประเทศอินโดจีน นายสัญญา สุพิพัฒน์มงคล และนายสุพัฒน์ สมเสนาะ โครงการนี้ได้รับจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีงบประมาณ 2550 ข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน นักศึกษาคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ชั้นปีที่ 3-4 ที่ ให้ความช่วยเหลือ โครงการนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

นางประทัยใจ สีทา

หัวหน้าโครงการฯ

ข
สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพ	ค
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	2
สถานที่ดำเนินการ	2
แผนการปฏิบัติการ	3
กำหนดการ	4
ผลการดำเนินโครงการ	4
สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการฯ	5
ปัญหาอุปสรรค	6
ข้อเสนอแนะ	6
เอกสารอ้างอิง	7
ภาคผนวก	8
- ภาคผนวก ก (บันทึกข้อความและคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องการดำเนินโครงการ)	9
- ภาคผนวก ข (เนื้อหา)	24
- ภาคผนวก ค (ภาพกิจกรรมการดำเนินโครงการ)	75
- ภาคผนวก ง (แบบประเมินโครงการ)	106
- ภาคผนวก จ (การเผยแพร่เอกสารสิ่งพิมพ์)	111

ค
สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ด้วย ภาพถ่าย แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	76
ภาพที่ 2 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ด้วย ภาพถ่าย แขวงสาละวัน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	77
ภาพที่ 3 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ด้วย ภาพถ่าย แขวงอัตตะปือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	78
ภาพที่ 4 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ด้วย ภาพถ่าย แขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	79
ภาพที่ 5 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ด้วย ภาพถ่าย แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	80
ภาพที่ 6 กิจกรรมการเตรียมงานจัดแสดงนิทรรศการศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย	81
ภาพที่ 7 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์งาน	82
ภาพที่ 8 ข้อมูลที่ใช้จัดแสดงนิทรรศการ	96
ภาพที่ 9 ตัวอย่างรูปเล่มเอกสารเผยแพร่	97
ภาพที่ 10 บรรยากาศการจัดเสวนาทางวิชาการ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับ วิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม วันที่ 27 กรกฎาคม 2550	100
ภาพที่ 11 นิทรรศการ ชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ วันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550 (สัปดาห์วันสถาปนามหาวิทยาลัย) ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	102
ภาพที่ 12 นิทรรศการชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ในงานประชุมวิชาการ เรื่อง ศิลปะและวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง : เอกภาพ : ความหลากหลาย	103
ภาพที่ 13 นิทรรศการ ชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ วันที่ 17 - 19 สิงหาคม 2550 (สัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ)	105

หลักการและเหตุผล

ศิลปะพื้นบ้านส่วนใหญ่เกิดควบคู่กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งมีความจำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและการมีชีวิตรอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ เมื่อประสบกับพิบัติที่เกิดขึ้นตามปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ฝนตก ฟ้าร้อง ภูเขาไฟระเบิด น้ำท่วม ฯลฯ ทำให้มนุษย์เกิดความกลัว ต่อภัยอันตราย และคิดค้นหาวิธีป้องกันภัยอันตรายด้วยวิธีการต่าง ๆ ความต้องการใช้สิ่งต่าง ๆ เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์สร้างงานขึ้นมา ผลงานศิลปะพื้นบ้านจึงเป็นสิ่งที่มีความพร้อมทั้งประวัติศาสตร์ความเป็นมาของมนุษย์ ต่อมาภายหลังเมื่อมนุษย์รู้จักทำการเพาะปลูก มีการตั้งหลักแหล่งอยู่เป็นที่ เกิดการสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่มีความงดงามเพื่อสนองความต้องการทางใจ และสร้างสิ่งยึดเหนี่ยวให้สังคมมนุษย์อยู่ร่วมกันได้เป็นปกติสุข งานหัตถกรรมและศิลปะทุกสาขาจึงได้เริ่มพัฒนาเมื่อมนุษย์มีความเจริญมากขึ้น ทำให้ความจำเป็นในการสร้างสรรค์งานศิลปะพื้นบ้านเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และลักษณะรูปแบบของศิลปะพื้นบ้านในแต่ละท้องถิ่นหรือชุมชนก็เริ่มมีความแตกต่างกัน แม้จะมีหน้าที่ใช้สอยอย่างเดียวกันก็ตาม ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความจำเป็นทางประโยชน์ใช้สอย วัสดุหรือวัตถุดิบ รสนิยมคทอค สักคมและขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพแวดล้อม เป็นต้น เนื่องจากศิลปะพื้นบ้านเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ความรู้สึกเคยชินที่มนุษย์ได้พบเห็นอยู่ทุกวัน และความเรียบง่าย ความงามอย่างธรรมดา จึงเป็นเหตุที่ทำให้คนเราไม่ค่อยเห็นความสำคัญหรือยกย่องทั้ง ๆ ที่ศิลปินพื้นบ้านก็เป็นผู้ที่มีความสามารถสูง มีความเข้าใจในเรื่องของสุนทรียภาพเป็นอย่างดี จึงสามารถสร้างสรรค์งานประเภทต่าง ๆ ออกมาอย่างมีระบบและกฎเกณฑ์ที่พอสมควร ดังจะเห็นได้ว่า ศิลปะพื้นบ้านจะมีเอกลักษณ์ ลักษณะเด่นเฉพาะตัว ด้วยเหตุนี้เองเราอาจกล่าวได้ว่า ศิลปะพื้นบ้านช่วยบอกประวัติศาสตร์ความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และบอกลักษณะทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนในภูมิภาคต่าง ๆ ให้เราทราบได้เป็นอย่างดี เนื่องจากชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวข้องกับสิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่เป็นประดิษฐกรรมของช่างหรือศิลปินพื้นบ้านที่เป็นเสมือนกระจกเงาสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านว่า เป็นอย่างไรในแต่ละยุคแต่ละสมัย

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า สปป. ลาว ถึงแม้จะเป็นประเทศที่มีเนื้อที่เพียง 236,800 ตารางกิโลเมตร มีพลเมืองประมาณ 5 ล้านกว่าคน แต่ประกอบด้วยหลายชนเผ่า ซึ่งดำรงชีวิตอยู่อย่างกระจัดกระจายตั้งแต่เหนือจรดใต้ พวกเขาอยู่ร่วมกันโดยสันติ แต่ละชนเผ่าล้วนมีเอกลักษณ์ร่วมแห่งความเป็นชาติลาว และมีเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่าตนเอง มีความรักใคร่สามัคคีปรองดองระหว่างชนเผ่าต่าง ๆ ที่แน่นแฟ้น ชนเผ่าต่าง ๆ ใน สปป. ลาว มีพื้นฐานเศรษฐกิจ-สังคมร่วมกัน แต่ระดับการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ-วัฒนธรรมของแต่ละชนเผ่าไม่สม่ำเสมอ มีวัฒนธรรมรวม คือ วัฒนธรรมลาว ซึ่งเป็นการผสมผสานสิ่งที่ดีที่สุดทางด้านวัฒนธรรมของทุก ๆ ชนเผ่า มีภาษา

และตัวหนังสือลาว เป็นภาษากลาง (ภาษาประจำชาติ) ถึงอย่างนั้นก็ตาม แต่ละชนเผ่าก็ยังรักษาภาษาพูด และ ฮีตกองประเพณี เฉพาะของชนเผ่าตนเอง

การสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย จะเป็นจุดเริ่มต้นของการสำรวจ และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในแถบลุ่มน้ำโขง เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะพื้นบ้านอัน สวยงาม ของแต่ละชนเผ่าและสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติพันธุ์ วิถีชีวิตฮีตกอง ประเพณี ความเชื่อถือ วัฒนธรรม-สังคม และอื่น ๆ ของชนเผ่าต่าง ๆ ที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ และภูมิ ปัญญาดั้งเดิมในการดำรงชีวิต แม้จะเป็นวิถีชีวิตที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาศิลปะพื้นบ้านในด้านการจักสาน การทอผ้าและอื่นๆที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่า
2. เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะพื้นบ้านอันสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชนเผ่า
3. เพื่อเป็นสารสนเทศให้กับนักศึกษา อาจารย์ บุคลากร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หรือ ผู้สนใจทั่วไปในการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมผลงานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป
4. เพื่อให้เกิดความตระหนักในคุณค่าและพร้อมที่จะสืบสาน สร้างเสริม ศิลปวัฒนธรรม แถบลุ่มน้ำโขง อันเป็นพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยต่อไป

สถานที่ดำเนินการ

พื้นที่ 5 แขวงทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่

1. แขวงสะหวันนะเขต
 - บ้านวังนูน เมืองเซโปน (เผ่าตริ)
 - บ้านขบมี เมืองเซโปน (เผ่าตริ)
 - บ้านแก่งกิบ เมืองเซโปน (เผ่าตริ)
 - บ้านนาหล่ม เมืองเซโปน (เผ่าตะไฮ้ย)
 - บ้านแก่งไซ เมืองพิน (เผ่ามะกอง)
 - บ้านโพนไซ เมืองพิน (เผ่ามะกอง)
 - บ้านวงสีแก้ว เมืองพิน (เผ่ามะกอง)

2. แขวงจำปาสัก

อุทยานบาเจียงจำปาสัก ตาดผาส่วม เมืองบาเจียงเจริญสุข (หลากหลายเผ่า)

บ้านหลัก 15 หัวหมากจันทร์ เมืองปากซ่อง (เผ่าละเวน)

บ้านอุบปะชา เมืองปากซ่อง (เผ่าละเวน)

3. แขวงสาละวัน

บ้านเลาะใหญ่ เมืองกะลิม (เผ่ากะตู)

4. แขวงเซกอง

บ้านป่งเหนือ เมืองท่าแดง (เผ่าอาลัก)

บ้านกกไฮ เมืองท่าแดง (เผ่าอาลัก)

บ้านจะคำไฮ้อย เมืองท่าแดง (เผ่าแะ)

บ้านกันดอน เมืองท่าแดง (เผ่ากะตู)

บ้านหนองบง เมืองละมาม (เผ่ากะตู)

5. แขวงอัตตะปือ

บ้านวงวิไลใต้ เมืองพวง (เผ่าละแเว)

บ้านหาดชัน เมืองไซเสดดา (เผ่าละแเว)

บ้านสายสัมพัน เมืองสามัคคีไซ (เผ่าเตรียง)

บ้านใหม่ เมืองसानไซ (เผ่าเตรียง)

บ้านละวีฝั่งแดง เมืองละมาม (เผ่าละวี)

บ้านปากโตน เมืองละมาม (เผ่าแยะ)

แผนการปฏิบัติการ (ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานโครงการ ฯ)

ที่	ลักษณะงาน/กิจกรรม	วัน/เดือน/ปี	หมายเหตุ
1.	ศึกษาและรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้านการจักสาน การทอผ้า และอื่น ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชนเผ่าจากเอกสาร หนังสือ ผู้รู้	ค.ศ. – ธ.ศ. 49	
2.	ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อออกเดินทางสำรวจพื้นที่และศึกษาศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ที่เป็นพื้นที่เป้าหมาย	ม.ค. – ก.พ. 50	

แผนการปฏิบัติการ (ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานโครงการ ฯ) ต่อ

ที่	ลักษณะงาน/กิจกรรม	วัน/เดือน/ปี	หมายเหตุ
3.	ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า ในพื้นที่จริงตามที่กำหนดไว้	ม.ค.- เม.ย. 50	
4.	ประมวลข้อมูลที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ และจัดทำภาพแสดงนิทรรศการ	พ.ค. - มิ.ย. 50	
5.	เตรียมการจัดเสวนา เนื่องในวันสถาปนามหาวิทยาลัย	ก.ค. 50	
6.	เผยแพร่ข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยวิธีการ 1. จัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ 2. จัดเสวนา 3. จัดแสดงนิทรรศการภาพถ่าย	29-31 ก.ค. 50	
7.	สรุปและรายงานผลการดำเนินงาน	ส.ค. - ก.ย. 50	

กำหนดการ

1. การจัดเสวนา หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม
2. การจัดแสดงนิทรรศการภาพถ่าย ชุด สืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ระหว่างวันที่ 29 - 31 กรกฎาคม 2550

ผลการดำเนินโครงการฯ

จากการดำเนินงานโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและถ่ายภาพด้านการจักสาน การทอผ้า การแกะสลักไม้ เครื่องประดับ และอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่า จำนวนทั้งสิ้น 11 เผ่า จาก 22 หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ 5 แขวงทางตอนใต้ของ สปป. ลาว และดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยวิธีการ

1. จัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ “ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้” จำนวน 500 เล่ม
2. จัดบรรยายพิเศษและเสวนาทางวิชาการ ในหัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม จำนวน 1 ครั้ง ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

3. จัดนิทรรศการภาพถ่าย “ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้” จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้
ครั้งที่ 1 จัดแสดงนิทรรศการชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ในระหว่างวันที่ 29 - 31 กรกฎาคม 2550 (สัปดาห์วันสถาปนามหาวิทยาลัย) และขยายเวลาในการจัดแสดงนิทรรศการออกไปจนถึงวันที่ 20 สิงหาคม 2550 (สัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ) ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ครั้งที่ 2 จัดแสดงนิทรรศการชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ในงานประชุมวิชาการ เรื่อง ศิลปะและวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง: เอกภาพ: ความหลากหลาย โดย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ร่วมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ 9 - 12 สิงหาคม 2550 ณ โรงละคร ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการฯ

งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน 285,000 บาท (สองแสนแปดหมื่นห้าพันบาทถ้วน) แยกตามหมวดค่าใช้จ่าย ดังนี้

หมวดค่าตอบแทน	จำนวน	40,800 บาท
- ค่าอาหารทำการนอกเวลา		10,000 บาท
- ค่าตอบแทนวิทยากร		10,800 บาท
- ค่าตอบแทนผู้ประสานงาน		20,000 บาท
หมวดค่าใช้จ่าย	จำนวน	186,350 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ		78,000 บาท
- ค่าจ้างเหมาจัดทำภาพแสดงนิทรรศการ		44,600 บาท
- ค่าจ้างเหมาจัดพิมพ์เอกสาร		40,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการจัดเสวนา		23,750 บาท
หมวดค่าวัสดุ	จำนวน	58,023 บาท
- ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่		19,685 บาท
- ค่าวัสดุสำนักงาน		19,388 บาท
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์		18,950 บาท
รวมงบประมาณที่ใช้จริง		285,173 บาท
(สองแสนแปดหมื่นห้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสามบาทถ้วน)		

ปัญหาอุปสรรค

การเก็บรวบรวมข้อมูลในต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง งบประมาณไม่เพียงพอ
ช่วงระยะการจัดแสดงนิทรรศการมีกิจกรรมอื่น ๆ มาก อาจทำให้ผู้สนใจไม่สามารถเข้าร่วมได้
เต็มที่

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้มีความสมบูรณ์ และครอบคลุม
พื้นที่มากยิ่งขึ้น ควรมีการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชนเผ่าในลาวตอนใต้เพิ่มเติม
และขยายขอบเขตการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วทั้ง
ประเทศต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ธีระพันธ์ ถ. ทองคำ. ภาษาของนานาชนเผ่าในแขวงเซกอง ลาวใต้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์, 2544.
- มารุต อัมรานนท์. แนวทางในการศึกษาศิลปะพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : วารสารสถาบันวิจัย
ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 1 (2) มกราคม-มิถุนายน 2543.
- วิณะ อุทะวิภาต. ศิลปะพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิลปประภา, 2545.
- วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. พจนานุกรม หัตถกรรม เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
คำานสุทธาการพิมพ์, 2546.
- ศูนย์กลางแนวเวลาสร้างชาติ. บรรดาชนเผ่าใน สปป. ลาว. กองทุนแคนาดาเพื่อการพัฒนาชุมชนเผ่า :
โรงพิมพ์มันทาตุลาค, 2005.
- ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์ และคณะ. โครงการสารคดีลาวตอนล่าง “สะพานหะเซต ฮาละวัน เซกอง
จำปาสัก และอัตตะปือ : ห้าแขวงลาวตอนล่าง”. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
กรุงเทพฯ : บริษัท ดรีมแคชเชอร์ กราฟฟิค จำกัด. 2544.
- สิมพาวัน ไชยะวง และคณะ. การศึกษาค้นคว้าเครื่องใช้ประจำวันของชนเผ่าในแขวงเซกอง. สถาบัน
ค้นคว้าวัฒนธรรม กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม นครหลวงเวียงจันทน์ : โรงพิมพ์มันทา
ตุลาค, 2005.
- สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร. ละวี ชนกลุ่มน้อยในลาวตอนใต้. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ฯ : ศิลปวัฒนธรรม. ลำดับที่ 246 ปีที่ 21 ฉบับที่ 6 เดือนเมษายน
2543 หน้า 74-80.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บันทึกข้อความ และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โครงการฯ

กองคลัง
เลขที่รับ 2-7 ม.ค. 2550
วันที่
เวลา **บันทึกข้อความ**

ฝ่ายวิจัย
เลขที่รับที่ 105
วันที่ 17 ม.ค. 2550
เวลา 10.04

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ ๓๖

วันที่ 16 ม.ค. 2550

เรื่อง ขออนุมัติเงินอุดหนุนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2550

เรียน อธิการบดี ผ่านรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย

ตามที่ ศธ 0529.5/ ว 62 กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ตว. 11 มกราคม 2550 ได้แจ้งเวียน
งบประมาณ พ.ศ. 2550 นั้น (รายละเอียดตามเอกสารแนบ)

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินงานโครงการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2550 เรื่อง โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วย
ภาพถ่าย ซึ่งมีกำหนดการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2549 ที่ผ่านมา ดังนั้น จึงใคร่ขออนุมัติเงิน
อุดหนุนจากเงินรายได้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการดังกล่าว จำนวน 285,000
บาท (สองแสนแปดหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ได้แนบสำเนาโครงการ 1 ชุด และสัญญาเงิน จำนวน 2 ชุด
มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ตามคำสั่ง ศธ. 05-171/50 . 2550
เป็นเงินอุดหนุนโครงการมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ม.ค. 2550

05

10

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
(รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร)

กณบติคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

เรียน อธิการบดี
ตรวจสอบเอกสารแล้ว
เงินอุดหนุนและเงินอุดหนุน
จ่ายจำนวน 285,000 บาท

16 ม.ค. 50
ส.อ.อ.อ.อ.
16 ม.ค. 50

16 ม.ค. 50
ส.อ.อ.อ.อ.
19 ม.ค. 50

17 ม.ค. 50
17 ม.ค. 50
17 ม.ค. 50

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 10

บันทึกข้อความ

เลขที่ 01032
7 ก.พ. 2550
11

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3786
ที่ ศธ 0529.15/ 304 วันที่ 25 ก.พ. 2550

เรื่อง ขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน อธิการบดี

ตามที่คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2550 โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ด้วย
ภาพถ่าย ซึ่งในการดำเนินโครงการต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศ ณ 5 แขวงของลาวตอนใต้
ได้แก่ แขวงสุวรรณเขต แขวงจำปาสัก แขวงสาละวัน แขวงเซกอง แขวงอัตตะปือ นั้น

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขออนุมัติบุคลากร จำนวน 5 คน คือ
1. ดร.ศักดิ์ชาย สีक्षा 2.นางประทีปใจ สีक्षा 3.นางสาวศุภลักษณ์ มาตุณคน 4.นายสมโชค หอมจันทร์
5.นายภวแพ อุ๋นโธสง เดินทางไปราชการโครงการดังกล่าว ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ถึง
30 กันยายน 2550

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามในเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

(ดร.ศักดิ์ชาย สีक्षा)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

อนช
25/2/50
22 ก.พ. 50

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศษ 0529.15/ ๔๖๖1

วันที่ ๕ 3 มิ.ย. 2549

เรื่อง ขออนุมัติใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางไปราชการ

เรียน คณบดี

ตามที่นางประทับใจ สึกขา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน ประจำปีประมาณแผ่นดิน หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป ปีงบประมาณ 2550 เรื่องโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ด้วยภาพถ่าย ระหว่างเดือนตุลาคม 2549 – กันยายน 2550 ซึ่งในการดำเนินโครงการดังกล่าวต้องเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ที่กำหนด นั้น เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินโครงการ จึงใคร่ขออนุมัติใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ทะเบียน กค 8044 , กค 8804 และ กง 7130 อุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางประทับใจ สึกขา)

หัวหน้าโครงการฯ

(รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร)

คณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศร 0529.15/ 1๙๖๖

วันที่ 17 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นวิทยากรร่วมเสวนา

เรียน รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นวิทยากรและร่วมเสวนา ในหัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 - 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางประทีปใจ สิกขา)

หัวหน้าโครงการฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ 1๗๙๐

วันที่ 17 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอเชิญเสวนาทางวิชาการ

เรียน อาจารย์สัญญาชัย สุทธิพัฒน์มั่งคด

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นวิทยากรและร่วมเสวนา ในหัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางประทีปใจ สิกขา)

หัวหน้าโครงการฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ 1974

วันที่ 17 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นวิทยากรและร่วมเสวนา

เรียน ดร.ศักดิ์ชาย อิกขา

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นวิทยากรและร่วมเสวนา ในหัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางประทีปใจ อิกขา)

หัวหน้าโครงการฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ ๕๐๔๐

วันที่ 23 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ห้องประชุม

เรียน คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชน
เผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรม
ดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม
ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 - 17.00 น. ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคาร
คณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์ห้องประชุม
ห้อง 6326 เพื่อการเสวนาทางวิชาการ ในงาน "นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้
ด้วยภาพถ่าย" วันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 08.30 - 17.00

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายตึก แสนบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ 1444

วันที่ 18 ก.ค. 2550

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่หัตถศิลป์ประชาชนสัมพันธ์

เรียน คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนิน โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชน
เผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรม
ดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม
ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคาร
คณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขออนุญาตเผยแพร่หัตถศิลป์
ประชาชนสัมพันธ์ การบรรยายพิเศษ “นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย”
ระหว่างวันที่ 17 – 31 กรกฎาคม 2550 ณ ด้านหน้าตึกอาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) จำนวน
1 ปีาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายกิตติ แสงบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ 1444

วันที่ ๑๘ ก.ค. 2550

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์จัดป้ายประชาสัมพันธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอกวามอนุเคราะห์จัดป้ายประชาสัมพันธ์ การบรรยายพิเศษ “นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย” ระหว่างวันที่ 17 – 31 กรกฎาคม 2550 ณ คำนหน้าทางเข้าห้องสมุด อาคารสารสนเทศสมจิตต์ ยอดเศรณี จำนวน 1 ป้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายกิตติ แสนบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศช 0529.15/ 1446

วันที่ 18 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์จัดป้ายประชาสัมพันธ์

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายสาธารณูปโภค

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จัดป้ายประชาสัมพันธ์ การบรรยายพิเศษ “นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย” ระหว่างวันที่ 17 – 31 กรกฎาคม 2550 ดังนี้

1. ป้ายชี้แยกศาลพระพรหม	จำนวน 1 ป้าย
2. ป้ายทางแยกเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6)	จำนวน 1 ป้าย
3. ด้านมหาวิทยาลัย	จำนวน 2 ป้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายกิตติ แสนบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3786

ที่ ศธ 0529.15/

วันที่ 11 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

ตามที่คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย ประจำปีงบประมาณ 2550 ซึ่งในการดำเนินโครงการ ได้ศึกษาศิลปะพื้นบ้านในด้านการจิตรฐาน การทอผ้า และอื่นๆ ขอชนเผ่าในลาวคอนใต้ เพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะพื้นบ้านให้กับนักศึกษา อาจารย์ บุคลากร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และผู้สนใจทั่วไป นั้น

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง การบรรยายพิเศษใน หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร และหัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม โดย ดร.ศักดิ์ชัย ตึกษา ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 (รายละเอียดตามเอกสารแนบ) และการจัดนิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550 ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์(EN6) ชั้น 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายตึก แสนบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ว 1445

วันที่ 18 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

เรียน

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอเชิญท่าน และบุคลากรในหน่วยงานของท่าน ร่วมฟัง การบรรยายพิเศษ “นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย” ในหัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร และหัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม โดย ดร.ศักดิ์ชาติ เดิกหา ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 (รายละเอียดตามกำหนดการที่แนบ) และการจัดนิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย ระหว่างวันที่ 27-31 กรกฎาคม 2550 ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ (EN 6) ชั้น 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายกิตติ แสนบุญ)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/๒๕๕๔

วันที่ 24 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอยื่นขอเข้าร่วมเป็นเกียรติในการบรรยาย และเสวนาทางวิชาการ

เรียน อธิการบดี

ด้วย คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้าน
ชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งกิจกรรม
ดังกล่าว ได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม
ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 – 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ
อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ จึงใคร่ขอยื่นเรียนท่านร่วมเป็นเกียรติ
การเสวนาทางวิชาการ ในงาน “นิทรรศการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย”
วัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รศ.ดร.วิโรฬ์ ศรีสุวรรณ)

คณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

กระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 3780

ที่ ศธ 0529.15/ ๕๐๕๙

วันที่ 26 ก.ค. 2550

เรื่อง ขอหาหรือในการจัดฝึกอบรม

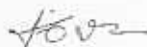
เรียน อธิการบดี ผ่านคณบดี คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

ตามที่ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย ประจำปีงบประมาณ 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ และอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย ซึ่งการดำเนินโครงการดังกล่าว ได้กำหนดให้มีการจัดเสวนาทางวิชาการ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม ในวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00 - 17.00 น ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6) ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นั้น

สืบเนื่องจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้แจ้งให้หน่วยงานต่างๆ ไม่ควรจัดให้มีการฝึกอบรม หรือประชุมสัมมนาในช่วงระยะเวลาประมาณ 30 วันก่อนวันออกเสียงประชามติ นั้น

ในการนี้ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ใคร่ขอเรียนหาวิธีการจัดเสวนาทางวิชาการตามโครงการ และวันเวลาดังกล่าวข้างต้น ว่าสามารถจัดเสวนาได้หรือไม่ เนื่องจากการจัดโครงการข้างต้น ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับด้านการเมือง และไม่มีผลต่อการออกเสียงประชามติ ถัดจากนี้ คณะทำงานได้เตรียมการจัดโครงการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว หากเลื่อนการจัดโครงการออกไปจะมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายและการดำเนินงานต่างๆ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางประทีปใจ สีขาว)

หัวหน้าโครงการฯ

เรียน อธิการบดี

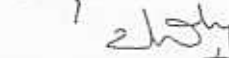
ด้วยโครงการดังกล่าวจัดขึ้นแล้วเรียบร้อยแล้ว

เพิ่มเติมข้อมูลในทำเนียบการควบคุมการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายสมชาย/นาย)

และนาย

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ วิโรจน์คุณ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

(รศ.ดร.วิโรจน์ ศรีสุโข)

คณบดีคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

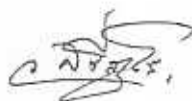
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ภาคผนวก ข

เนื้อหา

ศิลปะพื้นบ้าน

ผลงานสำเร็จของชาวบ้านที่มีคุณค่าทางศิลปะพอสมควร จะเป็นแบบจารีตนิยมหรือในแนวผสมผสานกับสมัยใหม่ก็ตาม ซึ่งเป็นการปกป้องไม่ให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดของช่างระดับพื้นบ้านที่สามารถแก้ปัญหาธรรมชาติ ให้อุดมคติ มีลักษณะสมบูรณ์ลึบหลดต่อๆ กันมาหลายชั่วคน ส่วนใหญ่จะเป็นผลงานทางเครื่องมือเครื่องใช้ในการยังชีพและจรรโลงใจทางความเชื่อ (ผี/พุทธ) ดังนั้น ผิดพลาดจากงานศิลปะพื้นบ้านเหล่านี้จึงเน้นหนักในทางประโยชน์ใช้สอยเป็นจุดใหญ่ ความงามจึงแสดงออกมาจากความเรียบง่าย ซื่อแต่ดูซึ้ง ไม่verkürzenหรือมากเกินไปด้วยมารยาที่ถูกตกแต่งจนเกินเลย

(รศ. ดร. วิวัฒน์ ศรีสุวโร)

คณบดีผู้ก่อตั้งคณะศิลปะประยุกต์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ชนเผ่าใน สปป. ลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศที่มีเนื้อที่ประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีพลเมืองประมาณ 6 ล้านกว่าคน แต่ประกอบด้วยหลายชนเผ่า ซึ่งดำรงชีวิตอยู่อย่างกระจัดกระจายตั้งแต่เหนือจรดใต้ พวกเขาอยู่ร่วมกันโดยสันติ แต่ละชนเผ่าล้วนมีเอกลักษณ์ร่วมแห่งความเป็นชาติลาว และมีเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่าตนเอง มีวัฒนธรรมรวมคือ วัฒนธรรมลาว ซึ่งเป็นการผสมผสานสิ่งที่ดีที่สุดทางด้านวัฒนธรรมของทุกๆ ชนเผ่า มีภาษา และตัวหนังสือลาว เป็นภาษากลาง (ภาษาประจำชาติ) ถึงอย่างนั้นก็ตาม แต่ละชนเผ่าก็ยังรักษาภาษาพูด และสืบทอดประเพณีเฉพาะของชนเผ่าตนเอง นอกจากนี้บางชนเผ่ายังมีการติดต่อสัมพันธ์กับชนเผ่าดั้งเดิมของตนในประเทศใกล้เคียง

การค้นคว้าและกำหนดชื่อเรียกชนเผ่าใน สปป. ลาว ได้รับความสนใจมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 จนกระทั่งในปี ค.ศ. 2006 คณะวิชาการและกรมชนเผ่า ศูนย์กลางแนวสวสร้างชาติ ได้สรุปผลการค้นคว้าตามหลักมาตรฐานสากล และสภาพความเป็นจริงของชนเผ่าต่าง ๆ สรุปได้ว่า สปป. ลาว มี 49 ชนเผ่า บางชนเผ่ายังแยกออกเป็นเผ่าย่อย (แซง) เพิ่มอีก ในจำนวน 49 ชนเผ่านี้ จัดเข้าอยู่ใน 4 หมวดภาษาคือ หมวดภาษาลาว-ไต หมวดภาษามอญ-ขแมร์ หมวดภาษาจีน-ทิเบต และหมวดภาษาม้ง-อีวเหมือน ซึ่งสอดคล้องกับ

a โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ด้วยภาพถ่าย

คำแนะนำของประชาชนไทซอน หมิวหน ที่ไม่ให้เรียก 3 ชนชาติ และไม่ให้เรียก 3 ชนเผ่าใหญ่ คือ ลาวลุ่ม ลาวเทิง และลาวสูง ให้เรียกว่า ชาติลาวอย่างเดียว แต่ประกอบด้วยหลายชนเผ่า ความหลากหลายของชนเผ่ามีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศอันเป็นพื้นฐานในการแก้ไขความไม่เสมอภาคทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมระหว่างชนเผ่าต่างๆ เพิ่มความสามัคคี ความเสมอภาค ระหว่างชนเผ่า สร้างความปรองดองในชาติให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคมระหว่างชนเผ่า ดังที่รัฐธรรมนูญแห่ง สปป. ลาว มาตรา 8 เขียนไว้ว่า "รัฐได้ปฏิบัตินโยบายสามัคคีและเสมอภาคระหว่างชนเผ่าต่างๆ ชนเผ่าล้วนแต่ มีสิทธิปกป้องรักษาเสริมขยายอัตคองประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของตน และของชาติให้สมบูรณ์ทุกการกระทำแบ่งแยกและการประทุพติจำแนกระหว่างชนเผ่า รัฐปฏิบัติทุกมาตรการเพื่อขยายและยกระดับเศรษฐกิจ-สังคมของทุกชนเผ่า ให้สูงขึ้น" แต่เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลเอกสารและการลงพื้นที่สำรวจ สภาพจริงพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันจึงขอใช้คำว่า ชนเผ่าลาวเทิงแทนชนเผ่าไทซอนภาษา มอญ-ขะแม

ชนเผ่าลาวเทิงทางตอนใต้ของ สปป.ลาว

จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคลในหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งที่ส่วนกลาง (เวียงจันทน์) และแขวงต่างๆ รวมถึงการลงสำรวจ พื้นที่ทั้ง 6 แขวง ได้แก่ แขวงจำปาสักแขวง สะหวันนะเขต แขวงสาละวัน แขวงเซกอง และแขวงอัตตะปือ พบว่า ลักษณะโดยรวมของชนเผ่าลาวเทิง เป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ราบสูงและเขตภูเขา มีการค้าเดินชีวิต แบบเกษตรกรรมที่พึ่งพิงธรรมชาติ มีภาษาพูดเฉพาะของแต่ละชนเผ่า มีความเชื่อและนับถือผี เช่น ผีพ่อ-แม่ ผีบรรพบุรุษ มีงานบุญประเพณีกินฮืด (บุญกินควาย) ตามฮีตคอง มีข้อห้าม (การละเล่น) มีวัฒนธรรมการแต่งกาย รวมถึงการสวมใส่เครื่องประดับที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่าตนเอง ที่แตกต่างกันตามแต่ละพื้นที่ และมีความชำนาญในงานหัตถกรรม เช่น งานทอผ้า งานจักสาน ที่มีความละเอียดประณีต นอกจากนี้พบว่า ในชนเผ่าลาวเทิงยังมีหลายเผ่าย่อย แต่ทุกเผ่าก็มีลักษณะร่วมทางวัฒนธรรม คือ การนับถือผี ลูบกลอก ต้มเหล้าไห สะพายเครื่องจักสานติดหลัง ทอผ้าโดยใช้ มือที่ผูกติดกับลำตัว และใช้ภาษาตระกูลมอญ-ขะแม เหมือนกัน

ใน สปป. ลาว มีชนเผ่าลาวเทิง จำนวน 32 ชนเผ่า ได้แก่ กีมู กะตาง กะตู เกวียง กวี ขะแม จวน เจ็ง สามดาว สะดาง ซ่วย ซิงนูน ยะเหิน ตะโล้ย เติร์ยง ตวี ตูม แท่น บัด เบรา ปะโกะ ปไร ผ้อง มะกอง ม้อย ยูร และ

ละเมต ละวี โยย เออตู และฮารัก เฉพาะในเขตพื้นที่ 5 แขวงทางตอนใต้ของ สปป. ลาว ได้แก่ แขวงจำปาสัก แขวงอัตตะปือ แขวงเซกอง แขวงสาละวัน และแขวงสะหวันนะเขต มีชนเผ่าลาวเทิง จำนวน 19 ชนเผ่า ดังนี้

ลำดับที่	ชนเผ่า	แขวง				
		สะหวันนะเขต	จำปาสัก	สาละวัน	เซกอง	อัตตะปือ
1	กะดาง	●	●	●	●	
2	กะตู		●	●	●	
3	เกวียง/แงะ		●	●	●	
4	ชะแม		●			
5	เจ้ง					●
6	ศรี/จาดิ/ครูป	●				
7	ตะไถ่	●	●	●	●	●
8	เตวียง		●	●	●	●
9	เบรจ/ละแวง					●
10	ปะโกะ	●		●		
11	มะกอง	●				
12	ยะเหิน		●			●
13	ฮูร/ละเวน		●	●	●	
14	แยะ				●	●
15	ละวี				●	
16	ส่วย	●	●	●	●	
17	สะดาง	●				
18	ฮาลัก		●	●	●	●
19	โยย		●			●

● แขวงสะหวันนะเขต จำนวน 7 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง ตะไถ่ ปะโกะ มะกอง ส่วย สะดาง

● แขวงจำปาสัก จำนวน 10 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง เกวียง ชะแม ตะไถ่ เตวียง ยะเหิน ฮูร ส่วย ฮาลัก โยย

● แขวงสาละวัน จำนวน 8 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง กะตู เกวียง ตะไถ่ เตวียง ปะโกะ ฮูร ส่วย ฮาลัก

● แขวงเซกอง จำนวน 10 ชนเผ่า ได้แก่ เตวียง แงะ/จาดอง ฮาลัก กะตู/ดากัง/ครีว ละเวน ละวี แยะ ตะไถ่ กะดาง ส่วย

● แขวงอัตตะปือ จำนวน 10 ชนเผ่า ได้แก่ โยย เจ้ง สะดาง ฮาลัก ยะเหิน ตะไถ่ ละแวง ละเวน/ซู เตวียง แยะ

1. ชนเผ่ากะตาง (Katang)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ขรุกะตาง" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "กะตาง" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "กะตาง" มาจากคำว่า กะเต็ง หมายถึง ชี้อุต (มุลสัตว์ประเภทแมลง)

แซง (เผ่าข่อย) ของชนเผ่ากะตาง

บ้านแก้งโซ เมืองหิน แขวงสะหวันเขต

2. ชนเผ่ากะตู (Katu)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "กะตู" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "กะตู" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "กะตู" มาจากคำว่า กะ แปลว่า สูง ตู แปลว่า ยอดน้ำหรือ ยอดหัว

แซง (เผ่าข่อย) ของชนเผ่ากะตู

บ้านดอนบง เมืองมะฆาม แขวงเซกอง

บ้านหัวทูนใต้ เมืองเสารวม แขวงสาละวัน

บ้านกันตอน เมืองท่าแดง แขวงเซกอง

บ้านกาเฟ เมืองท่าแดง
แขวงเซกอง

3. ชนเผ่าขะแม (Khmer)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ขะแม" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ขะแม" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ขะแม" ไม่มีชื่อเรียกที่แตกต่างจากนี้อีก เป็นชนเผ่าที่ตั้งถิ่นฐานดำรงชีวิตอยู่ใน ส.ป.ป. ลาว มาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ มีประวัติความเป็นมาคล้ายคลึงกับชนเผ่าต่าง ๆ ในทิวเขานานมอญ-ขะแม

บ้านจะคำใหม่
เมืองท่าแขก
แขวงเซกอง

บ้านจะคำใหม่
เมืองท่าแขก
แขวงเซกอง

4. ชนเผ่าเกรียง (Kriang)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "เกรียง" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "แงะ" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "เกรียง"

5. ชนเผ่าเจง (Cheng)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "เจง" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "เจง" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "เจง" มาจากคำว่า เจงจิ่วสว หมายถึง การแกะสลักลวดลาย ระบายสี พระเจ้าโซยเซษฐาธิราช เป็นผู้ตั้งชื่อให้ด้วยมีเอกลักษณ์ด้านศิลปะเฉพาะตนเองจึงให้เป็นผู้อุปถัมภ์คำขวัญอาราม ชนเผ่าเจงมีเชื้อสายเดียวกับกับชนเผ่าเบรา ยูร อะเหินและโฮย

บ้านแก้งใหม่
เมืองสาโน
แขวงอัตตะปือ

บ้านอุ่มไฮ
เมืองสาโน
แขวงอัตตะปือ

บ้านคอง เมืองสาโน แขวงอัตตะปือ

6. ชนเผ่าตรี (Tri)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "บรูตรี" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ตรี" หรือ "เจลี" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ตรี"

บ้านอั้งดิบ
เมืองเซโปน
แขวงผานิพนธ์เขต

บ้านกะดั่งใหม่
เมืองเซโปน
แขวงผานิพนธ์เขต

บ้านซามมี
เมืองเซโปน
แขวงผานิพนธ์เขต

บ้านวังบอน
เมืองเซโปน
แขวงผานิพนธ์เขต

7. ชนเผ่าตะไธย (Ta Oy)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ตะไธย" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ตะไธย" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ตะไธย" บางทีคนจะว่า เป็นการเรียกชื่อคนถิ่นที่อยู่อาศัย (ชื่อของภูเพียงตะไธย และชื่อของเมืองตะไธย) บางทีคนจะว่า "ตะไธย" เป็นชื่อของเจ้ากกเจ้าเหล่าผู้นำของชนเผ่านี้ ซึ่งในภาษาของพวกเขาตะไธย แปลว่า ลุง และไธย คือชื่อของคน (ลุงไธย)

บ้านง่อม เมืองเซโปน แขวงพะเยาเขต

8. ชนเผ่าเตริยง (Triang)

ชนเผ่าเตริยงมีหลายชื่อเรียก เช่น ตะเหลียง ตะเลียง เตริยง และกะเสง ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันคือ ตะเสง หมายถึง น้ำเสบ น้ำเสง ตะเหลียงและเตริยง มี 2 ความหมาย คือ ตะ หมายถึง ลุง เหลียง หมายถึง ร้อย (ลุงที่ร้อย) มีบางทีคนจะกล่าวถึงกะเสงหรือตะเลียง คือชื่อหัวหน้าเผ่าเลียง ชื่อที่ใช้เรียกทางการคือ "เตริยง" มีความหมายว่า ฟัง

บ้านสายสัมพันธ์
เมืองสามคคิโซ
แขวงอัตตะปือ

บ้านหัวทราย
เมืองท่าแขก
แขวงบอลิคำไซ

บ้านเซโง
เมืองสามคคิโซ
แขวงอัตตะปือ

9. ชนเผ่าเบรา (Brao)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "เบรา" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ละแว" หรือ ลุยเว" ละแว หมายถึง ตะแ (เหล้า) หรือ ละแว หมายถึง แวที่นั่น แวที่นั่น ส่วนลุยเว หมายถึง ชื่อนายทหารฝรั่งเศสที่บัญชาทหารประจำอยู่ที่ ชนเผ่าเบราอาศัยอยู่ในเวลานั้น ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "เบรา" หมายถึง เสี่ยงเกรียง

บ้านหาคัน เมืองไท่เซตอ แขวงอัตตะปือ

บ้านงันพัน เมืองหลวง แขวงอัตตะปือ

บ้านเวโลได้ เมืองหลวง แขวงอัตตะปือ

บ้านทาสกบ เมืองพัน แขวงสะหวันเขต

10. ชนเผ่าปะโกะ (PaKoh/Pacoh)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ปะโกะ" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ปะโกะ" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ปะโกะ" มาจากคำว่า ปะ แปลว่า ฟากเบื้องนั้น โกะ แปลว่า พู (ภู) เมื่อเอาสองคำมารวมเข้ากัน จึงมีความหมายว่า ฟากภูเบื้องนั้น ชนเผ่านี้อพยพและเคลื่อนย้ายมาจากประเทศเวียดนาม ผ่านสายภูหลวงมาตั้งถิ่นฐานอยู่ตามเขตกุด อาแดง และกุด้าย เมืองสะหวัน และเขตตะฮวก ปะงาน ตะลอ เมืองตะไคย แขวงสาละวัน

11. ชนเผ่ามะกอง (Makong)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "บรูมะกอง" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "มะกอง" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "มะกอง" ซึ่งหมายความว่า มะเอากองมาให้ ชนเผ่ามะกอง เคลื่อนย้ายเข้ามา สปป. ลาว โดยผ่านแคว้นหงสาวดี ประเทศเมียนมาร์ และ จ. สทูลบุรี ประเทศไทย มาตั้งภูมิลำเนาอยู่เขตเมืองนอง แขวงสะหวันนะเขต ในสมัยเจ้าจันทราพลอย อีกจำนวนหนึ่งเคลื่อนย้ายจากเมืองนองมาตั้งภูมิลำเนาอยู่ในหลายเมืองที่ขึ้นกับแขวงสะหวันนะเขต และบางเรื่องของแขวงคำม่วนจนถึงปัจจุบัน

แซง (เผ่าช้อย) ของชนเผ่ามะกอง

แซง (เผ่าช้อย) ของชนเผ่ามะกอง

บ้านสาตาง เมืองเซโปน แขวงสะหวันนะเขต บ้านวงมีแก้ว เมืองพัน แขวงสะหวันนะเขต บ้านโพนโซ เมืองพัน แขวงสะหวันนะเขต

12. ชนเผ่าชะเหิน (Nhaheun)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ชะเหิน" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่ามีหลายชื่อด้วยกัน เช่น "ยะเหิน เเหินยอ ดิงแกะ" ชื่อที่เรียกว่า ดิงแกะ มีความหมายว่า นิดเจียบ ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ยะเหิน" มีความหมายว่า ห่างเหิน

บ้านห้วยจอต เมืองปากซ่อง แขวงจำปาสัก

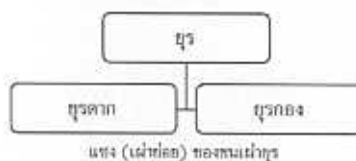
บ้านตาโกล เมืองปากซ่อง
แขวงจำปาสัก

บ้านวังเปือยเมือง
เมืองเสนาวน แขวงสะหวัน

13. ชนเผ่าฮู (Yrou)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ฮู" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่ามีหลายชื่อด้วยกัน เช่น "ละเวน" หมายถึง เวนกรรม เมียน เวน และ บังเวน "ฮู หรือ ฮู" หมายถึง การเซาะไหลของกระแสน้ำ ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ฮู" มีความหมาย 3 อย่างคือ ความเบิกผ่านแน่นอน หรือหมายถึง แม่น้ำ เทว ชุมลึก หรือหมายถึง ป่าลึก ดงหนา เป็นชนเผ่าดั้งเดิมที่ตั้งถิ่นฐานอยู่เพียง เมืองปากซ่อง แขวงจำปาสัก

บ้านอุบะชา
เมืองปากซ่อง
แขวงจำปาสัก

บ้านหนองพะพนวน
เมืองปากซ่อง
แขวงจำปาสัก

บ้านหลาวหวด
เมืองเสนาวน
แขวงอัตตะปือ

บ้านปากโพน เมืองเสนาวน แขวงสะหวัน

14. ชนเผ่าเยะ (Yae/Ye')

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "เยะ" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "เยะ" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "เยะ" หมายถึง กลุ่มคนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ริมห้วยตาดเยะ เมืองตาดจิ่ง แขวงเซกอง (เรียกตามภูมิสำเนา) เป็นชนเผ่าหนึ่งที่ตั้งหลักปักฐาน และดำรงชีวิตอยู่ในเขตเมืองตาดจิ่ง แขวงเซกอง มาตั้งแต่ต้นรัตนบุรี มีประวัติความเป็นมาสัมพันธ์กับความเป็นมาของชนเผ่าตาดเยะ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน ปัจจุบันชนเผ่าเยะตั้งถิ่นฐานอยู่เขตเมืองตาดจิ่ง แขวงเซกอง และเมืองสาไซ แขวงอัตตะปือ นอกจากนี้ยังพบอยู่ที่เขตกวานนาม-คานัง ประเทศเวียดนาม ซึ่งมีพลเมืองมากกว่าอยู่ ส.ป.ป. ลาว

15. ชนเผ่าละวี (Lavi/Lavy)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ละวี" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ละวี" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ละวี" มี 2 ความหมาย คือ ความหมายที่ 1 มาจากชื่อของห้วยที่ชนเผ่านี้มาตั้งถิ่นฐานบ้านช่องอยู่ และความหมายที่ 2 มาจากคำว่า ลักวี

ก่อนตั้งถิ่นฐานเข้ามาสู่ลาวประเทศลาว ชนเผ่าละวี่ได้ตั้งหลักภูมิลำเนาอยู่เมืองตากจึง ร่วมกับชนเผ่าเตี๋ยง มีความเป็นมาเช่นเดียวกับชนเผ่าเตี๋ยง ภายหลังกองทัพทหารลัทธิศาสนาภวาล้างพวกเขาไปอยู่เมืองสยามระยะหนึ่ง ก็ได้คืนกลับมาตั้งหลักภูมิลำเนาอยู่ในประเทศลาว ริมห้วยละวี่ เมืองละมาน แขวงเซกอง เป็นระยะเวลานานมาแล้ว ะยะนั้นผู้คนในท้องถิ่นได้เที่ยวไปเที่ยวมาก็เลยเรียกพวกที่ตั้งภูมิลำเนาเลียบตามริมห้วยนี้ว่า พวกละวี่ ในที่สุดพวกเขาก็ขนานนามตัวเองว่า เป็นชนเผ่าละวี่มาจนถึงทุกวันนี้ แต่มีบางข้อมูลกล่าวว่า ในสมัยทหารลัทธิศาสนาภวาล้างคนเตี๋ยงที่อยู่เมืองตากจึงไปอยู่ประเทศสยาม ถูกมอบหมายให้เผ่ารักษา และรับใช้เจ้าชีวิตแห่งเมืองสยาม ในสมัยนั้น ช่วงเวลานั้นนี้ (พัล) ของเจ้าชีวิตแห่งเมืองสยามได้หายไป จึงถูกใส่ร้ายว่า พวกชาวเตี๋ยงเป็นผู้ฆาตกรรม (พัล) ของคนไปสั่งให้เสนาอำมาตย์ ทบตีทรมานพวกเขาอย่างสาหัส ทำให้พวกเขาทนไม่ได้ จึงได้พากันหลบหนี มาตั้งภูมิลำเนาเลียบตามริมห้วยละวี่ เมืองละมาน แขวงเซกอง ตราบจนถึงทุกวันนี้

บ้านละวี่ฝั่งแดง เมืองละมาน แขวงเซกอง

16. ชนเผ่าส่วย (Xuay)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "ส่วย" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "ส่วย" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "ส่วย" มีความหมายว่า ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อยู่ประเทศกัมพูชา เรียกว่า "แปน" หมายถึง พวกอยู่ใกล้แม่น้ำ และอยู่ประเทศไทย เรียกว่า กูย หมายถึง คน

บ้านกาเพ
เมืองท่าแดง แขวงเซกอง

บ้านกำแดงใต้
เมืองท่าแดง แขวงเซกอง

บ้านกะปือ
เมืองท่าแดง แขวงเซกอง

17. ชนเผ่าสะดาง (Sadang)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "สะดาง" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "สะดาง" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "สะดาง" เป็นชนเผ่าหนึ่งที่ตั้งถิ่นฐานภูมิลำเนาอยู่ใน ส.ป.ป. ลาว มานานแล้ว ความเป็นมาของชนเผ่าไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน แต่ชนเผ่าสะดางที่ดำรงชีวิตอยู่ใน ส.ป.ป. ลาว ปัจจุบันพวกเขาได้เคลื่อนย้าย มาจากแขวงภาคกลาง ประเทศเวียดนาม ได้ประมาณ 100 กว่าปีมาแล้ว

ในระยะแรก ชนเผ่าสะดางตั้งภูมิลำเนาเลียบตามชายแดนลาว-เวียดนาม เขตตากสูง ภายใต้การบังคับบัญชาของตาแสงเพี้ยตวงและตาแสงชะมู ปัจจุบันชนเผ่าสะดางตั้งภูมิลำเนาอยู่บ้านห้วยลิ้ม ภูยาง บ้านตากุด เลียบตามชายแดนลาว-เวียดนาม ขึ้นกับเมืองพวน แขวงอัตตะปือ และแขวงสะหวันนะเขต นอกจากนี้ยังพบที่ประเทศเวียดนามอีกด้วย

บ้านปางเจมือ เมืองท่าแขก แขวงสะทอน

18. ชนเผ่าอาลัก (Harak)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "อาลัก" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "อาลัก" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "อาลัก" มาจาก หาลัก พวกหาลัก นอกนั้นยังมีชื่อว่า ทะแสง หมายถึง น้ำเสก น้ำแสง เป็นชนเผ่าหนึ่งที่มีการเคลื่อนย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเมืองละมวม แขวงเซกอง และเมืองสันทไซ แขวงอัตตะปือ

บ้านกาฬ เมืองท่าแขก แขวงสะทอน

19. ชนเผ่าโอฮ (Oy)

ชนเผ่านี้เรียกตนเองว่า "โอฮ" ชนเผ่าอื่นเรียกพวกเขาว่า "โอฮ" ชื่อที่ใช้เรียกทางการ "โอฮ" มีความหมายถึง คนร้องเสียงครวญครางจากการเจ็บป่วย หรือเสียงร้องจากความซีบซีบกสันหลังยาว

บ้านกะยาวใต้ เมืองสันทไซ แขวงอัตตะปือ

จักสานชนเผ่าลาวเทิง

หากกล่าวถึงชนเผ่าลาวเทิง ผู้คนส่วนใหญ่ใน สปป. ลาว มักจะนึกถึงกลุ่มชนที่นับถือผี ปลูกกอก ต้มเหล้าโท ทอผ้าด้วยที่ที่ผูกติดกับลำตัว (ก๊อเว) แต่ที่สำคัญและโดดเด่นเห็นชัดเจนนั่นคือ การสวดยเครื่องจักสานติดแผ่นหลัง จากวิถีชีวิตของชนเผ่าลาวเทิง ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมแบบพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก ยึดการทำไร่ ปลูกพืชผักชนิดต่างๆ เลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้ในการประกอบพิธีกรรมตามฮีตคอง และใช้เป็นอาหาร ส่งผลให้ชนเผ่าลาวเทิงมีความสามารถในงานหัตถกรรมอันแสดงถึงภูมิปัญญาดั้งเดิมของบรรพบุรุษที่สืบทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างมีอัตลักษณ์ของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความชำนาญด้านงานหัตถกรรมจักสาน ทำขึ้นจากวัสดุที่มีในท้องถิ่น สะเกหาได้ง่าย เช่น หวาย ไม้ไผ่ ต้นกล้วย เป็นเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่มีการนำวัสดุมาดัดแปลงใช้ประโยชน์ แต่จะชนเผ่าสามารถผลิตขึ้นใช้ได้เองเป็นส่วนใหญ่ มีใช้ทุกครอบครัวตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันถือได้ว่าเป็นงานหัตถกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตประจำวันของแต่ละชนเผ่า เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิต ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตดำเนินไปได้ด้วยดีตามความเหมาะสมท้องถิ่น สร้างเสริมขึ้นมาจากภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดสืบต่อกันจากรุ่นหนึ่งสู่อีกหนึ่งรุ่นโดยการบอกเล่าเพื่อสนองความต้องการแห่งประโยชน์ใช้สอยในการดำรงชีวิตประจำวันคุณค่าของเครื่องจักสานเกิดจากความตั้งใจของช่างสานซึ่งบรรจงเหลาเส้นตอกแต่ละเส้นนำมาขัด ถักหรือสานรวมกัน เกิดเป็นลวดลายต่างๆ ก่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่หลากหลาย และแตกต่างกันตามท่วงท่าที่ใช้สอยสามารถเลือกผลิตหรือปรับขนาดให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานและเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่ ผู้หญิง หรือผู้ชาย มีความโดดเด่นด้วยอัตลักษณ์เฉพาะแต่ละชนเผ่า ในด้านลวดลายการสานที่มีความละเอียด ประณีต มีสีสันสวยงามตามธรรมชาติ และอยู่คู่กับวิถีชีวิตชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ มาช้านาน ดังนั้นเครื่องจักสานไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของช่างแต่ละคนแต่ละท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพภูมิประเทศ ฮีตคองประเพณี ความเชื่อถือ วัฒนธรรม และสังคม ของแต่ละชนเผ่า ตลอดจนปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตเครื่องจักสาน ซึ่งนับวันจะสูญหายไป ด้วยเหตุนี้ เครื่องจักสานจึงถือได้ว่าเป็นงานหัตถกรรมที่ทรงคุณค่าทางด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความงาม และด้านความเชื่อถือ

ด้านประโยชน์ใช้สอย

การใช้เครื่องจักสานล้วนแต่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะภูมิประเทศ เช่น กะเจ๊ะะ สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทำไร่ มีเชือกที่ผูกติดกับเอวเพื่อความสะดวกในเวลาสักข้าวหรือหว่าน (นูก) สร้างขึ้นเพื่อให้สะดวกในเวลาหว่านตามห้วยน้ำไหลและมีโชติกัน เป็นต้น

บึงโอบ

ตาแฉะ (เจอล)

ด้านความงาม

1. ความงามที่เกิดขึ้นจากวัสดุ เครื่องจักสานเกือบทุกประเภท ใช้วัสดุพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น วัสดุหลักคือ ไม้ไผ่ หวาย วัสดุที่มีตามธรรมชาติจะมีความงามในตัวเอง เช่น ไม้บึง ไม้ทศ ผ้ามัดลักษณะเงางาม และมีสีของเนื้อไม้ที่แตกต่างกัน หากนำมาสานรวมกันให้เป็นเครื่องใช้จะเห็นความงามเฉพาะของเนื้อไม้ชิ้นๆ

2. ความงามที่เกิดจากลวดลายของเครื่องจักสาน ซึ่งมีรูปแบบแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า การสานลายแต่ละส่วนนั้น วัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบขึ้นให้เป็นรูปทรง เป็นเครื่องใช้สำหรับใส่ เก็บ หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของต่างๆ โดยทั่วไปแล้วผู้ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงหรือลูกสาว ซึ่งจะนำเครื่องจักสานสะพายติดตัวไปด้วยทุกหนทุกแห่ง สำหรับผู้ชายหรือพ่อจะเป็นเพียงผู้สานให้ ดังนั้นความงามของเครื่องจักสานนอกจากลวดลายการสานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความตั้งใจและใส่ใจของช่างสานว่าจะสานให้ใครใช้ เช่น หากสานให้ลูกสาวใช้จะตั้งใจและใส่ใจในความละเอียดประณีตเป็นพิเศษ เพื่อลูกสาวจะได้ไม่อับอายในเวลานำไปใช้งาน ซึ่งแตกต่างไปจากการสานเพื่อขาย หรือใช้งานทั่วไป

ด้านความเชื่อถือ

เครื่องจักสานที่ทำขึ้นตามความเชื่อของชนเผ่าลาวเทิง เช่น บึงโอบ ใช้แทนขวัญของผู้เจ็บป่วย กระเชือก ใช้สำหรับใส่สิ่งของเดินทางและพิธีแต่งงาน หรือ กระพา ที่มอบให้แก่ผู้เสียชีวิตในพิธีส่งสรวงด้วยเชื่อว่าผู้เสียชีวิตจะได้นำติดตัวไปใช้ เจอล บักบนหม้อยา เพื่อป้องกันสิ่งที่จะทำให้อาเจียม บักใบที่ต่างๆ เพื่อป้องกันสิ่งชั่วร้ายเข้าไปในบริเวณนั้นหรือแขวนบนหลักฆ่าควายในพิธีแบ่งฮ้างตามความเชื่อ เป็นต้น

อัตลักษณ์ของเครื่องจักสานชนเผ่าลาวเทิงที่พบเห็นมากที่สุดได้แก่

1. มีสายสำหรับสะพายติดแผ่นหลัง หรือผูกติดเอว
2. มีการตกแต่งส่วนต่างๆ ด้วยการถัก ชัก หรือสานเพื่อเสริมความแข็งแรงและสวยงาม
3. ลวดลายการสานเป็นแบบลายเตี๋ย และแบบสลับลาย เพื่อแสดงถึงภูมิความรู้ความชำนาญในเชิงช่าง
4. สืบที่เกิดจากกิจกรรมควั่นซึ่งอยู่ในวิถีชีวิต
5. รูปทรงที่มีความหลากหลาย
6. ปรับขนาดให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานและเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่ ผู้หญิงหรือผู้ชาย

จักสานในวิถีชีวิตชนเผ่าลาวเทิง

วิถีชีวิตของชนเผ่าลาวเทิงส่วนใหญ่จะอยู่กับการทำไร่เป็นหลัก ปลูกพืชที่สามารถทดแทนข้าวในเวลาขาดแคลนได้ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง เผือก พักทอง เป็นต้น เลี้ยงสัตว์ประเภทควาย หนู ไก่ แพะ โดยเฉพาะควายขาดไม่ได้ เนื่องจากควายเป็นสัตว์ที่จะต้องใช้ในการไถ่หีดตอ การทำไร่ของชนเผ่าลาวเทิง จะเริ่มตั้งแต่เดือน 4 - 12 ของทุกๆ ปี

การถางไร่ เริ่มแต่ต้นเดือน 4 ถึงกลางเดือน 5 ก่อนจะถางไร่ต้องเสาะหาวัน โดยขอกับเจ้าที่ผีป่าผีตอ ภายหลังที่เสาะหาวันได้แล้ว เขาจะเริ่มถางไร่ไถ่ประมาณ 1-2 ไร่ เพื่อไปนอนเสี่ยงความฝัน หากฝันดีก็สามารถถางต่อได้ แต่ถ้าหากฝันร้ายให้ไปเสาะหาสถานที่ใหม่ และเสี่ยงความฝันเช่นเดิมจนกว่าจะได้ การถางหากเป็นป่าหุบใช้เวลาประมาณ 15-20 วัน

การเผา ภายหลังถางไร่เสร็จแล้ว จะตากไร่ไถ่ประมาณ 15 วัน เลือกวันเดือนแรมและดูทิศทางลม ให้ลมพัดไปทางทิศตะวันออกจึงลงมือเผาไว้ เชื่อว่าจะไหม้ดีและไหม้ลามทั่วไร่

การรื้อไร่ หมายถึง การนำเอาไม้ที่ไฟไหม้ไหม้หมดออกไปทำฟืนหรือทำรั้ว ซึ่งเป็นไม้ใหญ่ ทำให้ไม่สะดวกในการลักข้าวไร่ อยู่ไถ่ระหว่างเดือน 6 หลังจากเผาไร่เสร็จแล้ว ไถ่ไร่ประมาณ 15-20 วัน ก่อนจะรื้อไร่

การลักข้าวไร่ ประมาณปลายเดือน 6 ถึงต้นเดือน 7 เมื่อมีฝนตกพอสมควร จึงเริ่มลักข้าวไร่ พร้อมกับลักข้าวโพด ปลูกมันสำปะหลัง เผือก ไม้ไผ่ไถ่เดียวกัน ภายหลังที่ลักข้าวไร่แล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ไม้ไผ่เอาไม้ลักข้าวไร่ทั้งไร่กลางไร่ เชื่อว่าจะทำให้ข้าวไม่งอกงาม

การคายหญ้า ใช้เวลามากจนกว่าข้าวจะโตและสามารถรู้ดได้ เริ่มตั้งแต่เดือน 8-9-10 โดยจะทำการคายหญ้า ประมาณ 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง ในปีหนึ่งจะคายหญ้าประมาณ 2-3 ครั้ง มีบางไร่อาจจะคายหญ้า 4-5 ครั้งต่อปี ขึ้นกับแต่ละพื้นที่ ในระยะนี้พืชผักที่ปลูกไว้สามารถเก็บเกี่ยวได้ เช่น ข้าวโพด ซึ่งใช้เวลาปลูกประมาณ 4 เดือน จากนั้นเตรียมการรูดข้าวตอก

การรูดข้าว อยู่ระหว่างเดือน 11-12 ระยะนี้จะรูดข้าวตอกก่อน ซึ่งเป็นข้าวที่สามารถเก็บเกี่ยวได้เร็ว ต่อจากนั้นก็เก็บเกี่ยวข้าวปีก่อนจะรูดข้าวตอกนั้นต้องทำพิธีเรียกขวัญข้าว เพื่อให้ได้ข้าวมาก พิธีนี้จะทำอยู่ที่ไร่ อย่างน้อยจะทำ 3 ปีต่อครั้ง หรือทำปีละครั้ง เชื่อว่าจะทำให้ข้าวงอกงาม ได้ดินอุดมสมบูรณ์ ครอบครัวยังไม่ยากจน

จากวิถีชีวิตในรอบปีของชนเผ่าลาวเทิง สามารถจำแนกเครื่องจักสานชนเผ่าลาวเทิงที่พบเห็นโดยส่วนใหญ่ แบ่งตามหน้าที่ใช้สอย โดยพิจารณาจากวิธีการดำเนินชีวิต ออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- (1) เครื่องใช้ประเภทประสังค์
- (2) เครื่องใช้ในครัวเรือน
- (3) เครื่องมือตัดจับ หรือขังสัตว์
- (4) เครื่องใช้ในพิธีกรรม
- (5) เครื่องใช้อื่น ๆ

เครื่องใช้ประเภทประสังค์

ชนเผ่าลาวเทิงมีรูปแบบชีวิตที่เรียบง่าย ดำรงชีวิตพื้นฐานด้วยการปลูกข้าวไร่แบบหมุนเวียนพื้นที่เป็นหลัก ปลูกพืชที่สามารถทดแทนข้าวในเวลาขาดแคลนได้ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง เผือก พักทอง และพืชผักชนิดอื่นๆ เครื่องจักสานที่ใช้แบบของประสังค์ของชนเผ่าลาวเทิง ได้แก่ กะเจาะ กะพา กะพาห่าง/กะทาง กะพา 3 ช่อง กะเหล็บ/ตะเหล็บ เป็นต้น การไล่ประโยชน์จากเครื่องจักสานของชนเผ่าลาวเทิงแต่ละเผ่าโดยส่วนใหญ่จะใช้ประโยชน์คล้ายคลึงกัน แต่การเรียกชื่อของเครื่องจักสาน แม้จะเป็นสิ่งของชนิดเดียวกัน ก็อาจเรียกชื่อแตกต่างกัน ดังนี้

กะเจาะ

ชื่อเรียก กะเจาะ (ลาวลุ่ม เบรา/ละแว ตวี๋ ยะเหิน ส่วย ฯลฯ) ย่อง (อาลัก) อาเทวีต (กะตู) กะฮ้าง (เกรียง/แงะ) ตรอ (เตี๋ยง) กะฮ้างหรือฮ้าง (ตะฮ้อย ตวี๋) กะเวีย (มะกอง) เก๊ะ (โยย) ตวี๋ยแอร (ยุว/ละเวน) เปียดจานอย (ละวี)

ประโยชน์ใช้สอย เมื่ออยู่ไร่ ใช้ใส่เมล็ดข้าวเปลือกในเวลาลิกข้าวไร่ หรือรดข้าว (ใช้การเก็บเกี่ยวเมล็ดข้าวเปลือกด้วยการใช้มือกำรวงข้าว แล้วรูดเมล็ดข้าวใส่กะเจาะ) ใส่กาแฟ พริก ผลไม้ หรือพืชผักชนิดต่างๆ ใช้ใส่ปลาเมื่อเวลาไปหาปลา ใส่หอย เห็ด ปู ปลา และอื่นๆ ในเวลาออกไปทำมาหากิน เมื่ออยู่เรือน ใช้ใส่ข้าวเปลือก ข้าวสาร รำ นุ่น และอื่นๆ ใส่ทุกอย่าง

วิธีใช้ แวนแวน หรือสะพายไหล่

เตี๋ยง

โยย

มะกอง

ตวี๋

เบรา/ละแว

เกรียง/แงะ

กะชู

กะพา

ชื่อเรียก กะพา (ลาวลุ่ม ตวีว ตะไถ่ย เตรียง

ยะเห็น ยูร/ละเวน ละวี ส่วย ฯลฯ) อาเจระ (กะตุ) ก้าว (เกรียง/แงะ) อาจ้อย (ตรี ปะโก๊ะ) ปรีน (เบรา/ละแเว) อาเปาะ (มะกอง) ร้าย หรือหะระ (อาลัก)

ประโยชน์ใช้สอย เมื่ออยู่ไร่ ใช้ใส่ข้าวเปลือก กาแฟ ข้าวโพด ใบชา พริก ใส่พืชผักชนิดต่างๆ ใส่สิ่งของได้ทุกอย่างเวลาไปไร่ เมื่อเดินทางเข้าป่า ใช้ใส่หิน ใส่สมุนไพร ใส่อุปกรณ์ตัดสัตว์ ใส่เครื่องป่าของดงต่างๆ ใส่สัตว์ที่ยิง/ตกได้ เมื่ออยู่เรือน เป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน ใช้ใส่ข้าวสาร อาหารแห้ง นุ่น และอื่นๆ ใช้ใส่ทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากนั้นยังมีใช้ในพิธีกรรม และอื่น ๆ

วิธีใช้ สะพายติดแผ่นหลัง (เป้ใส่หิ้วไปทุกหนทุกแห่ง)

เกรียง/แงะ

เตรียง

เบรา/ละแเว

ตะไถ่ย

ปะกะ

มะกอง

ยะเห็น

ยูร/ละเวน

ละวี

ส่วย

อาลัก

กะพาห่าง/กะทอ

ชื่อเรียก ขาง/กะขาง (กะตุ เตรียง อาลัก) เจริง

(อาลัก) ช้าง (ตะไถ่ย) ท้องยาว หรือ ทวอ (ตรี)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่หิน ใส่ไม้สำหรับขนไม้ไปไร่ ใส่พืชผลทางการเกษตร ใส่ทุกอย่างเวลาไปไร่ นอกจากนั้นยังมีใช้ในพิธีกรรม และอื่น ๆ

วิธีใช้ สะพายติดแผ่นหลัง (เป้ใส่หิ้วไปทุกหนทุกแห่ง)

ตะไถ่ย

เตรียง

โกก

กะตุ

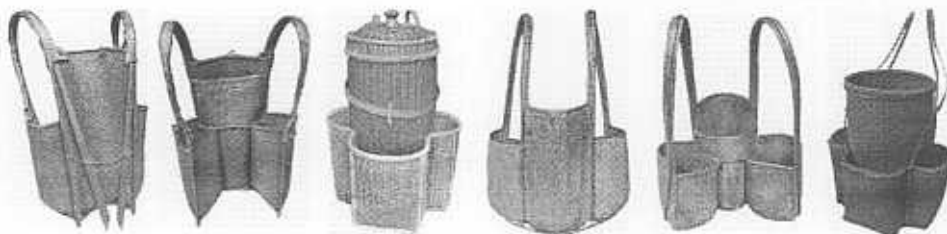

ตรี

ละวี

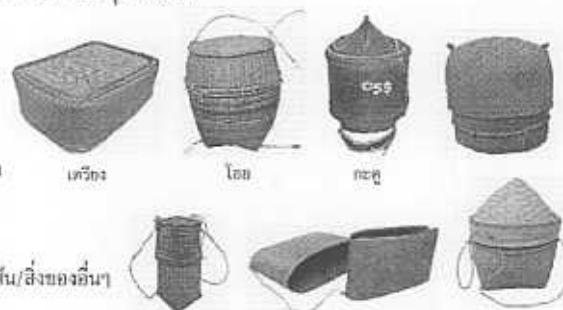
กะพา 3 ถัง (ช่อง) กะเหล็บ/ตะเหล็ด หรือกะเต็บ
 ชื่อเรียก กะพา 3 ถัง (แงง) กะเหล็บ/ตะเหล็ด
 หรือกะเต็บ (เครื่อง และแผ่นอื่น ๆ)
 ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่สิ่งของเครื่องใช้ ข้าวและอาหาร เมื่อเวลา
 เดินทางไกล หรือเข้าป่าดง นอกจากนั้นยังใช้ในพิธีกรรม และอื่น ๆ
 วิธีใช้ สะพายติดแผ่นหลัง (เป็ใส่หลังไปทุกหนทุกแห่ง)

เครื่องใช้ในครัวเรือน

ได้แก่ กะนวม กะลอม ชะรัง กะโตก กระตัง กระบุง กะเชิง
 กระติบกะคำ หวด กระจาดกบ ฯลฯ

กระติบ-ก่องข้าว-แอบ
 ปอซ (ซุ)
 ประโยชน์ใช้สอย ช่วยชะลอหรือเก็บรักษา
 ความร้อนของข้าวเหนียวที่นึ่งสุก ให้ความอ่อนนุ่ม
 ไม่แห้งง่าย หรือใส่ยาเส้น/สิ่งของอื่นๆ
 วิธีใช้ ใช้ใส่ข้าวเหนียวที่นึ่งสุก หรือใส่ยาเส้น/สิ่งของอื่นๆ

กะเชิง
 หย้าบ (เบรา/สะแนว)
 ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่หรือตากอาหาร
 วิธีใช้ แขนหรือวาง

กะโตก
 จอมพ (เตวียง) อาตูบ (กะตู) กะมั้ง (สะเวน)
 ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่ข้าวเหนียว
 วางอาหารรับประทานหรือใช้ในพิธีกรรม เช่น พิธีผูกข้อมือ
 วิธีใช้ ตั้งบนพื้น

กะลอม

กะลอม (เกรียง/แงะ) ชะรัง (ตรี มะกอก)
ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่เครื่องสำคัญภายในเรือน
(ใช้อย่างหีบใส่สิ่งของ) เช่น ใส่ผ้าแพร ชิ้น เสื้อ
เครื่องนุ่ง ของรักของมีค่า
วิธีใช้ เก็บไว้ในห้องนอน

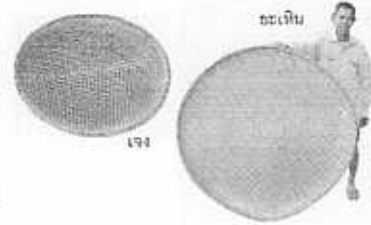

กระด้ง

กระด้ง (เตรียง ละแ่ว) ดีหวือ (อาลัก) อาตุ้ง (กะตุ) ตะวีรัง
(มะกอก) ตะวีรว (ยะเหิน)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ผัดข้าว ตากข้าวหรือสิ่งของต่าง ๆ

วิธีใช้ เทข้าวที่ได้จากการตำข้าว ลงในกระด้ง ยกขึ้นระดับเอว
เพื่อผัดข้าว แยกเปลือกและเมล็ดข้าวออกจากกันหรือวางพื้นตากแดด

กะล่ำ

กะล่ำหลอด หรือชะเราะ (มะกอก)
ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่หลอดด้ายทำนูก
วิธีใช้ แขนวไว้ข้างนูก

กะด่ำ (ยุร-ละแวน)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้เก็บกาแฟ และอื่นๆ
วิธีใช้ แขนวเอว

ถาดข้าว-อาหาร (เตรียง)

ประโยชน์ใช้สอย ภาชนะสำหรับใส่อาหาร
วิธีใช้ ใส่ข้าว-อาหาร

กะด่ำ

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่ผลไม้
วิธีใช้ แขนวเอว

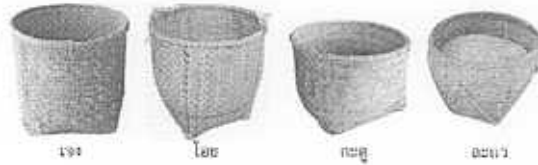
กระจาดหาม (กะด่อง)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่สิ่งของ
วิธีใช้ หาม

กระบุง (ตะแวน)
 จุกกระเนียด (กะตู่) ประกอง และ
 มะรึ่ง (เจง) มีอั้ง หรือปรีอกอง และมืออั้งใหญ่
 หรือมาเน็ง (โอย)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่ข้าวสาร ใส่รำ
 ใส่ผัก พริก ผลไม้ ปลา ร้า ใส่ทุกอย่างไปขาย
 วิธีใช้ สะพายไหล่ หรือ หาบ

คั้ง

ประโยชน์ใช้สอย ใช้รองนั่ง
 วิธีใช้ วางพื้น

ผักมิด-ผักพร้า

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่มีด พรว้า ป้องกันอันตรายจากคมมีดคมพรว้า
 วิธีใช้ แว่นแหว

เลื้อ (สาต)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้รองนั่ง-นอน
 วิธีใช้ ปูพื้น

หวด (โอย)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้นั่งข้าวเหนียว หรือนั่งอาหาร
 วิธีใช้ สวมใส่กับหมักหนึ่ง

เครื่องมือดักจับสัตว์หรือขังสัตว์

ได้แก่ ข้อง ตุ่ม ไซ สวัง ลาน กะยาง จัน กะบั้ง ฯลฯ

กะบั้ง

ประโยชน์ ใช้ใส่ลูกดอก
 วิธีใช้ สะพายไหล่

ข้อง (เบวรา-ตะแวน ตะเหิน โอย) บงโอะ (อาล็ก) อาดริอ (กะตู่
 ตั่ว) ลาวม (มะกอง) ซอง (เกรียง/กะเรียง/แงะ) ซองหรือไม้ะ (เตวียง)

ประโยชน์ ใช้ใส่ปลา กบ เขียด หอย กุ้ง ปู ปลา พรว้า ผัก หมอไม้
 ใส่ทุกอย่าง เวลาไปทำมาหากิน

วิธีใช้ ส่วนใหญ่จะมีแต่ผู้หญิงใช้ หากเป็นผู้ชายจะใช้ใส่พริก มีด
มัดใส่เอาไว้ด้านหลัง สะพายไหล่ หรือคล้องคอ ในเวลาเข้าไปหาคน

จัน (ตรี)

ประโยชน์ ใช้ใส่ปลาขนาดใหญ่ เช่น ปลาเค็ง

วิธีใช้ วางในช่องน้ำไหล

ไซ

ปาม (เจง เบรา-สะแว ตะโอย โอย) อารู (ตรี) อาเวีย (มะกอก)

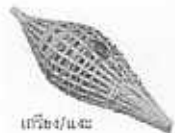
ประโยชน์ ใช้หาปลา

วิธีใช้ วางในช่องน้ำไหล หรือใช้คนส่อน

เจง

ตะโอย

ตุ้มหรือตุ้มก่อง (เกรียง-แฉะ มะกอก สะแวน มะเขิน)

อาเวีย (กะตุ) ปรีด (เจง) ปาม (โอย)

ประโยชน์ 1. ใช้ใส่ปลา 2. ใช้เลี้ยงหอยเตี๋ย

วิธีใช้ 1. วางในน้ำ วางใส่ปลาตามหัว 2. วางบนบก

สะแวน

ทุ/สะแวน

ยางอ้ม หรือ อะวู (มะกอก) และยางไก่
 ประโยชน์ 1. ใส่เห็นอ้ม ใส่สัตว์ป่ามาขาย 2. ใช้ขัง-เคลื่อนย้ายไก่
 หรือสำหรับให้ไก่ฟักไข่

วิธีใช้ สะพายไหล่ แบกพาดบ่า หิ้ว หรือ วางเหนือพื้นดิน

ลาน (ละแ่ว)
 ประโยชน์ ใช้ดักปลา
 วิธีใช้ วางปักลงในน้ำ

ส่อน หรือจะสืออก (อาลัก)
 ประโยชน์ ใช้หาปลา
 วิธีใช้ วางไว้ที่พวย โดยกันน้ำไว้ด้วยไม้ไผ่หรือก้นหิน เหลือช่อง
 น้ำไหลให้เท่ากับปากส่อน เมื่อปลาอยุ่มาตามน้ำก็จะเข้าส่อน ไม่สามารถออกได้

ส่อน หรือบูก (อาลัก/ตะไค้/ส่วย)
 ประโยชน์ ใช้หาปลาตามโขดหิน
 วิธีใช้ เป็นเครื่องมือหาปลาที่ใช้เฉพาะผู้หญิง โดยจับปากส่อนจุ่มลง
 ในน้ำบริเวณที่มีก้นหิน จากนั้นยกก้นหินที่อยู่ใต้น้ำขึ้นให้เคลื่อนไปมา
 ปลาที่หลบอยู่ในซอกหินก็จะออกมาเข้าส่อน

ลุ่มดักปลา (ละแวน)
 ประโยชน์ ใช้หาปลา
 วิธีใช้ จุ่มลงในน้ำ

เครื่องใช้ในพิธีกรรม

ได้แก่ กะลอม กะโตก กุบ บิงโบ หมวก เอลว

กะลอม
 ประโยชน์ใช้ใส่ของ
 ประโยชน์ ใช้ใส่เครื่องสำคัญในเวลาก่อเจดีย์ เปิดตูไม่ได้ ตะล่ำ
 วิธีใช้ เก็บไว้ในห้องนอน (หัวนอน)

มะกอก ใช้ใส่ของรักษาประจำบ้าน (ภายในบวรจุฬาราชมนตรี พัน บิง
 พันไม้เข้า) เข้าใกล้ หรือแตะต้องไม่ได้ ตะล่ำ (ต้องฆ่าควาย) จะทำอะไร
 หรือมีการเจ็บป่วย ต้องคอย (เจ้า) ผีก่อนทุกครั้ง เช่น จะถ่ายรูปก็ต้องทำพิธีคอบ
 (เจ้า) ผีก่อน

วิธีใช้ วางไว้บนหิ้ง

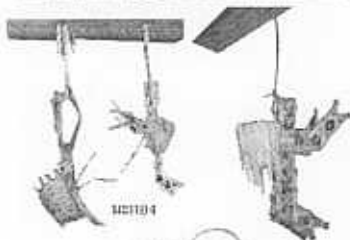

กูป (โอต) กรือแงงยเควีย (กูปผู้หญิง) และกรือแงตวียักรายกือลล (กูปผู้ชาย)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้เมื่อทำพะเบ็ง พะลง และพะอื่น ๆ ในเวลาแข่งฮืด

วิธีใช้ สวมศีรษะ

บิงโบ

ประโยชน์ใช้สอย ใช้เป็นตัวแทนขวัญของคนเจ็บป่วย (ความที่นับถือผี ดังนั้นจึงมีความเชื่อว่า ขวัญอยู่กับพ่อแม่ เวลาที่มีการเจ็บป่วย เชื่อว่าผีทำผีแดนจะเอาไปอยู่ด้วยจึงทำบิงโบเป็นรูปคนองกะพาให้ผีทำ ผีแดนเอาไปบิงโบจับต้องไม่ได้)

วิธีใช้ แหวนไว้ข้างฝาเรือน

เขื่อนพ้อง หรือ จิงพ้อง (เบรา/ละแว)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้เก็บท้องจุม ข้องลา เป็นตุล (1 ตูลสามารถเก็บท้องได้ 7 อัน)

วิธีใช้ สะพายหลัง

เครื่องมือใช้อื่น ๆ

กระเป๋่า หรือกะแตบเงิน (กะตู่)

ประโยชน์ใช้สอย ใช้ใส่สิ่งของมีค่า ใส่เงิน

วิธีใช้ ถือ หรือสะพายไหล่

จักสานชนเผ่าลาวเทิงเปลี่ยนไป

เครื่องจักสานชนเผ่าลาวเทิงที่เคยอยู่ในวิถีชีวิตมาตั้งแต่อดีตมีหลายอย่าง เริ่มเปลี่ยนแปลงไปและหลายอย่างกำลังจะสูญหายไปเหลือเพียงคำบอกเล่า ทั้งนี้เนื่องจากมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ช่างสานรุ่นใหม่สานไม่ได้ เช่น กะตอม หรือ ชะรัง ชนเผ่าเข้าไปขายหรือใช้แลกเปลี่ยนสิ่งของ มีการกว้านซื้อส่งไปขายตามร้านค้าของเก่าเพื่อส่งต่อขายให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นของสะสมส่วนตัวหรือมีเครื่องมือใช้ชนิดอื่นเข้ามาทดแทนปัจจุบันจะสามารถพบเห็นเครื่องจักสานชนเผ่าลาวเทิงได้ตามร้านค้าของเก่าตามงานบุญประเพณีที่แต่ละชนเผ่าได้ถือปฏิบัติตามฮีตคองของตน หรือ งานจัดแสดงต่างๆ ที่ทางราชการจัดขึ้น เช่น งานบุญปราสาทผึ้ง งานบุญพระธาตุหลวง งานแสดงฝีมือหัตถกรรมลาว เป็นต้น

ชนเผ่าเตี๋ย ทอผ้าด้วยกี่เขวที่ผูกติดกับลำตัว
โบราณสายสัมพันธ์ เมืองสามคันทอง แคว้นอัตตะปือ

ชนเผ่าเยกทอง ทอผ้าด้วยกี่แบบสาวรุ่น
บ้านแก้วโซ เมืองพิน แขวงสะหวันนะเขต

ผ้าทอชนเผ่าลาวเทิง

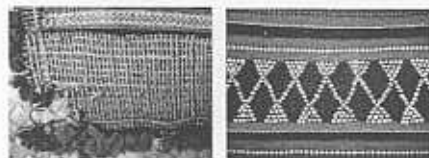
ชนเผ่าลาวเทิงโดยส่วนใหญ่มีความชำนาญงานหัตถกรรมการทอผ้า เนื่องจากผ้าทอได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิตของชนเผ่าลาวเทิงตั้งแต่เกิดจนตาย ประชาชนในแต่ละชนเผ่าจะนิยมทอผ้าเก็บไว้ใช้เองโดยเฉพาะผู้หญิงจะได้รับการถ่ายทอดและฝึกให้รู้จักการทอผ้ามาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และจะทอผ้ามากขึ้นเมื่อถึงวัยสาว เพื่อเตรียมไว้สวมใส่ในพิธีแต่งงาน ซึ่งนอกจากจะทอเป็นชุดเจ้าสาวให้กับตนเองแล้ว ยังต้องทอให้แก่พ่อแม่ทางฝ่ายชายอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีบางชนเผ่าที่มีการทอผ้าเตรียมไว้สำหรับห่อศพของตนเองเมื่อสิ้นชีวิต จากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่จริงพบว่า ในปัจจุบัน ชนเผ่าลาวเทิงมีกรรมวิธีการทอผ้า 2 วิธี คือ

1. การทอผ้าด้วยกี่เขวที่ผูกติดกับลำตัว เป็นกรรมวิธีการทอผ้าแบบดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ เป็นวิธีที่สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายเดินทาง สามารถเก็บได้ง่าย พกพาสะดวก ว่างที่ไหน ทอที่นั่นในเวลารว่างจากการทำไร่ ทำนา ทำสวน สามารถนำออกมาทอได้เลยโดยไม่ต้องกลับมากทอที่บ้าน เมื่อถึงเวลาทำสวนก็เก็บที่แล้วลงไร่ลงสวนได้ทันที เป็นการประหยัดเวลาได้อีกด้วย แต่เมื่อใช้เวลานานๆ จะมีผลเสียต่อสุขภาพ สำหรับรูปแบบและลวดลายของผ้ามีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับฝีมือและประสบการณ์ของผู้ทอ การทอส่วนใหญ่จะทอเป็นลวดลายขวาง ผ้าที่ได้จะเป็นผ้าที่มีหน้าผ้าแคบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทอให้กว้างของผู้ทอ
2. การทอผ้าด้วยกี่แบบชนเผ่าลาวลุ่ม พบเห็นในบางชนเผ่า เช่น ตีรมะกอง

ลวดลาย

สิ่งที่พิเศษของชนเผ่าลาวเทิง คือ การนำลูกบิดมาทอผสมกับผ้าทำให้เกิดเป็นลายที่แสดงถึงความประณีตในการทอ ลวดลายที่นำมาใช้ในการทอได้จาก 2 แนวคิด ดังนี้

1. ลวดลายจากธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ สัตว์ต่าง ๆ
2. ลวดลายที่เกิดจากจินตนาการสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รูปเครื่องปั้นจากภาชนะดินเผา รูปเครื่องมือการเกษตรของสมาชิกชาด หรือ รูปตัวหนังสือต่าง ๆ

การร้อยลูกบิด-ตะกั่วลงในผ้า ชนเผ่าเตี๋ย เมืองจันทอง แขวงสะหวันนะเขต

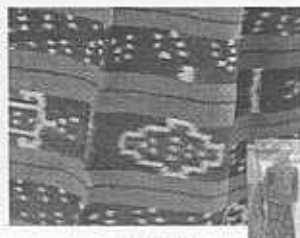
ตัวอย่างลวดลายบนผืนผ้าชนเผ่าลาวเทิง

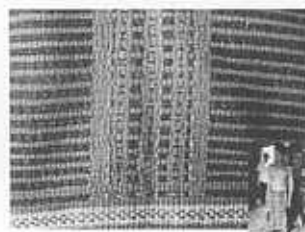
ผ้าชนเผ่าทึ

ผ้าชนเผ่ากะตง

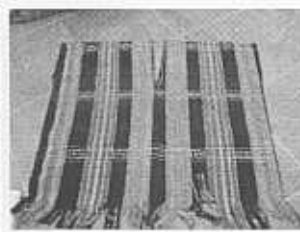
ผ้าชนเผ่าซุ

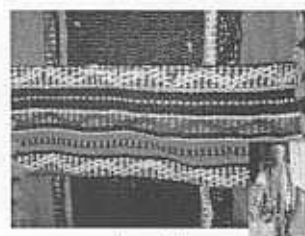
ผ้าชนเผ่าเตี๋ยง

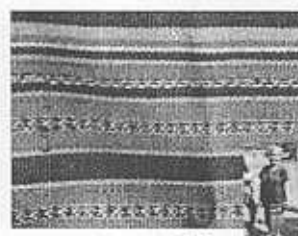
ผ้าชนเผ่ากะตง

ผ้าชนเผ่ากะ

ผ้าชนเผ่าโฮฮ

ผ้าชนเผ่ากะโฮฮ

ผ้าชนเผ่าปะโกะ

◀ ผ้าสีซิง (เผ่าอู่ตง) ชนเผ่าซุมีความเชื่อว่า คนเราไม่มีอะไรที่แน่นอน แม้แต่ความตาย ดังนั้นชนเผ่าซุจึงมีการทอผ้าเตรียมไว้สำหรับใส่ศพตามธรรมเนียมปฏิบัติ

◀ ผ้าเผ่าพิต ไม่มีนามสกุล ผ้าซุ อายุ 68 ปี กับผ้าผืนนี้ทอไว้เมื่อตอนเป็นสาว ประมาณ ปี ค.ศ. 1968 เก็บไว้ในงานบุญกัศชาต ขนาด กว x ย 110.00 x 440.00 cm. สีแดงซีได้จาก เปลือกต้นมะกอกขี้หนู

เส้นใย

นอกจากกรรมวิธีการทอผ้าแล้วยังพบว่า เส้นใยที่ใช้ในการทอ มีด้วยกันหลายชนิด เช่น เส้นไหม เส้นฝ้าย ซึ่งได้จากการปลูกหนอนเลี้ยงไหม การปลูกฝ้ายเอง และซื้อเส้นใยโรงงานจากตลาด นางวิไลวัน พิมมะสอน เลขาธิการสมาคมหัตถกรรมลาว และเจ้าของกิจการหัตถกรรมผืนผ้า ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า นอกจากเส้นไหม เส้นฝ้ายแล้วยังมีเปลือก นามาทูบเป็นเส้น มีลักษณะแข็งใช้จักรเย็บไม่ได้ จึงนิยมนำมาทำเป็นถุงสะพาย เรียกว่า ถุงเปียด พนมากทางภาคเหนือของ สปป. ลาว นอกจากนี้ยังมี ปอยแก้ว ปอส่า ปอกกล้วย หมายถึงความว่า เปลือกไม้ต่างๆ เย็บกรรมกันว่า ปอ

เส้นไหม

ฝ้ายไหม (ฝ้ายโรงงาน)

เปียด/ปัด

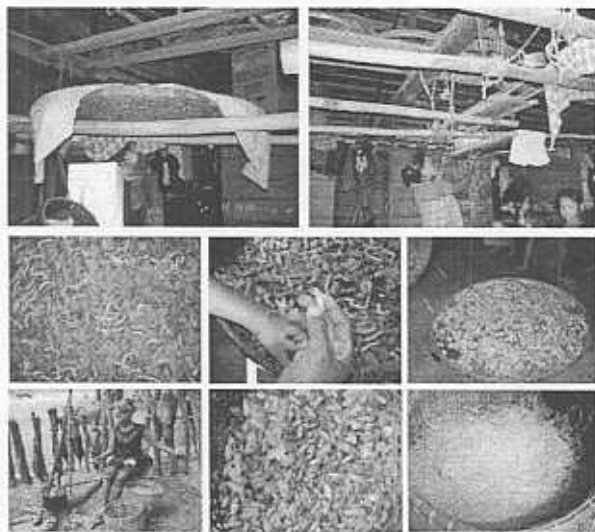

ปอตอกมิง (กะตู่)

ใยฝ้าย

ดักแด้แปรเป็นไหม

ชาวเผ่ามละกอง
บ้านโพนโซ เมืองพิน แขวงสะหวันนะเขต

สีที่ใช้ย้อม มี 2 ชนิด คือ

1. สีธรรมชาติ ได้จากเปลือก แก่น หรือผลของไม้ชนิดต่างๆ เช่น สีชมพู ได้จากลูกตำแย ใบกะเบา สีแดงเข้ม ได้จากเปลือกประดู่ สีแดงซี ได้จากเปลือกมะกอกขี้หนู สีเหลือง ได้จากขมิ้น แก่นต้นยอป่า เป็นต้น
2. สีสังเคราะห์ ชื้อจากตลาด

ผ้าโรงงานย้อมสีสังเคราะห์

เส้นไหมย้อมสีธรรมชาติ

ย้อมเปลือกไม้ให้เป็นสี

ย้อมผ้าด้วยเปลือกประดู่

ย้อมผ้าด้วยขมิ้น

นาง สำเภา ไม้ผามเขต อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ
บ้านสายอินัน เมืองสามคันทน์ แขวงอัตตะปือ

ปัจจุบันพบว่า ชนเผ่าลาวเทิงส่วนใหญ่หันมานิยมเส้นใยจากโรงงาน เพื่อใช้ในการทอผ้า โดยให้ความเห็นว่า เส้นด้ายเรียบเสมอกัน มีความสะดวก รวดเร็วในการทอ ที่สำคัญคือ ส่วนใหญ่ไม่ได้เลี้ยงไหม ปลูกฝ้ายเองแล้ว สำหรับสีที่ใช้ย้อมก็นิยมใช้สีสังเคราะห์ เนื่องจากเห็นว่าให้สีที่สดสวยเหมือนกัน มากกว่า

เครื่องประดับชนเผ่าลาวเทิง

มลินี พินิจ

เครื่องประดับเป็นสิ่งบ่งบอกถึงฐานะ ช่วยเสริมความสวยงาม ให้ความเป็นสิริมงคลตามความเชื่อแก่ผู้สวมใส่หรือผู้ครอบครองเป็นเจ้าของ เป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถบอกประวัติความเป็นไปในประวัติศาสตร์ได้ เป็นสื่อสัญลักษณ์ถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม อุปนิสัยใจคอของผู้ใช้ได้เป็นอย่างดี ในชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ มีการสวมใส่เครื่องประดับตามความเชื่อ และในโอกาสต่างๆ กัน ดังนี้

เครื่องประดับทั่วไป

ชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ ได้อพยพเคลื่อนย้ายเข้ามาตั้งบ้านเรือน ใกล้ตัวเมืองมากขึ้น ส่งผลให้แต่ละชนเผ่าเริ่มมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า หรือมีการใช้เงินมากขึ้น ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากชนเผ่าลาวลุ่ม ซึ่งเป็นประชากรจำนวนมากใน สปป. ลาว ดังนั้นจึงมักพบเห็นชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ สวมใส่เครื่องประดับที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด เช่น สร้อยคอมือที่ทำจากทองคำ ต้มหูที่ทำจากเงิน

เครื่องประดับในความเชื่อและพิธีกรรม

นอกจากเครื่องประดับที่สวมใส่เพื่อความสวยงามโดยทั่วไปแล้ว การสวมใส่เครื่องประดับยังเป็นอีกหนึ่งในความเชื่อของชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ เช่น สวมใส่เพื่อป้องกันภูตผี สวมใส่เพื่อรักษาโรคต่างๆ หรือให้โชคลาภ เครื่องประดับในความเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นจำพวกเครื่องรางที่ทำจากเขี้ยวสัตว์ หรือฟันของพืชชนิดต่างๆ (วุ้นก) ที่ผูกตามท่อน้ำมือ ข้อเท้าหรือบริเวณที่มีอาการบาดเจ็บส่วนเครื่องประดับที่ใช้ในพิธีกรรมส่วนใหญ่จะพบเห็นในเทศกาลงานบุญ เช่น งานบุญประเพณีของชนเผ่า (บุญกินฮืด) การแต่งงาน

ชนเผ่าเบรา (กะบะ/กะเว)

ชนเผ่ากะตุ

ชนเผ่าเกวียง (กะเว/กะเวียง)

ชนเผ่าเกวียง (กะเวียง/กะเวียง/กะเวียง)

ชนเผ่าโอย

ชนเผ่ากะโอย

เครื่องประดับในความเชื่อและพิธีกรรม

เครื่องประดับทั่วไป

การได้มาของเครื่องประดับชนเผ่าลาวเทิงเผ่าต่างๆ โดยส่วนใหญ่แล้ว ได้มาหลายสาเหตุ เช่น ได้มาจากการสืบทอดจากปู่ย่าตายาย กล่าวคือ บรรพบุรุษเป็นผู้มอบให้ ได้มาจากการสืบทอดที่มอบให้ฝ่ายหญิงในพิธีแต่งงาน ซึ่งมักจะเป็นเครื่องประดับจำพวกกำไลเงิน เงินกับหัวหนาม เงินต่าง ฯลฯ หรือบางครั้งได้มาจากการแลกเปลี่ยนส่วนตัวตามความเชื่อ เช่น เชื้อว ของฮั้วร่า วานของพีชชนิดต่างๆ (วานยา) หรือเศษโลหะจากซากของ เครื่องบินตกในสมัยสงคราม นำมาตีขึ้นรูปเป็นเครื่องประดับ นอกจากนี้ ยังได้มาจากการแลกเปลี่ยนสินค้านระหว่างชนเผ่าด้วยกันหรือซื้อมาจากตลาด เป็นต้น ดังนั้นนอกจากมีงานหัตถกรรมด้านต่างๆ แล้วอัตลักษณ์ที่บ่งบอก ความเป็นลาวเทิงอีกอย่างหนึ่งก็คือ การสวมใส่เครื่องประดับที่มีความ แตกต่างไปจากชนเผ่าอื่น เช่น ชนเผ่าลาวลุ่มนิยมใส่เครื่องประดับที่ทำด้วย ทองคำ เงิน นาก ชนเผ่าลาวสูงนิยมใส่เครื่องประดับที่ทำด้วยอะลูมิเนียม หรือ เงิน เป็นต้น สำหรับเครื่องประดับที่มีคุณค่าของชนเผ่าลาวเทิง ก็คือ ลูกบิด ไม้เท้าทำด้วยพลาสติก หิน หรือโลหะชนิดต่างๆ ลักษณะของลูกบิดจะเป็น รูปทรงกลม เหลี่ยมและอื่นๆ ที่มีการเจาะรูตรงกลางนำมาร้อยด้วยเชือกหรือด้าย

อัตลักษณ์ของเครื่องประดับชนเผ่าลาวเทิงที่พบเห็นมากที่สุด สามารถจัดแบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สร้อยลูกบิด จำพวกพลาสติก โลหะ หรือ หิน เช่น หินเลือดนก หรือหินคาร์เนเลียน (Carnelian)
2. กำไล จำพวกเงิน ตะกั่ว อะลูมิเนียม ทองเหลือง
3. เครื่องราง จำพวกเชี้ยวฮั้วร่า วานของพีชชนิดต่างๆ

เครื่องประดับชนเผ่าเบรา (สะแวง)

เครื่องประดับที่เป็นอัตลักษณ์ของชนเผ่าเบรา (สะแวง) คือ ต่างหูที่มี ขนาดใหญ่ทำด้วยงาช้าง โลหะ และไม้ มีรูปทรงเป็นวงกลม เมื่อจะสวมใส่ ต้องสอดต่างหูเข้าไปในรูที่เจาะรูไว้ทั้งหมด นอกจากต่างหูแล้ว ชนเผ่าเบรา ยังนิยมสวมสร้อยคอสีต่างๆ เช่น สีขาว แดง เหลือง น้ำเงิน ที่ได้จากการ ร้อยลูกบิดอันเล็กๆ หลายๆ เส้นรวมกัน

เครื่องประดับชนเผ่ามกกอง (ม้งกอง)

เครื่องประดับที่เป็นอัตลักษณ์ของชนเผ่ามกกอง (ม้งกอง) คือ เหรียญเงินในสมัยโบราณ ภาษาลาวเรียกว่า เงินกับหัวหนาม (เป็นเงินกับที่ใช้ ในสมัยฝรั่งเศสเข้าปกครองลาว) โดยประชาชนในชนเผ่ามกกองจะนำเหรียญเงิน กับหัวหนามนี้มาเจาะรู แล้วใช้เส้นด้ายและลูกบิดร้อยทำเป็นสร้อยคอ

เครื่องประดับชนเผ่ากะตุ

เครื่องประดับที่เป็นอัตลักษณ์ของชนเผ่ากะตุคือ สร้อยลูกปัดผสมกับหินเลือนตก มีตะขอที่ทำจากโลหะขดเป็นลายกันหอย ภาษาลาวเรียกว่า ลายผักกูด

เครื่องประดับชนเผ่าเตี๋ยง

ในสมัยโบราณหากใครมีฐานะร่ำรวยจะใส่สร้อยที่ทำด้วยเงิน ตะกั่ว ไม้ และชนเผ่า เครื่องประดับที่เป็นอัตลักษณ์ของชนเผ่าเตี๋ยงคือ สร้อยที่ร้อยยาวผสมกันระหว่างโลหะและลูกปัดหิน มีหลายสี อีกอย่างที่พบเห็นก็คือ ก่องดีที่ใช้สวมแขนในเวลาสู้รบเพื่อป้องกันไม่ให้ศูต่อสู้ฟันถูกแขน แต่ปัจจุบันไม่ได้มีการสู้รบแล้วจึงนำมาใช้เป็นเครื่องประดับในการแสดง

ชนเผ่าที่ใช้เครื่องประดับที่มีลักษณะคล้ายกับชนเผ่าเตี๋ยง ได้แก่ ชนเผ่าเกี๋ยง ปะโกะ กะตุ ตะไถ่ย กล่าวคือ มีการร้อยลูกปัดหลายสีผสมกัน รวมถึงสร้อยลูกปัดผสมกับหินเลือนตกที่มีรูปทรงแตกต่างกันไป

ไม้แกะสลักชนเผ่าลาวเทิง

งานหัตถกรรมไม้แกะสลักเป็นรูปคน สัตว์หรือสิ่งของต่างๆ ตามความเชื่อถือผีของชนเผ่าเตี๋ยง บ้านหนองบึง เมืองปะทุมพอน แขวงจำปาสัก ซึ่งมีความเชื่อว่า ไม้แทนตัวคนที่เสียชีวิต โดยนำไปไว้บนกองฟอน (เชิงตะกอน) ในพิธีฌาปนกิจศพ (ส่งสรวง) เนื่องจากในสมัยก่อนไม่มีกล้องถ่ายรูป จึงใช้วิธีการแกะสลักไม้แทนตัวคน ในการแกะสลักส่วนใหญ่จะแกะเป็นรูปคนพร้อมเครื่องมือทำมาหากินใส่ไปด้วย เช่น รูปคนแบกภาหรือกะหล่ำ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ตายได้นำติดตัวไปใช้ต่อไป จนกระทั่งปัจจุบันเส้นทางการคมนาคมมีความสะดวกมากขึ้น ชนเผ่าเตี๋ยงเริ่มมีการติดต่อไปมาหาสู่และมีการมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้ากับชนเผ่าอื่น ๆ จึงได้มีการผลิตงานหัตถกรรมไม้แกะสลักเป็นสินค้าออกจำหน่ายตามท้องตลาด ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักที่ผลิตขึ้นมานั้นยังอยู่ในรูปแบบดั้งเดิมที่สื่อถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชนเผ่าเตี๋ยง ซึ่งเป็นที่นิยมของตลาด โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ตัวอย่างงานหัตถกรรมไม้แกะสลัก

ตุ๊กตาที่ใช้แทนตัวผู้ที่เสียชีวิต

ไม้ที่ใช้ในการต่อสู้อยู่

หน้าตาที่ใช้ในการแสดง

ขั้นตอนการแกะสลักไม้ของชนเผ่าตะโฮ้อย
บ้านหนองบึง เมืองปะทุมพอน แขวงจำปาสัก

ไม้กะทอน

เครื่องไม้และอัฐ

ใช้ขวานตัด

ใช้สิ่วแกะ

นำไปเผาไฟ

เผาไฟแล้ว

ทำด้วยดินโคลน

ล้างน้ำ

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ กับวิถีที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคม

ดร.ศักดิ์ชาย ลิกขะ *

ภาพชนเผ่ากะตือบและกะตือบ
บริเวณเขตเหว้า นครพนม บึงโขงหลง

ศิลปะพื้นบ้าน คือ ผลงานที่ได้รับการบ่มเพาะและตกผลึกทางความคิด บนพื้นฐานที่เรียบง่าย มีการใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ด้วยสองมืออาจใช้คู่ปรกผันร่วมกันตามสมควร มีวัตถุประสงค์ เพื่อตอบสนองต่อการใช้สอย มีลักษณะการใช้งานสัมพันธ์กับวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของชาวบ้าน ทั้งนี้อาจมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนทั้งตามความเหมาะสมกับกระแสสังคม

วัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน

ถ้าจะเห็นเป็น ประเทศ เช่นปัจจุบัน มนุษย์ได้รวมกลุ่มกันอยู่อย่างกระจัดกระจายเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มน้อย อาศัยอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่ดูแลอุดมสมบูรณ์เพียงพอจะหาอาหารเลี้ยงชีพได้ เมื่อน้องตามหลักทางภูมิศาสตร์จะพบว่า บางกลุ่มอาศัยอยู่ตามภูเขา บางกลุ่มอาศัยอยู่เชิงเขา บางกลุ่มอาศัยอยู่พื้นที่ราบ และบางกลุ่มอาศัยอยู่ตามแม่น้ำ ลำคลอง หรือแอ่งน้ำ การเลือกพื้นที่อาศัยโดยส่วนใหญ่จะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกถิ่นที่อยู่ ดังนี้

1. ความถนัดในการหาอาหารเลี้ยงชีพ เช่น ถิ่นใดในการหาปลา ก็จะเลือกแหล่งน้ำใหญ่ ๆ เป็นที่อยู่อาศัย ถิ่นใดทางด้านการเกษตรกรรมนิยมปลูกพืชผัก ผลไม้ ก็จะเลือกแหล่งดินที่ดีและมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ถิ่นใดในด้านการหาของป่า เก็บเห็ด เก็บถั่วฝักยาว และแมลงต่าง ๆ ก็จะเลือกบริเวณที่มีป่าอุดมสมบูรณ์ตามเชิงเขาเทือกเขาถิ่นใดทางการล่าสัตว์เป็นอาหารก็จะเลือกบริเวณที่มีป่าไม้หนาแน่น มีต้นไม้อุดมสมบูรณ์มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่

2. ภูมิอากาศ เป็นพิจารณาตัดสินใจจากสภาพดิน ฟ้า อากาศที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ด้วยเหตุที่โลกนี้แต่ละแห่งมีสภาพอากาศต่างกัน ทำให้เกิดพืชพันธุ์ธัญญาหารและสัตว์ที่แตกต่างกันบางกลุ่มจะนิยมภูมิอากาศแบบร้อน บางกลุ่มนิยมภูมิอากาศแบบหนาว และบางกลุ่มนิยมภูมิอากาศแบบมีฝนตกชุก ทั่วทุก เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตและส่งผลต่ออาชีพต่าง ๆ

3. กิเลสธรรมชาติ การเกิดกิเลสธรรมชาติในพื้นที่ต่างๆ เช่น ความแห้งแล้ง น้ำท่วม สมพายุ แผ่นดินไหว และอื่น ๆ เป็นผลให้คนมีการเคลื่อนย้ายอพยพแหล่งที่อยู่ใหม่ที่เหมาะสมให้กับตนเอง

* ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมและ อาจารย์ประจำคณะศิลปศึกษาและศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

4. **ภัยสงคราม** ในอดีตการสู้รบระหว่างกลุ่มคนต่างๆ เป็นไปใน 2 ลักษณะ คือ การสู้รบเพื่อแย่งชิงแผ่นดิน ขยายอาณาเขตการปกครอง และการสู้รบเพื่อแย่งชิงผู้คนเพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้กับกลุ่มของตนเองแต่ก็มีอยู่บ้างที่เป็นการสู้รบเพื่อทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วยความเชื่อที่แตกต่างกัน เหตุดังกล่าวทำให้กลุ่มคนเกิดการเคลื่อนย้าย ทั้งการเคลื่อนย้ายเพื่อหนีภัยสงครามและการเคลื่อนย้ายเพื่อหลีกเลี่ยงจากการเป็นเชลยและโดนกวาดล้างเป็นข้าทาสบริวาร

จะเห็นได้ว่าทั้ง 4 กรณีของการเคลื่อนย้ายผู้คนมีทั้งเหตุที่เกิดจากมนุษย์ด้วยกันเอง เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และเหตุจากตัวเองที่ต้องการแหล่งที่อยู่ที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง แต่ไม่ว่าทุกกลุ่มคนจะสามารถเคลื่อนย้ายได้ตามปรารถนาทุกกลุ่มและเลือกถิ่นที่อยู่ที่เหมาะสมและดีที่สุดได้ทุกกลุ่มดังนั้นก็พบเห็นได้โดยทั่วไปว่ากลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ไม่อุดมสมบูรณ์เท่าที่ควร แต่มีความปลอดภัยในการดำรงชีวิต ดังนั้นมนุษย์จึงเกิดการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม มีวัฒนธรรมในด้านต่างๆ และมีการประดิษฐ์คิดค้น สร้างสิ่งของอำนวยความสะดวกต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย จึงเป็นบ่อเกิดของความแตกต่างที่ไม่เหมือนกันของกลุ่มชนในหลายด้าน เช่น

1. ภาษาที่แตกต่างกัน สำเนียงที่แตกต่างกัน
2. อุปนิสัยใจคอ ความอ่อนโยน ความแข็งแกร่ง ความเผด็จการ ความมีน้ำใจเอื้ออาทร
3. อาศัยที่พื้ดิน ภูเขาลูก ภูเขา ภูเขา ภูเขา รวมทั้งการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยที่แตกต่างกัน
4. ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน เครื่องใช้ตามความจำเป็น และการเลือกใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นประดิษฐ์สร้างสรรค์ เป็นงานหัตถกรรม ที่เราเรียกว่า ศิลปะพื้นบ้าน
5. เกิดวัฒนธรรมการดำเนินชีวิต ที่แตกต่างกัน การหาอาหาร การประกอบอาหาร รวมทั้งการดูแลสุขภาพเมื่อเจ็บป่วย
6. เกิดวัฒนธรรมความเชื่อในสิ่งที่ไม่เห็นแตกต่างกัน

รูปแบบของคนที่มีความแตกต่างกันในโลกนี้ทำให้เกิดการพัฒนาการเป็นแบบรายกลุ่ม กลุ่มใดที่มีพัฒนาการมากจะเข้าปกครองกลุ่มที่มีพัฒนาการน้อยกว่าหากชนกลุ่มน้อยไม่ยอมรับการปกครองของชนกลุ่มใหญ่ ถ้าไม่ต่อต้าน ก็จะอพยพหลบหนีไปเรื่อยๆ เกิดการแบ่งชนชั้นของผู้แพ้และผู้ชนะทำให้มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทำให้มีคำว่า สังคมเมือง สังคมชนบท ชนกลุ่มน้อย ชนเผ่า ชาวเขา และอื่น ๆ แล้วแต่ชนกลุ่มใหญ่จะเป็นผู้กำหนด ปัจจุบันแวดวงวิชาการโดยเฉพาะสาขามานุษยวิทยาได้เสนอให้เรียกกลุ่มชนที่มีลักษณะแตกต่างกันทางวัฒนธรรมนี้ว่า กลุ่มชาติพันธุ์ (Ethnic groups)

วิถีชีวิตชนชาติลาวสูง

การประกอบอาหารในครัวเรือน

การฝึกฝนวิชาและการเล่นกีฬา
หนึ่งในวิถีชีวิตของชนชาติลาวเทิง

เริ่มใช้กันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 (พ.ศ. 2523) เพื่อหลีกเลี่ยงในเชิงการถูกเหยียดหยามทางวัฒนธรรมโดยไม่ได้รับความสนใจความเป็นตัวตนที่แท้จริง ความงดงามทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมานอกเหนือจากความคิดที่จะพยายามคัดลอกเลียนทางวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย แม้ว่าในปัจจุบันกลุ่มชนต่าง ๆ จะมีการรวมกันหลายๆ กลุ่ม เป็นประเทศ มีการปกครองตามระบอบการปกครองที่ร่วมกันกำหนดขึ้นและมีกฎหมายเป็นสิ่งที่ควบคุมให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ สิ่งหนึ่งที่ทุกกลุ่มชนอยากจะได้คงเหลือไว้ให้ลูกหลานได้ทราบความเป็นมาของชาติพันธุ์ของตนเอง นั่นก็คือ วัฒนธรรมของชาติพันธุ์ที่สืบทอดสิ่งดีงามมาหลายชั่วอายุคน

วัฒนธรรม มีความหมายที่ครอบคลุมถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ศิลปพื้นบ้าน นิทาน การเดินรำ ขับร้อง ดนตรี สุภาษิต คำกล่าว คำพังเพย ภาษาพูด ภาษาเขียน ศาสนา รวมถึงการละเล่นและรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนที่ถือปฏิบัติร่วมกัน สิ่งสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่องทั้งนี้ก็จะเกิดขึ้น คงอยู่ และเปลี่ยนแปลงอย่างสัมพันธ์กับบริบทของชุมชนและสังคมนั้น ๆ วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ในหลายประเด็น ดังนี้

1. เป็นเหมือนกรอบชีวิตให้มนุษย์อยู่ในขอบเขตที่นิยมกันว่า ดี และถูกต้อง
2. เป็นเครื่องมือช่วยให้นมนุษย์เข้าใจสภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยไม่ต้องบังคับ เพราะเป็นการประมวลความนึกคิดให้เชื่อ ให้กลัวต่อสิ่งผิด เกิดความมีระเบียบแบบแผนในชีวิตที่ทุกคนเข้าใจร่วมกัน
3. เป็นกลไกสร้างความสามัคคี แบ่งด้วยความบันเทิงให้กับมนุษย์อย่างหลงตัว ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมใด ๆ ในประเพณีและการละเล่นต่าง ๆ
4. มีคุณค่าแห่งความงดงามทางศิลปะ รวมศาสตร์วิทยาศาสตร์หลากหลายแขนงไว้ด้วยกัน เช่น คุณค่าในงานหัตถกรรมพื้นถิ่น คุณค่าในงานสถาปัตยกรรมและอื่น ๆ
5. ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในเผ่าพันธุ์ของตนเอง คุณค่าของการสืบทอดความดีงามจากบรรพบุรุษ เกิดความรัก ความผูกพันในถิ่นกำเนิด
6. เป็นสิ่งบ่งบอกถึงความเป็นมาของแต่ละเผ่าพันธุ์ที่มีสภาพวิถีชีวิตที่เหมือนกันและแตกต่างกัน เป็นประโยชน์ต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

รูปแบบทางวัฒนธรรม

เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละชาติพันธุ์ อาจจำแนกรูปแบบของวัฒนธรรมออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ประเภทที่เกี่ยวกับภาษา เป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาในการ

สื่อสารเป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดความเข้าใจซึ่งในความหมายที่ต้องการสื่อหรือบอกเล่า เช่น

- นิทานพื้นบ้าน เรื่องเล่า หรือตำนาน
- สุภาษิต คำพังเพย ญา กลอน คำสอซ แล่ คำกล่าว
- คำหวย หรือปริศนาคำทาย
- กลอนลำ คำร้อง เพลง

2. ประเภทที่เกี่ยวกับสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นการประยุกต์ดัดแปลงจากธรรมชาติ เพื่อผลิตเป็นสิ่งของเครื่องใช้ในการดำเนินชีวิต ทำให้มีความสะดวกสบาย และมีความเหมาะสมกับการใช้สอย เช่น

- งานศิลปหัตถกรรม หรืองานศิลปะพื้นบ้าน
- งานสถาปัตยกรรม หรือสิ่งก่อสร้าง
- เสื้อผ้า และอุปกรณ์ในการตกแต่งร่างกาย
- อาหารการกิน การประดิษฐ์คิดค้นวิธีการให้พืชหรือสัตว์ที่

เหมาะสมกับ การบริโภค

- เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเล่น หรือประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ
- เสริมสร้าง ทางด้านอารมณ์ความรู้สึก
- การใช้สมุนไพร และยาสมุนไพร เพื่อบำรุงร่างกายและรักษาอาการเจ็บป่วย

3. ประเภทที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างพลังใจ เป็นการสะท้อนให้เห็นการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างพลังใจในการต่อสู้กับปัญหา และกรรมวิธีการสร้างศูนย์รวมทางจิตใจให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน เช่น

- ศาสนาและการเชื่อถือโซคกลาง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งการสร้างพลังใจใน รูปแบบต่าง ๆ ตามความเชื่อที่สืบทอดกันมา
- การละเล่นพื้นเมือง การเต้นรำ การแสดง รวมทั้งวิธีการแ่ตามเทศกาล ต่าง ๆ
- ประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ
- การเลี้ยงฉลองและจัดงานมหกรรมต่าง ๆ
- การกีฬาและนันทนาการต่าง ๆ

การสืบทอดทางวัฒนธรรม

ที่ผ่านมานมนุษย์ได้มีการส่งผ่านความรู้ กิจกรรมทางวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบสภารถสรุปได้เป็น 6 วิธีการ ดังนี้

1. การถือปฏิบัติสืบทอดให้เป็นแบบอย่าง เป็นการเขียนรูปแบบลอกเลียนแบบ
2. การบอกเล่า สั่งสอน และอบรมให้ถือปฏิบัติสืบทอด
3. การสืบทอดภายในครอบครัว เป็นวิชาความรู้ที่มีการคิดค้น

ในวงศ์ตระกูล

4. การสืบทอดโดยผู้นำชุมชน เป็นความรู้ที่เป็นองค์รวมของชุมชน
5. การบันทึกโดยวิธีการต่างๆ เช่น เขียนไว้ในใบลาน แกะสลักบนหิน เขียนไว้ตามผนังและอื่น ๆ

6. การสืบทอดของปราชญ์ชาวบ้านในแต่ละรุ่น เป็นการเรียนรู้แบบเป็นทางการในองค์ความรู้ที่มีรายละเอียด

ทั้ง 6 วิธีการ จะเห็นว่าบางอย่างเป็นการสืบทอดระหว่างคนต่อคน บางอย่างเป็นเรื่องของการสืบทอดแบบกลุ่มอาจเรียกว่ามีทั้งรูปแบบของการสืบทอดแบบเดี่ยวและการสืบทอดแบบรวม ถือเป็น มรดกร่วมในชุมชน

การปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

แม้ว่าเราจะรู้ว่าการพัฒนาของแต่ละกลุ่มชนเป็นของดี มีคุณค่า ที่ควรแก่การอนุรักษ์แต่เราก็ไม่สามารถที่จะต้านทานต่อกระแสโลกและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างไม่อาจหยุดยั้งได้ ด้วยเหตุผลดังนี้

1. ระบบการสื่อสารไร้พรมแดน ก่อให้เกิดอิทธิพลทางวัฒนธรรมแบบข้ามชาติ ไร้พรมแดน ไร้ข้อจำกัด ด้วยเหตุที่มนุษย์นิยมในการเรียนรู้ของแปลกและใหม่ อยากรู้ อยากเห็น ชอบทดลอง และเพื่อความเข้าใจ จึงเป็นช่องทางให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมทางวัฒนธรรมได้ง่ายและรวดเร็ว

2. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวัสดุและการผลิต อาจกล่าวได้ว่า โลกในปัจจุบันเป็นโลกของพลาสติก เนื่องจากพลาสติกมีคุณสมบัติที่ดีในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เมื่อผลิตจำนวนมากก็มีราคาถูกถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีหลายประเทศที่มีการรณรงค์ต่อต้านการใช้พลาสติกแบบฟุ่มเฟือย เพราะพลาสติกส่งผลกระทบต่อการใช้จัดและสร้างมลพิษ วรรณคดีให้มีการใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติกันมากขึ้น นอกจากโลกของพลาสติกยังมีการพัฒนาวัสดุต่างๆ ขึ้นอีกมากมาย เช่น งานโลหะผสม งานผ้าจากใยสังเคราะห์ งานเครื่องแก้ว งานวัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ เป็นเหตุผลให้เกิดผลิตภัณฑ์ทดแทนจากของเดิมที่เคยใช้ในอดีตและส่งผลให้วัฒนธรรมการผลิตสิ่งของเครื่องใช้ในอดีตต้องเปลี่ยนไป

3. การดิ้นรนในการครองชีพ อดีตกับปัจจุบันมีความแตกต่างกันอย่างมากในการหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพ กิจกรรมทางวัฒนธรรมหลายอย่างจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันจากการผลิตสำหรับใช้สอยในครัวเรือน เป็นการผลิตเพื่อเลี้ยงชีพ จึงไม่จำเป็นต้องมีวัฒนธรรมหลายอย่างเริ่มจางหายไปตามระบบเศรษฐกิจและสังคม

4. การครอบงำทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยมักถูกดูถูกดูแคลิน โดยวัฒนธรรมของชนกลุ่มใหญ่ด้วยเหตุผลที่หลากหลาย ชุมชนใดที่มีรากฐาน

แม่ค้าขายเสื้อผ้าชาวฮั่น (ชนจีน)
และแม่ค้าเรือฮั่นฮ่า

ทางวัฒนธรรมเข้มแข็งที่จะทนทานต่อกระแสต่าง ๆ ได้ยาวนาน นี่คือ ภูมิของ
ธรรมชาติที่ยากแก่การหลีกเลี่ยง

ศิลปะพื้นบ้าน

ตามความหมายของคำว่า ศิลปะพื้นบ้าน หมายถึง สิ่งที่ชาวบ้าน
ได้คิดค้นและประดิษฐ์ขึ้นโดยยึดประโยชน์ให้สอยและความงามเป็นสำคัญ
ประกอบด้วยวัสดุ สิ่งของ เครื่องใช้ หลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1. เครื่องใช้ในครัวเรือน มีทั้งรูปแบบที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยเน้น
ความสะดวกในการใช้สอยและแบบที่เน้นความประณีตสวยงาม บ่งบอกถึง
ฝีมือช่างและฐานะของผู้ใช้งาน เช่น เขียนหมาก กระต่ายขูดมะพร้าว
เครื่องจักสานต่างๆ ฯลฯ

2. เครื่องแต่งกาย นับตั้งแต่เสื้อผ้าสวมใส่ในชีวิตประจำวันโดยกรรมวิธีการปักทอ
การตัดเย็บเป็นรูปทรงตามวัฒนธรรมการแต่งกายของแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้รวมถึง
เครื่องประดับต่าง ๆ ตามร่างกายด้วย เช่น แหวน กำไล สร้อย สุ่มหู ฯลฯ

3. เครื่องใช้เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ เช่น
พุ่มพาน พานบายศรี รูปปั้น รูปแกะสลัก หุ่นกะหย่อง ฯลฯ

4. เครื่องมือประกอบอาชีพ เป็นเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีการคิดค้น

เพื่อใช้ในการอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ทั้งอาชีพเกษตรกรรม ป่าวนมง ดักจับสัตว์ ชั่งสัตว์ ฯลฯ

๕. เครื่องประกอบการละเล่น เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการบันเทิงละเล่น เพื่อสร้างความสนุกสนาน ส่งเสริมกระบวนการทางความคิด และเสริมสร้างความสามัคคี โดยรวมทั้งเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ประกอบการละเล่นตามวัยและแต่ละเทศกาล

ศิลปะพื้นบ้าน เป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตให้สะดวกสบาย และมีความเหมาะสมกับการใช้สอยในวิถีชีวิต ศิลปะพื้นบ้านจึงเป็นส่วนสำคัญในการสะท้อนให้เห็นความเฉลียวฉลาดของช่างพื้นบ้าน ในการสร้างสรวงงาน จนเกิดการตกผลึกทางความคิด เป็นรูปแบบของผลงานที่มีคุณค่า มีประโยชน์ใช้สอยตามสมควรแก่การใช้งาน การศึกษาศิลปะพื้นบ้านให้กระจ่างชัดจึงจำเป็นต้องศึกษาควบคู่ไปกับตำนานความเป็นมาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

อนุสาวรีย์พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช

กว่าจะเห็นเป็น สปป. ลาว

การที่จะศึกษาเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านของสปป.ลาว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับรู้กับทราบความเป็นมาของ สปป.ลาว ก่อน เพราะศิลปะพื้นบ้านเป็นส่วนย่อยของวัฒนธรรมและวัฒนธรรมก็คือ อัตลักษณ์ของประเทศ ทุกอย่างล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์กัน จากอดีตจนถึงปัจจุบันที่กำลังปรับเปลี่ยนไป ดังคำที่ว่าหากไม่รู้อดีต จะรู้ปัจจุบันและทำนายอนาคตได้อย่างไร

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือ สปป.ลาว (The Lao People's Democratic Republic หรือเรียกย่อ ๆ ว่า Lao PDR) เป็นประเทศที่เก่าแก่ มีวัฒนธรรมอันรุ่มรวยและยึดมั่นรักษาสันติธรรมนิยม และวัฒนธรรมของตนไว้อย่างเข้มแข็ง ประชาชนเป็นคนที่มียศยาชัยโมศรีเต็มไปด้วยความจริงใจ เป็นที่ประทับใจและชื่นชมของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก

ในนิทานขุนบรมราชอิริยาบถกล่าวว่า คนชาติลาวเกิดมาจากน้ำเต้าใหญ่ 2 ลูก ตามภาษาบาลีเขียนน้ำเต้าว่า "อากู" ต่อมาจึงเขียนเป็นลาว ในพงศาวดารชาติไทยของหลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ก่อนที่ชาวไทยจะอพยพจากจีนตอนใต้มาอาศัยบริเวณอินโดจีน ต้นแรกที่เป็นประเทศลาวในปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยของชาว "ลัวะ" หรือ "ละว้า" มาก่อน ชาวไทยเรียกชนเผ่านี้ว่า "ลาว" ภายหลังคนไทยและละว้าได้รวมเข้าเป็นเผ่าเดียวกันกลายเป็นชาวลาว

ส่วนตำราทางประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่า เมื่อ 4,000-5,000 ปีก่อนชนเผ่าไทรวมถึงพวกไท - กะได ม้ง-เมี่ยน และม้ง-ข่า อพยพจากทางตอนใต้ของประเทศจีน ลงมาตั้งหลักแหล่งในเขตเทือกเขาและหุบเขาใน

เอเซียตะวันออกเฉียงใต้อันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของชนชาติมอญ - เขมร เมื่อมีชาวไทมาขึ้นได้รวมตัวกันตั้งเป็นชุมชน และพัฒนาต่อมาเป็นเมืองเกษตรกรรมเล็กบ้างใหญ่บ้างภายใต้อำนาจอาณาจักรเขมร ราว ปี พ.ศ. 1896 เจ้าฟ้าจัม พระราชบุตรเขยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ประมุขแห่งกัมพูชาทรงทำสงครามตีเอานครเวียงจันทน์ หลวงพระบาง หัวเมืองพวนทั้งหมด ตลอดจนหัวเมืองอีกหลายแห่งในที่ราบสูงโคราช (ภาคอีสานไทยในปัจจุบัน) รวมเข้าเป็นอาณาจักรเดียวกัน ตั้งเป็นอาณาจักรล้านช้าง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเชียงตุง - เชียงทอง เป็นอาณาจักรที่เจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน เจ้าฟ้าจัมทรงรับพุทธศาสนา ลัทธิลังกาวงศ์ (เถรวาท) มาเป็นศาสนาประจำชาติ และได้อัญเชิญ พระบาง พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์จากราชสำนักเขมรมาตั้งล้านช้าง กลายเป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่บ้านคู่เมือง ทำให้เมืองเชียงตุง - เชียงทองได้นามใหม่ว่า หลวงพระบาง

เมื่อเจ้าฟ้าจัมสิ้นพระชนม์ อาณาจักรล้านช้างเกิดกบฏและสงครามชิงอำนาจหลายครั้ง รัชสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช จึงสามารถรวบรวมกันเมืองเป็นปึกแผ่นได้อีกครั้ง พระองค์ยังทรงมีสายพระเนตรยาวไกล ทรงโปรดให้พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พระโอรสไปครองอาณาจักรล้านนาตามลัทธิในสันติวงศ์ เพื่อเป็นการคานอำนาจพม่า เมื่อพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชสวรรคต พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชเสด็จกลับมาล้านช้าง โดยได้อัญเชิญ พระแก้วมรกต จากนครเวียงจันทน์มาด้วย และเพื่อให้ไกลภัยจากทัพของพม่า จึงทรงย้ายราชธานีจากหลวงพระบางไปยังเมืองเวียงจันทน์ ซึ่งอยู่ห่างไปทางใต้ แล้วสถาปนาเวียงจันทน์เป็น "พระนครจันทบุรีศรีสัตนาคนหุตอุดมราชธานี" เมื่อ ปี พ.ศ. 2103

หลังแผ่นดินพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์มีกษัตริย์ปกครองสืบต่อกันมาโดยตลอด เจริญสูงสุดจนจัดได้ว่าเป็นยุคทองในรัชกาล พระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช (ปี พ.ศ. 2180 - 2237) จากนั้นก็เริ่มอ่อนแอลงเรื่อยมา จนกระทั่งกลางพุทธศตวรรษที่ 23 อาณาจักรล้านช้างก็แตกออกเป็น 3 อาณาจักรที่ไม่ขึ้นต่อกันคือ ล้านช้างเวียงจันทน์ ล้านช้างหลวงพระบาง และล้านช้างจำปาสัก และตกเป็นประเทศราชของไทย จนถึงปี 114 ปี (ปี พ.ศ. 2322 - 2436) เมื่อมหาอำนาจตะวันตกเริ่มแผ่อิทธิพลเข้าสู่อินโดจีน ฝรั่งเศสยึดลาวไปจากไทย ต่อมาเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ฝรั่งเศสต้องถอนกำลังกลับ ลาวถูกญี่ปุ่นเข้าครองแทน จนกระทั่งสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ฝรั่งเศสซึ่งอยู่ในฝ่ายชนะสงครามก็กลับเข้ามาปกครองลาวอีกครั้ง ต่อมาเมื่อฝรั่งเศสแพ้เวียดนามในสงครามเวียดนาม ลาวจึงได้รับอิสระในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2496 แต่ขณะนั้นบ้านเมืองแตกแยกออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายขวาหรืออนุรักษนิยม นำโดยเจ้าเพชรราชและนายพลพูมี

อนุสาวรีย์เจ้ามหาชีวิตศรีสุริยวงศา

หม่อสะหวัน (ผู้นำคนต่อมา) ฝ่ายซ้ายหรือฝ่ายคอมมิวนิสต์หรือขบวนการประเทศลาว นำโดยเจ้าสุภานุวงศ์ และฝ่ายเป็นกลาง หรือฝ่ายรัฐบาลลาวประชาธิปไตย นำโดยเจ้าสุวรรณภูมิ ทั้งสามฝ่ายมีความคิดเห็นทางการเมืองต่างกัน และได้รับการสนับสนุนจากมหาอำนาจตะวันตกและประเทศคอมมิวนิสต์ ต่างสู้รบกันอย่างดุเดือดจนกลายเป็นสงครามกลางเมือง ฝ่ายประชาธิปไตยแพ้ขงพล้า ขบวนการประเทศลาว ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเวียดนามเหนือและสหภาพโซเวียตได้ชัยชนะ ประกาศยกเลิกระบบกษัตริย์ตั้งประเทศเป็น "สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว" เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2518 ในระยะ 5 ปีแรกหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองลาวใช้นโยบายคอมมิวนิสต์ปกครองอย่างเข้มงวด ควบคุมพุทธศาสนา ดัดสนพันธ์กับประเทศไทย ปรับปรามชนกลุ่มน้อย ราษฎรหลายหมื่นคนถูกจับไปอยู่ฐาน ชนชั้นกลาง และชาวบ้านจำนวนมากพากันหลบหนีออกนอกประเทศ โดยที่ส่วนใหญ่ข้ามฝั่งมายังประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2535 นายโกสอน พมวิหาน (Kaysone Phomvihane) ประธานประเทศ ซึ่งเป็นตำแหน่งเทียบเท่าประมุขของรัฐ และประธานพรรคประชาชนปฏิวัติลาว (Lao People's Revolutionary Party) ตั้งแก่กรม นายหนุ่ยฮัก พุมสะหวัน ประธานสภาประชาชนสูงสุด (Lao's People Supreme Assembly) ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน โดยมีพลเอกคำไต สิ้นพันดอน เป็นนายกรัฐมนตรี การจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลค่อยๆ ถูกยกเลิก ชาวลาวที่อพยพไปต่างประเทศได้รับการเชื้อเชิญให้กลับคืนกันเกิดเมืองนอนลาวเริ่มเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว และฟื้นฟูความสัมพันธ์กับประเทศไทย

ในปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2550 สปป. ลาว ปกครองด้วยระบบสังคมนิยม มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวคือ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว มีประธานพรรคเป็นประมุขของประเทศคือ ท้าวจุมมะลี โซชะสอน ตามตำแหน่งเรียกว่า ประธานประเทศ ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขของฝ่ายบริหาร คือ ทานบัวสอน บุพพาวัน ทั้ง 2 ตำแหน่งได้รับแต่งตั้งจาก สภาแห่งชาติ (เดิมคือสภาประชาชนสูงสุด เปรียบได้กับสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่นิติบัญญัติและเป็นผู้ควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ)

สปป.ลาว ในปัจจุบัน แบ่งเป็น 18 แขวง (จังหวัด) 1 นครหลวง และ 1 เขตการปกครองพิเศษ แต่ละแขวงแบ่งออกเป็นเมือง (อำเภอ) และตำบล (ตำบล) โดยมีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นนครหลวงของประเทศ นับตั้งแต่ประกาศเอกราชในวันที่ 13 ตุลาคม ปี พ.ศ. 2518

ปัจจุบัน สปป.ลาว แบ่งเขตการปกครองออกได้ดังนี้

1. แขวงเวียงจันทน์ (Vientiane)
2. แขวงพงสาลี (Phongsali)

3. แขวงหลวงน้ำทา (Luang-namtha)
4. แขวงอุตรไซ (Udomxai)
5. แขวงบ่อแก้ว (Bokeo)
6. แขวงหลวงพระบาง (Luangphabang)
7. แขวงหัวพัน (Huaphan)
8. แขวงไชยบุรี (Sainyabuli)
9. แขวงเชียงขวาง (Xiangkhuang)
10. แขวงบอลิคำไซ (Bolikhamsai)
11. แขวงคำม่วน (Khammuan)
12. แขวงสาละวัน (Salavan)
13. แขวงสะหวันนะเขต (Savannakhet)
14. แขวงเซกอง (Sekong)
15. แขวงอัตตะปือ (Attapeu)
16. แขวงจำปาสัก (Champasak)
17. นครหลวงเวียงจันทน์ หรือเทศบาลเมืองจันทน์ (Vientiane Prefecture)
18. เขตการปกครองพิเศษไซสมบูน (Xaisomboun Special Zone)

ในอดีต เมื่อ ปี พ.ศ. 2523 (ปี ค.ศ. 1979) ศูนย์กลางแนวสวส้างชาติ ได้จัดตั้งและมอบหมายให้คณะค้นคว้า สังคมลาวดำเนินการสำรวจและกำหนด ชื่อเรียกชนเผ่าโดยเน้นที่ต้นกำเนิด ภาษาและความหมายทางด้านการเมือง สรุปในช่วงขณะนั้นว่า สปป.ลาว มี 3 ชนชาติ และมี 68 ชนเผ่า คือ

- 1) ชนชาติลาวลุ่ม หมายถึง คนที่ดำรงชีวิตและตั้งถิ่นฐานภูมิสำเนา อยู่ทุ่งเพี้ย และริมแม่น้ำ ประกอบด้วย 12 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าลาว พวน ขวน ลื้อ ไทดำ ไทแดง ไทขาว ไทเมี่ยง ไทเหนือ ไทยี่ ยี่ง และแสก
- 2) ชนชาติลาวเทิง หมายถึง คนที่ดำรงชีวิตและตั้งถิ่นฐาน ภูมิสำเนาอยู่ตามที่เชิงเขา ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 700 เมตรขึ้นไป ประกอบด้วย 36 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าขมุ สะเมต บัด ผ่อง ปวก ขว ผู้น้อย กะเส็ง ดอย ฝั่ม มะกอง กะตาง ปะโกะ ละเวน สะแว ยะเหิน ตูย ชู สะปวน สอก ตั่วว เต๋ยง ตะไฮ้ย อาลัก กะตุ แะฮ่วย เจ้ง ดากัง ละวี ละวัค โฮย ทองเหลือง กาโค ถิ่น และสามตำ
- 3) ชนชาติลาวสูง หมายถึง คนที่ดำรงชีวิตและตั้งถิ่นฐานภูมิสำเนา อยู่ตามภูเขาและที่ราบสูงความสูงเหนือระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,000 เมตรขึ้นไป ประกอบด้วย 20 ชนเผ่า คือ มั่งขาว มั่งสาย มั่งดำ ยัว แลนแตน กอปานา กอสิดา กอญี่ กอปู้ กอเฟ กอพงซาง กอพูฮอด กอญูเคิน กอจันจอน กอกังสาด ฮายี ลานู นูเชอคำ นูเชอขาว และกุก

จวบจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2548 (ปี ค.ศ. 2005) คณะวิชาการและ
กรรมชนเผ่า ศูนย์กลางแนวสวสร้างชาติ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยตาม
หลักมาตรฐานสากลและสภาพความเป็นจริงของชนเผ่าต่าง ๆ สรุปได้ว่า ส.ป.ป.
ลาว มี 49 ชนเผ่า มีการบูรณาการให้เหลือน้อยลง การจัดกลุ่มให้ปรับเปลี่ยน
ใหม่จากที่เคยแบ่งเป็น 3 ชนชาติ คือ ชนชาตินาลุ่ม ชนชาตินาลอง
และชนชาตินาลอง เป็นการจัดแบ่งชนเผ่าตามหมวดภาษาที่มีความใกล้เคียงกัน
เพราะการใช้ภาษาจะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาที่มีความ
ความเป็นไปได้ว่า มีการอพยพมาจากต้นกำเนิดแหล่งเดียวกันรวมทั้ง
พิจารณาจากการใช้อัตลักษณ์ประเพณีและวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน โดยสรุปได้
เป็นชนเผ่าใน ส.ป.ป. ลาว ทั้งหมด 4 หมวดภาษา คือ 1) หมวดภาษาลาว - ไต
(ส่วนใหญ่ คือ ชนชาตินาลุ่ม) 2) หมวดภาษามอญ - ขะแม (ส่วนใหญ่ คือ
ชนชาตินาลอง) 3) หมวดภาษาจีน - ทิเบต (ส่วนใหญ่ คือ ชนชาตินาลอง)
4) หมวดภาษาม้ง - อีวเหมียน (ส่วนใหญ่คือ ชนชาตินาลอง) การจัดแบ่ง
ดังกล่าวเป็นแนวทางในการแก้ไขความไม่เสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
ระหว่างชนเผ่าและเสริมสร้างความปรองดองในชาติถือได้เป็นการจัดแบ่ง
ที่มีหลักการสอดคล้องกับความเป็นจริงและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา
ประเทศ

ประชาชนลาวนับถือศาสนาพุทธเถรวาท ซึ่งเจ้าฟ้าภูมิ ปรมัญชัย
แห่งอาณาจักรล้านช้างประกาศสถาปนาเป็นศาสนาประจำชาติ แต่ประชาชน
ทั่วไปยังเลื่อมใสศรัทธาความศรัทธา ซึ่งเห็นความเชื่อตั้งแต่โบราณ เห็นได้
จากพิธีบุญกัณฑ์ของชนเผ่า พิธีบาสี (บายศรีสู่ขวัญ) ที่นิยมจัดกันโดยทั่วไป
เป็นการผสมผสานทางความเชื่อ

วิถีที่เปลี่ยนไป

ตอนใต้ของส.ป.ป.ลาว มีแขวงที่น่าสนใจทางด้านศิลปะพื้นบ้าน ทั้ง 5
แขวง ซึ่งเป็นพื้นที่ ที่อยู่ใกล้ติดกัน ประกอบด้วย แขวงจำปาสัก
แขวงอัตตะปือ แขวงเซกอง แขวงสาละวัน และแขวงสะหวันนะเขต
ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ของ 5 แขวง มีดังนี้

1. แขวงจำปาสัก ในอดีตเคยเป็นเมืองหลวงในสมัยที่ลาวแยกเป็น
3 อาณาจักร ประกอบด้วยชนชาตินาลุ่ม (ลาว - ไต) ประมาณ 85% และ
ลาวเทิง (มอญ - ขะแม) ประมาณ 15% มีประชากรประมาณ 6 แสนกว่าคน
มีพื้นที่ 15,415 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำสำคัญคือ เซโดมและน้ำของ ชนชาติ
ลาวเทิงที่อาศัยอยู่มีประมาณ 10 ชนเผ่า คือ กะตาง เกรียง/แงะ ขะแม
ตะโฮ้อ เติร์ยง ขะเก็น บุร/ละเวน ลัวฮ อากัก โอย

2. แขวงอัตตะปือ เดิมชื่อ อัตตะปือ (อดีตในภาษาชนเผ่าละแวน แปลว่า

บูล/อุจจาระ และตะปือ หมกถึง ควาย/กระปือ) ในสมัยก่อนเชื่อว่าแบบนี้มีความมาก ประกอบด้วยชนชาติลาวลุ่ม (ลาว – ไต) ประมาณ 40% และลาวเทิง (มอญ-ขะแม) ประมาณ 60% มีประชากรประมาณ 1 แสนกว่าคน มีพื้นที่ 10,320 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำสำคัญ คือ เขกอง เขกอง เขกะหมาน ชนชาติลาวเทิงที่อาศัยอยู่มีประมาณ 10 ชนเผ่า คือ เจิ้ง ชู ตะโอย เตรียง เบรา/ละแ่ว ยะเหิน ยูร/ละเวน แะะ สะดาง อาลิก โอย

3. แขวงเขกอง เขกองเป็นชื่อแม่น้ำที่ไหลผ่าน ประกอบด้วยชนชาติลาวลุ่ม (ลาว – ไต) ประมาณ 25 % และชนชาติลาวเทิง (มอญ – ขะแม) ประมาณ 75% มีประชากร ประมาณ 8 แสนกว่าคน มีพื้นที่ 7,665 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำสำคัญคือ เขกอง ด้วยเหตุที่แขวงเขกองมีชนชาติลาวเทิงอยู่จำนวนมาก จึงมีประเพณีสำคัญของชนเผ่าคือ การฆ่าควายบุญกินฮืด หรือ บุญกินจะตามความเชื่อในช่วงเดือนเมษายนของทุกปีเกือบทุกชนเผ่า กลุ่มชนชาติลาวเทิงที่อาศัยอยู่มีมากกว่า 10 ชนเผ่า คือ กะตาง กะตู เกรียง/แะะ เตรียง ตรีว ยูร/ละเวน ละวี แะะ ตากัก ตะโอย จาตอง ส่วย อาลิก

4. แขวงสาละวัน เคยมีคำบอกเล่าว่า สาละเป็นภาษาบาลี แปลว่า ดันรัง วัน/วน แปลว่า ป่า หมายถึง บริเวณที่มีป่าไม้วังมาก ประกอบด้วยชนชาติลาวลุ่ม (ลาว – ไต) ประมาณ 60 % ลาวเทิง (มอญ- ขะแม) ประมาณ 40 % มีประชากรประมาณ 3 แสนกว่าคน มีพื้นที่ 10,385 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำสำคัญ คือ เซโดม เซเซ็ด ชนชาติลาวเทิงที่อาศัยอยู่มีประมาณ 9 ชนเผ่า คือ กะตาง กะตู เกรียง/แะะ ตะโอย เตรียง ปะโกะ ยูร/ละเวน ส่วย อาลิก

5. แขวงสะหวันนะเขต หรือ สุวรรณเขต เป็นแขวงที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากนครหลวงเวียงจันทน์ มีเรื่องเล่าว่าเมื่อครั้งฝรั่งเศสเข้าปกครองลาวได้นำต้นมะฮ็อกกานี้มาปลูกตามที่ตั้ง ๆ รวมทั้งในพื้นที่แขวงสะหวันนะเขต คนลาวที่นี่ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น ต้นหมากห่านแก้ว กลายเป็นต้นไม้ในพื้นที่นั้นไป ชนชาติที่อาศัยอยู่ประกอบด้วย ลาวลุ่ม (ลาว – ไต) ประมาณ 67% และลาวเทิง (มอญ – ขะแม) ประมาณ 33% มีประชากรประมาณ 9 แสนกว่าคน มีพื้นที่ 22,080 ตารางกิโลเมตร มี แม่น้ำสำคัญ คือ เซจำพอน เซบั้งเอียง กลุ่มชนชาติลาวเทิงที่อาศัยอยู่มีประมาณ 7 ชนเผ่า คือ กะตาง ตรี/จาสิ/ลวูย ตะโอย ปะโกะ มะกอง ส่วย สะดาง

จากทั้ง 5 แขวงของลาวตอนใต้จะพบว่า แขวงที่มีประชากรมากที่สุด คือ แขวงสะหวันนะเขต รองลงมา คือ แขวงเขกอง และแขวงจำปาสัก ตามลำดับ หากดูตามพื้นที่พบว่าแขวงสะหวันนะเขตมีพื้นที่มากที่สุดรองลงมาคือ แขวงจำปาสัก และแขวงสาละวัน ตามลำดับ และหากดูปริมาณของชนเผ่าลาวเทิง (มอญ-ขะแม) จะพบว่ามีมากที่สุด คือ แขวงเขกอง รองลงมาคือ แขวงอัตตะปือ และแขวงสาละวัน ตามลำดับ

ด้วยเหตุที่ สปป. ลาว มีนโยบายเปิดประเทศไม่นาน หลังจากต้องใช้

วิถีชีวิต ถ่ายกันผู้เขียน

หมู่บ้านที่เมืองบ่ออีระ บริเวณบ้านจะเก้ใหญ่ แะะแคว้ง เมื่อถ่ายแดง แขวงเขกอง

เวลาในการฟื้นฟูประเทศนานหลายปี กลายเป็นประเทศที่กำลังก้าวสู่การพัฒนา จากที่กล่าวมาข้างต้น สปป. ลาว เป็นประเทศเล็กแต่มีความหลากหลาย ของชาติพันธุ์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่แทบจะเรียกได้ว่าแตกต่างกันสุดกู่ ระหว่าง ชนชาติลาวกลุ่มที่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ราบแถบลุ่มแม่น้ำ กลายเป็นสังคมเมือง ที่มีประชากรมากกว่าทุกกลุ่ม ส่วนชนชาติลาวเทิง และลาวสูงโดยส่วนใหญ่ ยังคงอาศัยอยู่กับธรรมชาติ อาศัยธรรมชาติในการทำมาหากิน โดยทั่วไปจะอาศัย อยู่ตามเชิงเขาเขตที่ราบสูงและตามภูเขา วิถีชีวิตยังเป็นแบบดั้งเดิม มีความเชื่อ และนับถือผี อาชีพยังต้องหักร้างตางพง ทำไร่ ทำนา และหาของป่าเลี้ยงชีพ ในอดีตเงินแทบจะไม่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน รูปแบบของงานศิลปะ พื้นบ้านหรืองานหัตถกรรมยังอยู่ในรูปแบบเดิมที่ยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของ ตนเองที่มีมาแต่โบราณ

ปัจจุบันหลังจาก สปป. ลาว เปิดประเทศเริ่มมีกระแสสังคมใหม่ คืบคลานเข้าสู่สังคมของ สปป. ลาว ที่เคยอนุรักษ์คุณค่าทางวัฒนธรรม มาอย่างยาวนาน กระแสสังคมใหม่เหล่านี้ส่งผลเข้ามาหลายทาง เช่น นักท่องเที่ยวต่างชาติ สื่อทางโทรทัศน์ การโฆษณาสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น สำหรับชนชาติลาวลุ่มน้ำมีปัญหาในการปรับตัวน้อยกว่ากลุ่มชนชาติลาวเทิง และลาวสูง ในที่นี้จะขอยกกล่าวถึงเฉพาะชนชาติลาวเทิงทางตอนใต้ของ สปป. ลาว ที่กำลังได้รับอิทธิพล อาจพอสรุปได้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมการบริโภค

การบริโภคในอดีตที่เคยเป็นแบบเรียบง่าย หากได้ภายในท้องถิ่น ใช้เครื่องปรุงในการประกอบอาหารไม่มากนัก ปัจจุบันส่วนประกอบของ เครื่องปรุงต้องมีมากขึ้น มีรูปแบบของอาหารสำเร็จรูป ทั้งแบบกระป๋อง แบบซอง มีขนมสมัยใหม่ ทั้งที่ได้รับเป็นของฝากจากนักท่องเที่ยว และ จากการเชิญของพ่อค้า มีเครื่องดื่มที่อ้างดี และเครื่องดื่มประเภทเบียร์มา เข้ามามีบทบาทในชุมชนสังเกตได้ง่ายในงานประเพณีต่างๆ เช่น งานบุญกินฮีสที่เดิม เคยใช้เหล้าให้ชาวบ้านในชนเผ่าทำพิธีแล้ว ไม่ดื่มดื่มหา เปลี่ยนมาเป็นเบียร์ ที่ต้องหาซื้อด้วยเงิน เท่าที่คุยกับชาวบ้านมีงานครั้งหนึ่งบ้านแต่ละหลังจะต้อง จ่ายเงินซื้อเบียร์มาเลี้ยงแขกต่างหมู่บ้านประมาณไม่น้อยกว่า 10 กล้อง (12 ขวด ต่อ 1 กล้อง) เพราะชาวบ้านกำลังนิยม

2. วัฒนธรรมการสร้างที่อยู่อาศัย

การสร้างที่อยู่อาศัย หากมีการต้องสร้างบ้านใหม่เริ่มมีหลายชนเผ่า ที่มีความสนใจมาใช้บ้านปูนแทนบ้านไม้ และหากมีการซ่อมแซมบ้านก็จะใช้ปูน และอิฐนี่คือ วิถีที่กำลังเริ่มเปลี่ยนไป

3. วัฒนธรรมการสื่อสาร

จากเดิมที่ต้องเดินทางเพื่อบอกกล่าวเริ่มมีระบบโทรศัพท์มือถือเข้ามา เกี่ยวข้องนี้ คือ ความสะดวกที่ต้องแลกมาด้วยเงิน

4. วัฒนธรรมการแต่งกายและนุ่งห่ม

จากเดิมที่เคยใช้เสื้อผ้าประจำชนเผ่าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีการรวมวิถีการทอการตัดเย็บด้วยรูปแบบที่สวยงาม ได้ปรับเปลี่ยนมาใช้เสื้อผ้าตามตลาดหลากหลายแฟชั่น ชื้อหาด้วยเงินตรา สำหรับเสื้อผ้าแบบดั้งเดิม แบบที่เคยใช้มาแต่โบราณเริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นการแต่งโชว์สำหรับนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวอยากดูการแต่งกายชนเผ่าแบบดั้งเดิมจริงๆ คงต้องเดินทางอีกไกลไปยังชนเผ่าที่อยู่ลึกเข้าไปอีกยิ่งใกล้สังคมเมืองยิ่งมีการเปลี่ยนแปลงมาก

5. วัฒนธรรมการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

จากเดิมที่เคยพึ่งพาสมุนไพรในท้องถิ่น และการเซ่นไหว้ผี ปัจจุบันเริ่มมีการใช้ยาสมัยใหม่เข้ามาบ้างแต่ยังไม่มากนักส่วนใหญ่เป็นยาสามัญที่มีขายตามท้องตลาด

6. วัฒนธรรมการใช้สิ่งของในครัวเรือน

โลกของพลาสติกเริ่มเข้ามามีบทบาทในครัวเรือน โดยเฉพาะภาชนะต่างจากการผลิตงานหัตถกรรมหลายอย่างเพื่อใช้ในครัวเรือนเริ่มมีการใช้วัสดุอื่นมาใช้ร่วมเช่น พลาสติก อลูมิเนียม ลวด ไนรล่อน และอื่นๆ

7. วัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนสิ่งของ

การแลกเปลี่ยนสิ่งของด้วยเงินเข้ามามีบทบาทสำคัญในชุมชน ทั้งเงินก๊ีบของ สปป.ลาว เงินบาทของไทย และเงินดอลลาร์ของฝรั่งชนเผ่าเริ่มมีการติดต่อกับสิ่งของต่างๆ เป็นเงินในสกุลต่างๆ

8. วัฒนธรรมความเชื่อ

จากเดิมที่นับถือผี มายาวนานและรักษาวัฒนธรรมมาอย่างเคร่งครัด เริ่มมีการโยกคลอนเมื่อมีศาสนาต่างๆ เข้ามาเผยแพร่ เกิดการผสมผสานระหว่างความเชื่อดั้งเดิมกับความเชื่อใหม่ เป็นการปรับตัวอย่างช้าๆ

9. วัฒนธรรมทางภาษา

เป็นการปรับตัวทางการสื่อสารด้วยภาษาพูดที่เกิดขึ้นระหว่างชนเผ่ากัน นักท่องเที่ยว และการปรับตัวระหว่างภาพของแต่ละชนเผ่าด้วยกันเอง ซึ่งคาดว่าในอนาคตน่าจะเกิดความกลมกลืนทางภาษา ใช้ภาษาที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้มากขึ้น

10. วัฒนธรรมในการละเล่นและสร้างความบันเทิง

ดนตรีสมัยใหม่ คำร้องสมัยใหม่ รวมทั้งกิจกรรมสร้างความบันเทิงในรูปแบบใหม่ กำลังดึงดูดคนเข้าสู่ชนเผ่าในสปป.ลาว หลายทิศทางหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบของแผ่น CD สีสโทรทัศน์ต่างๆ

11. วัฒนธรรมในการผลิตงานหัตถกรรม

แม้ว่าปัจจุบันหลายชนเผ่ายังมีช่างฝีมือในเชิงหัตถกรรมแบบดั้งเดิมในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้อยู่มาก ทั้งงานจักสาน งานแกะสลัก งานทอผ้า งานขึ้นรูปโลหะ แต่หากประเมินจากสภาพปัจจุบันจะเห็นว่าฝีมือลดลงมาก

และไม่มีการสืบทอดอย่างจริงจังเช่นในอดีต เป็นไปได้มาก ที่จากกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะการผลิตขั้นสูง มีความละเอียดประณีตในการผลิตมากจะค่อยๆ สูญหายไป จะคงเหลือไว้เฉพาะงานฝีมือที่ทำเพื่อการผลิตสำหรับจำหน่าย และลดคุณภาพต่างๆ ลง และเน้นการผลิตในปริมาณมากๆ เป็นไปตามระบบสังคมใหม่

12. วัฒนธรรมในการประกอบอาชีพ

จากอดีตที่เคยอยู่กันอย่างพอเพียง ทำแบบพออยู่พอกิน ไม่ต้องดิ้นรนอะไรมากมายเริ่มเข้าสู่ภาวะของการปรับเปลี่ยน เป็นระบบที่ต้องใช้เงินและแสวงหาวิธีการหารายได้

13. วัฒนธรรมในวิถีชีวิตของชนเผ่าในลาวตอนใต้

หากพิจารณาโดยรวมแล้วอาจถือได้ว่านี่คือ จุดเริ่มต้นที่ชนเผ่าต่างๆ ในลาวตอนใต้กำลังได้รับอิทธิพลทั้งผลดีและผลเสียที่ปะปนกันมา ผู้เขียนเชื่อว่าด้วยท่าทีของชนเผ่าที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานหลายอย่างอาจจะคงอยู่ได้ด้วย รากฐานที่มั่นคงน่าจะทานกับกระแสต่างๆ ได้ยาวนาน แต่ก็มีหลายสิ่งซึ่งอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้เกิดการคงอยู่อย่างเหมาะสม

วิเคราะห์ความแตกต่างของศิลปะพื้นบ้านในลาวตอนใต้

ในลาวตอนใต้ประชากรส่วนใหญ่ คือ ชนชาวลาวเทิงและลาวลุ่ม จากข้อมูลที่ได้ศึกษาในพื้นที่พบว่า ศิลปะพื้นบ้านของทั้ง 2 ชนชาติ มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากด้วยเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1. การประกอบอาชีพ ด้านสภาพทางภูมิศาสตร์และความถนัดในอาชีพที่แตกต่างกัน ชนชาวลาวลุ่มอาศัยอยู่ตามแถบลุ่มแม่น้ำ และพื้นที่ราบอาชีพหลักโดยทั่วไปก็คือ การทำนา ทำสวน ทำไร่ ทำธุรกิจต่างๆ และการประมง ส่วนชนชาติ ลาวเทิงอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่สูง ส่วนใหญ่ยังคงถางป่าทำไร่ ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และหาของป่า ความแตกต่างในอาชีพเป็นที่มาของงานศิลปะพื้นบ้านประเภทเครื่องอุปกรณ์ต่างๆ ในการประกอบอาชีพที่ต้องแตกต่างกันตามความจำเป็นในการใช้สอย

2. ความเชื่อ จากข้อมูลพบว่าชนชาวลาวลุ่มโดยส่วนใหญ่เลื่อมใสในพุทธศาสนา งานศิลปะพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาจะวิวัฒนาการไปด้วย ส่วนชนชาวลาวเทิง โดยส่วนใหญ่นับถือผี มีความเชื่อที่อยู่ในอิทธิพลประเพณีการทำพิธีกรรมต่างๆ ก็จะเกิดลักษณะของงานศิลปะพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องหลายชนิด

3. การแต่งกาย ลาวลุ่มทั้งในอดีตและปัจจุบันแม้ว่าจะมีการรับวัฒนธรรมต่างชาติบ้างมีการแต่งกายให้เป็นไปตามยุคสมัยแต่เมื่อมีงานพิธีการต่างๆ ก็ยังคงไว้ ซึ่งวัฒนธรรมที่เคยยึดถือเป็นแบบแผนดั้งเดิมมีการแต่งกาย

ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน สวมใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม ด้วยผ้าไหมทอมือ มีลวดลายสีสัน ทั้งแบบสีพื้นและลวดลายดั้งเดิมมีการประยุกต์ให้มีความร่วมสมัยยิ่งขึ้น เครื่องประดับที่อยู่ในความนิยม ก็คือ ทอง เงิน และนาฬิกา สำหรับชนชาติลาวเทิง ชุดประจำเผ่าของแต่ละเผ่าที่ใช้ในงานพิธีโดยส่วนใหญ่จะเป็นผ้าฝ้ายทอมือที่ทอด้วยกี่เอว นอกจากการใช้รูปแบบการแต่งกายที่มีเอกลักษณ์ตามรูปแบบชนเผ่าแล้วยังมีการใช้เครื่องประดับตกแต่งร่างกาย ทั้งการใช้เหรียญต่างๆ เขี้ยวของสัตว์ โลหะ เงินต่างๆ รวมทั้งสร้อย ลูกบิด หลากสีสัน ซึ่งนิยมใช้หินสี หินเล็ดนาก นาร้อยเรียงให้สวยงาม บางชนเผ่าก็นำโลหะที่เป็นผลพลวจากสงครามแปรสภาพเป็นเครื่องประดับ ตกแต่งร่างกายบางชนเผ่าใช้เม็ดลูกปัดพลาสติกนาร้อยเรียงเป็นเครื่องประดับแบบร่วมสมัย

4. วัสดุและกระบวนการผลิตงานศิลปะพื้นบ้าน การที่จะนำสิ่งใดมาผลิตเป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ คงต้องดูที่สภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ งานหัตถกรรมส่วนใหญ่ที่มีความงามและมีลักษณะคงทนแข็งแรงจะผลิตมาจากชนชาติลาวเทิง เนื่องจากอยู่กับแหล่งธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เกิดงานหัตถกรรมทั้งงานไม้ไผ่ เครื่องหยาข ไม้แกะสลัก รวมทั้งการทอผ้า (นิยมใช้กี่เอว) สำหรับชนชาติลาวลุ่ม ส่วนใหญ่จะเป็นงานทอผ้า (ใช้กี่พื้นแอวียง) งานไม้ไผ่ที่ผลิตพอได้ใช้ในครัวเรือนไม่ได้เน้นความงามมากนัก ลักษณะคล้ายคลึงกับงานหัตถกรรมไม้ไผ่ในภาคอีสานของประเทศไทย

ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 4 ประเด็นข้างต้นคงพอเป็นเหตุให้ให้เห็นได้ว่า เนื่องมาจากการผลิตงานศิลปะพื้นบ้านของ 2 ชนชาติที่อยู่ในลาวตอนใต้ด้วยกัน มีสภาพที่แตกต่างกันในหลายด้าน ดังนั้น อาจพอกล่าวได้ว่า หากต้องการจะศึกษาเรียนรู้งานหัตถกรรมที่เป็นศิลปะพื้นบ้านของลาวตอนใต้ที่มีความพิเศษทางอัตลักษณ์ และมีความแตกต่างจากภาคอีสานของประเทศไทยมากๆ คงต้องศึกษาเรียนรู้จากงานศิลปะพื้นบ้านของชนชาติลาวเทิงในชนเผ่าต่างๆ ตามที่กล่าวเอาไว้ตั้งแต่ก่อนต้น

มีคำกล่าวว่า "หากจะดูงานศิลปะพื้นบ้านให้งาม อย่างผลงานเหล่านั้นเสมือน ถล่องใบหนึ่ง โดยคิดแค่เพียงว่า ถล่องใบนี้จะสามารถใส่อะไรได้บ้าง แต่จงมองถึงผู้ผลิตผลงานนั้นว่าคิดอย่างไร สร้างสรรค์งานได้อย่างไร วัฒนธรรมของเขาเป็นอย่างไร และสุดท้ายดูว่ามีความเป็นมาอย่างไร แล้วความงามในศิลปะพื้นบ้านนั้นจะก่อเกิดและมีคุณค่า"

ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงบรรทัดนี้ที่ผู้เขียนต้องเขียนโยงลำดับมาให้เห็นตั้งแต่ต้นเพื่อหวังให้ท่านผู้อ่าน ได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันว่างานหัตถกรรมที่เป็นงานศิลปะพื้นบ้านของสปป.ลาว นั้นเขาก่อเกิดมาจากวัฒนธรรมอย่างไร ประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่และยาวนานของสปป.ลาวเป็นอย่างไร รวมทั้ง

สภาพพื้นที่ที่ปลูกข้าวเบ็ดในสมัยสงคราม บ้านสบง เมืองโขง แขวงสะหวันเขต

วัฒนธรรมที่หลากหลายของชนเผ่าที่มีจำนวนมากในสปป.ลาวนั้นเริ่มมีมากขึ้นเพียงใด ท่านผู้อ่านจะได้ทราบว่า สปป.ลาว มีภูมิปัญญาจำนวนมากที่การจัดกระจายอยู่ทุกพื้นที่แต่งานศิลปะพื้นบ้านเหล่านี้ในอดีตไม่ได้เป็นไปเพื่อธุรกิจแต่เป็นไปเพื่อตอบสนองต่อการใช้สอยในชีวิตประจำวัน และความเชื่อต่างๆ ผลงานที่ผลิตออกมาจึงค่อนข้างจะปราณีตบรรจง แสดงถึงความใส่ใจในสุนทรียะของผลงาน แต่หากจะบอกว่างานทุกชิ้นของลาวปราณีตทุกชิ้นก็อาจจะไม่ถูกทั้งหมด เพราะก็ยังมีงานบางส่วน ที่ไม่ต้องการความละเอียด ปราณีตมากนัก ที่ถูกอาจจะต้องบอกว่า งานศิลปะพื้นบ้านใดที่ทำเพื่อการใช้สอยในชีวิตประจำวันจะต้องผลิตด้วยความละเอียดประณีตสวยงามและเก็บรักษาเป็นอย่างดี ส่วนงานศิลปะพื้นบ้านใดที่ผลิตเพื่อใช้ในพิธีกรรมเป็นบางครั้ง บางเวลา เช่น งานแกะสลักไม้เป็นตัวแทนของผู้ตายไว้ วางตรงบริเวณหลุมฝังศพก็จะแกะสลักแต่พองามไม่ต้องลงรายละเอียดมากนัก

ในที่นี้จะขอเขียนถึงงานศิลปะพื้นบ้านที่มีมากในชนชาติลาวทั้งตอนใต้ของสปป.ลาว ที่มีความโดดเด่น และผลกระทบที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันจากกระแสสังคมภายนอกที่กำลังสืบคลานสู่ชนเผ่าใน สปป.ลาว ในงานศิลปะพื้นบ้าน 4 ประเภท ดังนี้

การนำเศษเหล็กจากซากเครื่องบินในสมัยสงครามและสายยางมาประยุกต์ใช้ในเครื่องจักสาน

1. เครื่องจักสานลาวเทิง

เมื่อเราเห็นเครื่องจักสานลาวเทิงครั้งแรกทุกคนจะรู้สึกเหมือนๆ กันว่า “โอโฮ ทำไมผลิตได้งามวิจิตรตระการตาขนาดนี้ มีความละเอียด ประณีตและสวยงาม และที่สำคัญแทบทุกชิ้นมีสีดำ นี่แหละคืออัตลักษณ์ที่แท้จริงของเครื่องจักสานลาวเทิง (เครื่องจักสานลาวเทิง เป็นคำเรียกแทนที่นักทอที่ขี้ขลาดโดยล้อกล่อย่างติดปาก) โดยทั่วไปเครื่องจักสานลาวเทิงมักจะผลิตจากไม้ไผ่ หวาย และต้นคั่ว ซึ่งเป็นพืชที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น การผลิตเป็นการสืบทอดงานฝีมือกันมาอย่างยาวนานหลายร้อยปี ซึ่งเดิมกลุ่มชนชาติลาวเทิงอาศัยอยู่ทางตอนเหนือของลาวด้วยเหตุที่ต้องหนีภัยสงครามที่เกิดขึ้นหลายครั้ง ทำให้เกิดการถ่ายทอดงานศิลปะพื้นบ้านเป็นจำนวนมากงานที่เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ทั้งหมด คนเผ่าคนแก่เป็นแบบอย่างที่ดี ไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ทั้งหมด คนเผ่าคนแก่ที่เป็นช่างฝีมือที่ดี เริ่มจะหมดไปตามอายุขัยดังเห็น งานฝีมือที่ยังคงให้เห็นในปัจจุบันจึงเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้นจากลักษณะของผลิตภัณฑ์ ที่ยังคงอยู่อย่างพอบอกได้ถึงความรู้ความสามารถและสภาพจิตใจของคนทำที่มีลักษณะใจเย็นสุขุมรอบคอบมากกว่าคนทั่วไป หลายส่วนในงานจักสานได้มีการเลือกใช้วัสดุแทนที่ที่หลากหลายมากกว่า 3 อย่างสาน การจัก การมัด

อาจจะดูเหมือนเกินความจำเป็น แต่เมื่อพิจารณาดูให้ถ่องแท้จะค้นพบเหตุผลในความเพียรพยายาม ถัก ทอ สาน การใช้วัสดุธรรมชาติหลายอย่าง นวัตกรรมอันอย่างมีเหตุผล งานจักสานลาวทั้งยังมีเสน่ห์ที่ความปราณีตสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยที่เป็นรูปแบบอเนกประสงค์ ทั้งการตั้งอยู่กันที่และการสพายหลังเดินทาง มีอายุการใช้งานที่คงทนถาวร สามารถซ่อมแซมได้

แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงเมื่อโลกภายนอก ก้าวเข้าสู่ยุคชนเผ่าลาวทั้ง เกิดความเปลี่ยนแปลงที่พบเห็นได้ทันทีใน 2 ลักษณะ คือ 1) เกิดระบบการซื้อขายผลิตภัณฑ์จากไม้เคยคิดจะขายเพราะต้องผลิตเอาไว้ใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน และต้องเก็บไว้ใช้อย่างยาวนานเป็นมรดกตกทอดเปลี่ยนเป็นต้องตราสารสิ่งของที่อยู่ในวิถีชีวิตเป็นเงินในสกุลต่างๆ ทั้งเงินก๊ับ เงินบาท และเงินดอลลาร์ โดยมีนักท่องเที่ยว หรือ พ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนด 2) เกิดการผลิตใหม่ และบางส่วนมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น พลาสติก ในร้อนโอหะ เข้ามาร่วมมือร่วมในการผลิต ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในผลงานศิลปะพื้นบ้านดั้งเดิม ความเปลี่ยนแปลงใน 2 ลักษณะดังกล่าวกำลังผลักดันให้เกิดการผลิตเชิงพาณิชย์ที่ต้องลดคุณภาพลงและเพิ่มปริมาณตามกระแสความต้องการจากภายนอก สิ่งที่อยู่ในวิถีชีวิตดั้งเดิมอาจจะต้องเปลี่ยนไป

2. ผ้าทอมือ

ในอดีตชนเผ่าลาวทั้งจะผลิตผ้าเป็นตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเด็ก และเป็นการผลิตเพื่อใช้เองเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นจะเป็นการผลิตเพื่อไว้ใช้ในงานแต่งงาน งานพิธีต่างๆ บ้าง หรือบางชนเผ่ามองไกลถึงการท่องเที่ยวใหญ่เพื่อเตรียมสำหรับโอกาสของตนเอง โดยรวมอาจกล่าวได้ว่าความสามารถในการทอผ้า มีอยู่ในวิถีชีวิตของหญิงชนชาติลาวทั้งแทบทุกชนเผ่า อุดมการณ์ที่มองเห็นได้ชัดเจนนั่นคือการไว้ใช้ ลวดลาย และการตกแต่งผืนผ้าด้วยลูกปัดแต่ละชนเผ่าจะมีรูปแบบของลายผ้าที่ต่างกัน แม้ว่าลักษณะลายจะนิยมใช้ลายขวางเป็นลายหลัก แต่ก็จะมีการสร้างลายเสริม เพื่อสร้างความงามที่ต่างกัน เช่น นำลายมาจากธรรมชาติ ที่มีในท้องถิ่น ทั้งที่มาจากลักษณะของดอกไม้ สัตว์และแมลงต่างๆ ปัจจุบันก็มีการใช้ลายที่พบเห็นจากเหตุการณ์ต่างๆ มาทอเป็นลายผ้า เช่น เครื่องบิน ที่เกิดจากการพบในสงคราม เครื่องหมายกาชาดต่างๆ เป็นต้น

สิ่งน่าเป็นห่วง ก็ คือ วัฒนธรรมการซื้อผ้าจากตลาดที่ทอในระบบอุตสาหกรรม มาใช้แทนของเดิมและกำลังเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการผลิตผ้าเพื่อใช้ เป็นผลิตเพื่อขายให้นักท่องเที่ยว สำหรับตัวเองต้องใช้ผ้าจากตลาด คนผลิตเริ่มจะลดน้อยลงไปเรื่อยๆ สำหรับชนเผ่าที่ยังคงรักษาวัฒนธรรมเดิมไว้ก็จะอยู่ลึก ในพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงลำบาก

3. เครื่องประดับชนเผ่าลาวเทิง

จุดประสงค์ของการใช้เครื่องประดับในชนเผ่าโดยทั่วไป อาจจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ 1) ช่วยเสริมความงามทั้งการใช้แบบทั่วไปในชีวิตประจำวัน และใช้ในงานพิธี 2) เสริมสิริมงคล และป้องกันสิ่งชั่วร้ายตามความเชื่อที่สืบทอดกันมาในอดีต นิยมใช้เครื่องประดับจากแร่ธาตุ ที่หาได้ในท้องถิ่น ประเภทหินต่างๆ เครื่องประดับจากเขี้ยวของสัตว์ เครื่องประดับจากพืช ประเภทว่านยาต่างๆ และเครื่องประดับจากโลหะ ประเภทตะกั่ว อลูมิเนียม ทองเหลือง และ เงิน นำมาประดิษฐ์ให้สวยงาม เป็นกำไล สร้อยคอ สร้อยข้อมือ เข็มขัด ตุ่มหู รวมทั้งการประยุกต์ดัดแปลงประดับตกแต่งบนผืนผ้า และตกแต่งบนสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ ถือได้ว่าชนเผ่าลาวเทิง นั้นไม่ธรรมดาในเรื่องของความงาม และการสร้างศิลปะเครื่องประดับให้เป็นอัตลักษณ์

ปัจจุบันก็เปลี่ยนไป เครื่องประดับเริ่มมีการแปรรูป ทางด้านวัสดุ จากของดั้งเดิมเป็นของสมัยใหม่ เมื่อมีโรงงานผลิตลูกปัดหลากหลายสีออกมาจำหน่ายของเดิมถูกตามซื้อจากบุคคลภายนอกในราคาตามความพอใจ จึงเป็นที่น่าเสียดายหากไม่มีใครตามเก็บข้อมูลความงามของเครื่องประดับดั้งเดิมเหล่านี้เอาไว้

4. ไม้แกะสลักชนเผ่าลาวเทิง

หากพูดถึงชนเผ่าที่มีการแกะสลัก คนมักจะนึกถึงเผ่าละโว้ ซึ่งเล่นเป็นการแกะสลักเพื่อใช้ในการส่งศพ ที่เราเรียกว่า ส่งสถานค์ (ฉาปนกิจศพ) โดยแกะสลักเป็นตัวแทนผู้ตายไว้ในพิธีกรรมปัจจุบันเปลี่ยนเป็นแกะสลักเพื่อการจำหน่ายในเชิงธุรกิจโดยเนื้อแท้ของงานแกะสลักไม่มีอยู่ทั่วไปในทุกชนเผ่า แต่เป็นการแกะสลักที่ปะปนอยู่ในงาน ประเภทสถาปัตยกรรมอาคารสถานที่ต่างๆ ทั้งบ้านเรือนและหอผี รวมทั้งการแกะสลักที่แทรกอยู่กับสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ลักษณะของลายแกะสลักต่างๆ มีความคล้ายคลึงกับลายที่พบเห็นบนผืนผ้า

ด้วยเหตุที่ สปป.ลาว ยังมีธรรมชาติอยู่มาก ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ งานแกะสลักไม้หลายชนเผ่าเริ่มให้ความสนใจในการนำมาดัดแปลงประยุกต์ใช้ในเชิงธุรกิจมากขึ้น สันถอดลูกคำที่นิยมของเก่า ผู้ผลิตก็แสวงหาวิธีทำให้เก่าโดย วิธีการเผาไฟ รนควัน เสริมด้วย ทา ทวีตด้วยดินโคลนให้ดูเหมือนของเก่า นี่คือการที่พบเห็นโดยทั่วไปตามร้านค้า ชายแดนต่างๆ

ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ชนเผ่าในลาวตอนใต้ โดยเฉพาะชนเผ่าลาวเทิง ปัจจุบันอยู่ในสภาวะของการปรับเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและกระแสสังคมใหม่จากภายนอกจากสภาวะที่เคยดำรงอยู่แบบพอเพียงไม่มีหนี้สิน เงินได้เข้ามามีบทบาทระบบการค้าธุรกิจกับนักท่องเที่ยวเข้ามามีบทบาทอย่างเลี่ยงไม่ได้ ความเหมาะสมในการดำรงคงอยู่ในอนาคต ยากแก่การคาดเดา

ภาคผนวก ก

ภาพกิจกรรมการดำเนินงานโครงการฯ มีลำดับ ภาพที่ ตามสารบัญภาพ

ภาพกิจกรรมการดำเนินงาน
โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ภาพที่ 1 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 76

ภาพที่ 2 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย

แขวงสาละวัน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 77

ภาพที่ 3 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย
แขวงอัตตะปือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 78

ภาพที่ 4 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย

แขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 79

ภาพที่ 5 กิจกรรมการดำเนินงานรวบรวมข้อมูลศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย
แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 80

ประมวลภาพ
กิจกรรมการดำเนินงานเผยแพร่ข้อมูลและถ่ายภาพ

ภาพที่ 6 กิจกรรมการเตรียมงานจัดแสดงนิทรรศการศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวใต้ ด้วยภาพถ่าย

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ชั้น 3 Eo 6

นิทรรศการ

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ถึงประมาณ 2550

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

สืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ ชั้น 3 Eo 6

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

นิทรรศการ 27 - 31 ก.ค. 50

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้

27 ก.ค. 50 เวลา 09.00 น. ขอเชิญร่วมฟังการบรรยายพิเศษ

โดย รศ.ดร.วิโรฒ ศรีสุโร

ภาพที่ 7 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์งาน

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 82

สืบสานศิลปะพื้นบ้าน ชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

สืบสานศิลปะพื้นบ้านลาวใต้ของชนเผ่า

ความเชื่อและวิถีชีวิตของชนเผ่าในลาวใต้มีความหลากหลายและน่าสนใจมาก การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ดีในการบันทึกและเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้

โดย: ศิวิชัย หอเกียรติ, ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และนักวิจัยอิสระในแวดวงศิลปวัฒนธรรม

ในสมัยโบราณ ชนเผ่าในลาวใต้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและผูกพันกับธรรมชาติ การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ดีในการบันทึกและเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้

โดย: ศิวิชัย หอเกียรติ, ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และนักวิจัยอิสระในแวดวงศิลปวัฒนธรรม

ในสมัยโบราณ ชนเผ่าในลาวใต้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและผูกพันกับธรรมชาติ การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ดีในการบันทึกและเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้

โดย: ศิวิชัย หอเกียรติ, ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และนักวิจัยอิสระในแวดวงศิลปวัฒนธรรม

ในสมัยโบราณ ชนเผ่าในลาวใต้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและผูกพันกับธรรมชาติ การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ดีในการบันทึกและเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้

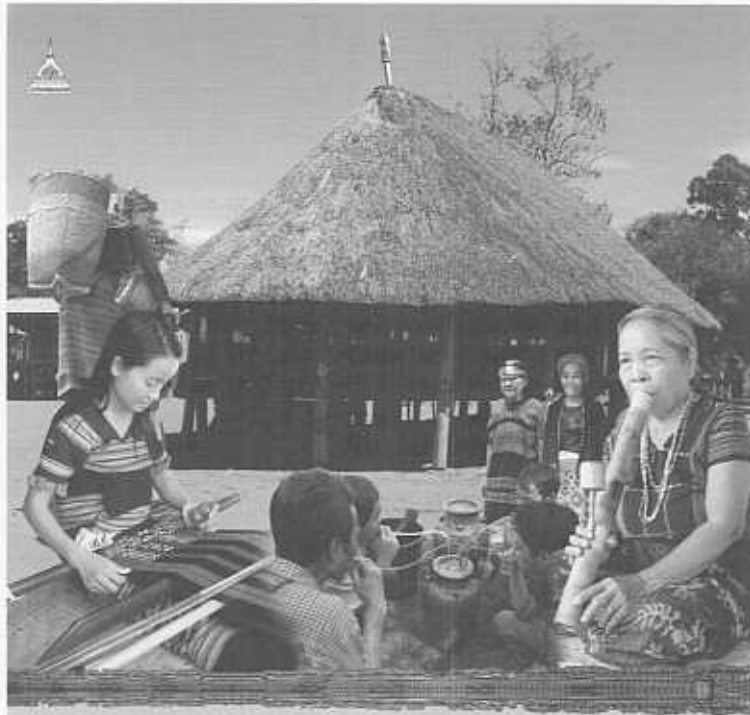

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นประเทศที่มีพื้นที่ประมาณ 230,000 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนประมาณ 5 ล้านกว่าคน แต่ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มเพียง 1 ล้านกว่าคน ส่วนที่เหลืออาศัยอยู่ในพื้นที่ภูเขาและป่าเขา การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ดีในการบันทึกและเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้

การศึกษารัฐประศาสนศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการทำงานของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ การศึกษานี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการบริหารงานราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการทำงานของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ การศึกษานี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการบริหารงานราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านลาวใต้ของชนเผ่า
ปีงบประมาณ 2550
จัดทำโดย ศิวิชัย หอเกียรติ

งานศิลปกรรมของชนเผ่าในลาวตอนใต้

จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคล ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง (เวียงจันทน์) และ แขวงต่างๆ รวมถึงการลงสำรวจพื้นที่ทั้ง 5 แขวง ได้แก่ แขวงจำปาสัก แขวงสะหวันนะเขต แขวงสาละวัน แขวงเซกอง และแขวงอัตตะปือ พบว่า ลักษณะโดยรวมของชนเผ่าลาวใต้ เป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ราบสูง และเขตภูเขา มีการดำเนินชีวิตแบบเกษตรกรรมพึ่งพิงสิ่งธรรมชาติ มีการพึ่งพาอาศัยของเผ่าชนเผ่า มีความเชื่อและนับถือผี เช่น ผีพ่อ-แม่ ผีบรรพบุรุษ มีการบูชาพระพุทธรูปหินขัด ปลูกกัญชาว่าว ตามีผีล่อง มีขี้ผึ้ง (การละเล่น)

มีวัฒนธรรมการแต่งกาย งานศิลปกรรมได้เลื่องลือระดับที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชนเผ่าตนเองที่แตกต่างกับชนเผ่าอื่นที่มี และมีความชำนาญในงานศิลปกรรม เช่น งานทอผ้า งานจักสาน ที่มีความละเอียดประณีต นอกจากนี้พบว่า ในชนเผ่าลาวใต้ยังมีหลายเผ่าย่อย แต่ทุกเผ่าก็มีลักษณะร่วมทางวัฒนธรรมคือ การนับถือผี สืบสกุลที่แม่แล้วไป สะพายเครื่องจักสานติดหลัง ขอบผ้าโคลงไว้ที่มีตุ้มผูกติดกับลำตัว และใช้ภาชนะทรงกลมอยู่-ขณะเดินทาง

ใน ลำปำ ลาว มีชนเผ่าลาวใต้ จำนวน 22 ชนเผ่า ได้แก่ กัมพู กะดาง กะฮู เกี๋ยง กี่ ขะแมง ขวน เจ้ สามคำว สะดาก ส่วย จิงฮูม ตเวิน ตเวียล เคียง คี ดูน แท่น บิด เบ้า ปะโก ปะ โด่ ส่อง สะกอง ส่อง ฮู และ สอนเค สวี่ โยธ เตฮู และชาวกีว เจฟาในเขตพื้นที่ 5 แขวงทางตอนใต้ของ ลำปำ ลาว ได้แก่ แขวงจำปาสัก แขวงอัตตะปือ แขวงเซกอง แขวงสาละวัน และแขวงสะหวันนะเขต มีชนเผ่าลาวใต้ จำนวน 18 ชนเผ่า ดังนี้

แขวงสะหวันนะเขต มีจำนวน 7 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง คี คเวียล ปะโก และส่วย สวด

แขวงจำปาสัก มีจำนวน 10 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง เกี๋ยง ขะแมง คเวียล เคียง ตเวิน ฮู ส่วย ชาวกีว โยธ

แขวงสาละวัน มีจำนวน 9 ชนเผ่า ได้แก่ กะดาง กะฮู เกี๋ยง คเวียล เคียง ปะโก ฮู ส่วย ชาวกีว

แขวงเซกอง มีจำนวน 13 ชนเผ่า ได้แก่ เคียง และ ชาวกีว กะฮู สะวัน สวี่ และ ศากกร์ คีว คเวียล จากแขวง กะดาง ส่วย

แขวงอัตตะปือ มีจำนวน 11 ชนเผ่า ได้แก่ โยธ เจ้ สะดาก ชาวกีว ตเวิน คเวียล ฮู สะวัน สะวัน เกี๋ยง และ

ลำดับ	ชนชาติ	ภาษา				
		กะดาง	ชาวกีว	ส่วย	ปะโก	คเวียล
1	กะดาง	•	•	•	•	•
2	ชาวกีว	•	•	•	•	•
3	ส่วย	•	•	•	•	•
4	ปะโก	•	•	•	•	•
5	คเวียล	•	•	•	•	•
6	เคียง	•	•	•	•	•
7	โฮม	•	•	•	•	•
8	ชาวกีว	•	•	•	•	•
9	ชาวกีว	•	•	•	•	•
10	ชาวกีว	•	•	•	•	•
11	ชาวกีว	•	•	•	•	•
12	ชาวกีว	•	•	•	•	•
13	ชาวกีว	•	•	•	•	•
14	ชาวกีว	•	•	•	•	•
15	ชาวกีว	•	•	•	•	•
16	ชาวกีว	•	•	•	•	•
17	ชาวกีว	•	•	•	•	•
18	ชาวกีว	•	•	•	•	•

โครงการสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าในลาวตอนใต้
ปีงบประมาณ 2550
จัดทำโดย: ทีมวิจัย

จนเขาอาจมีเงินไปใช้ชีวิตที่เรียบง่าย ค่าชีวิต
ที่ถูกรับค่าจากการปลูกข้าวก็แทบจะไม่มีชีวิตที่เรียบง่าย
ปลูกพืชที่แตกต่างจากพืชชนิดอื่นๆ ในเขตรัฐแคลิฟอร์เนีย เช่น
ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวเจ้า ข้าวไรย์ และข้าวสาลีที่มีน้ำ
เลี้ยงจากน้ำที่ขุดขึ้นจากใต้ดินซึ่งอาจทำให้ขาดน้ำได้
ได้แก่ มะนาว มะเขือเทศ แตงกวา แตงกวา มะเขือเทศ
และมะเขือเทศ แตงกวา การทำไร่ปลูกข้าวเหล่านี้จะ
ของไร่ขาดน้ำได้เนื่องจากน้ำที่ขุดขึ้นจากใต้ดินไม่ได้เป็น
คล้ายคลึงกัน แต่การปลูกพืชที่ขุดขึ้นจากใต้ดิน
คล้ายคลึงกันมาก การปลูกข้าวและผลไม้

ក្រសួង
ទីស្តីការ ក្រសួង (ការពារ បរិស្ថាន) គឺជា
អង្គភាព មួយ ទៅរក ការងារ ប្រចាំថ្ងៃ ក្រសួង
បរិស្ថាន គឺជា អង្គភាព ក្រសួងបរិស្ថាន គឺជា
ក្រសួង បរិស្ថាន គឺជា ក្រសួង បរិស្ថាន គឺជា
ប្រតិបត្តិការ គឺជា

ปะทะกับไอพ่น เมื่อเข้าไปใกล้กับตัวรถก็เกิด
 ในเวลาสั้นๆได้ ๖ ชั่วโมงแล้ว วิธีการก็เหมือนเดิม
 ทั่วบริเวณก็ทำการไปฉีดทั่วๆไปจนเสร็จแล้วตัวรถก็
 หมดที่จะ ไต่ตามๆ ทำได้ ๓ ชั่วโมงก็หมดแล้ว
 ไปได้มา ทด เติบ ๗ และอื่นๆ เมื่อเวลาผ่านไป
 หนึ่งปี เมื่อเข้าไปใกล้ตัวรถแล้ว ตัวรถ ชำ ฝุ่น
 และอื่นๆ ไต่ตามๆ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

កម្រិត 3-៥៤ (២៥៤) ក្នុងកម្រិតប្រចាំប្រចាំ ប្រចាំប្រចាំ
ប្រចាំប្រចាំ កម្រិត 3-៥៤ (២៥៤) ក្នុងកម្រិតប្រចាំប្រចាំ
ប្រចាំប្រចាំ កម្រិត 3-៥៤ (២៥៤) ក្នុងកម្រិតប្រចាំប្រចាំ

ประจักษ์วิจิตร ไขสันธิ์รองคหบดีของวิจิตร ชำนาญ
อาหาร เมื่อเวลาเย็นทางรถไฟ หอเจ้าพระยา นอนจากนั้น
ถึงเมืองในเย็นวันพรุ่งนี้ ๗

វិធីនៃការស៊ើបអង្កេត និងការកាត់ទោស

1000000

ຈຶ່ງເລືອກ ກະຊາ (ກະຊຸມ ຂົນ ຂະໜົດ ເກືອບ
ໝາຍ ຂໍ້ ກຳລັງ ປະກອບ ກຸ່ມໝາຍ) ສາມາດ ກະຕຸ
ກັກ ເກືອບໝາຍ ສາມາດ (ອີ ເປີເບີ) ປັບ ແກ້ໝາຍ
ສາມາດ (ໝາຍ) ຈຶ່ງ ພົບໝາຍ ສາມາດ

[illegible]

^{†††††} <http://www.biology.ualberta.ca/~bryant>

terminating

[illegible]

ส่วนที่มีไว้ใช้ในพิธีกรรม และอื่น ๆ

1. **ชื่อโครงการ/ชื่อสถาบัน:** ...
 2. **ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อสถาบัน:** ...
 3. **ชื่อผู้สนับสนุน/ชื่อสถาบัน:** ...
 4. **ชื่อผู้เผยแพร่/ชื่อสถาบัน:** ...
 5. **ชื่อผู้พิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...
 6. **ชื่อผู้จัดพิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...
 7. **ชื่อผู้จัดพิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...
 8. **ชื่อผู้จัดพิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...
 9. **ชื่อผู้จัดพิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...
 10. **ชื่อผู้จัดพิมพ์/ชื่อสถาบัน:** ...

เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

ไม้เท้า กะลามะพร้าว ภาชนะดินเผา ถ้วย ถัง หม้อ เตาเผา

กะลามะพร้าว

ประติมากรรมไม้เท้า
ไม้เท้า ใช้เป็นเครื่องมือในการทำนา ไม้เท้าไม้เท้า
ไม้เท้า เป็นไม้ที่ขึ้นตามสวน (สวนมะพร้าว)
และอาจ ใช้สำหรับทำภาชนะดินเผา
(ภาชนะดินเผาที่ขึ้นตามสวน เช่น ถัง ไม้เท้า)
เจ้าบ้าน หรือคนท้องถิ่นไม่ได้ คิดว่า
(เครื่องใช้) จะทำนาได้ หรือใช้ทำนาได้
เครื่องใช้ (เช่น) ไม้เท้าดินเผา เช่น
จะหาซื้อได้ที่ร้านขายเครื่องใช้ ไม้เท้า
ไม้เท้า ไม้เท้า

มีการใช้ไม้เท้า เพื่อทำนา และคนจะเอาไปปลูกด้วยที่อื่น
เป็นรูปทรงของภาชนะดินเผา ไม้เท้าเอาไปใช้กับบ้านก็ได้
ไม้เท้า ไม้เท้า

เครื่องใช้ (เช่น) ไม้เท้า (เช่น) ไม้เท้า
ประติมากรรมไม้เท้า ไม้เท้าดินเผา
ไม้เท้า เป็นรูป (เช่น) ไม้เท้าดินเผา ไม้เท้า ไม้เท้า

ภาชนะดินเผา

ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า

เครื่องใช้ (เช่น) ไม้เท้า (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า

ไม้เท้า

ภาชนะดินเผา (เช่น) ไม้เท้า
(ภาชนะดินเผา) ไม้เท้าดินเผา ไม้เท้า ไม้เท้า

กิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันและมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน
จะช่วยให้คนในชุมชนได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชนและได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชน
เช่น ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา
เช่น ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา
เช่น ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา
เช่น ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา ช่างทำเครื่องปั้นดินเผา

ชีวิตและงานของชาวลาว

ชนเผ่าลาวที่อาศัยอยู่ในลาวมีความชำนาญงานศิลปกรรมกรรมผ้าไหม เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิตของชนเผ่าลาวมาตั้งแต่เกิดจนตาย ประเพณีและขนบธรรมเนียมของชาวลาวได้สืบทอดกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทอผ้าไหมและมัดย้อม ซึ่งเป็นการทอผ้าไหมที่สวยงามและมีความหมายอันลึกซึ้งและมีความสำคัญต่อชีวิตของชาวลาวเป็นอย่างมาก

1. การทอผ้าไหมเป็นงานที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ สามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น การทอผ้าไหมเป็นงานที่มีความสำคัญต่อชีวิตของชาวลาวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทอผ้าไหมและมัดย้อม ซึ่งเป็นการทอผ้าไหมที่สวยงามและมีความหมายอันลึกซึ้งและมีความสำคัญต่อชีวิตของชาวลาวเป็นอย่างมาก

2. การทอผ้าไหมเป็นงานที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ สามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น

กระบวนการทอผ้าไหมของชาวลาว

ภาพซ้าย: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า ภาพขวา: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า

วัสดุผ้า

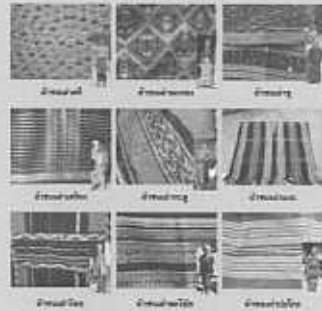
ผ้าไหมของชาวลาวมีหลายชนิด เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น

1. วัสดุผ้าไหมของชาวลาว เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น
2. วัสดุผ้าไหมของชาวลาว เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น

ภาพซ้าย: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า ภาพขวา: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า

ผ้าไหมของชาวลาวมีหลายชนิด

ภาพซ้าย: ผ้าไหมมัดย้อม ภาพขวา: ผ้าไหมทอแบบโบราณ

ภาพซ้าย: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า ภาพขวา: การทอผ้าไหมบนกี่ทอผ้า

ผ้าไหมของชาวลาวมีหลายชนิด เช่น ผ้าไหมมัดย้อม ผ้าไหมทอแบบโบราณ ผ้าไหมทอแบบสมัยใหม่ เป็นต้น

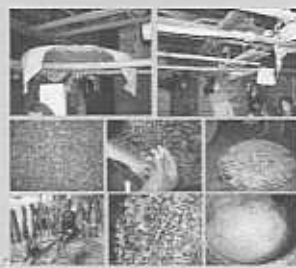

500

[illegible]

การพัฒนาระบบการให้บริการ

சமீபகாலப் பிழைப்புகள், பின்னிழைப்புகள், தாதுவாழ்வுகள்

SAIYAN - 22-THIR 30

1. **ສິດທິພາບ** ໄດ້ຈາກເປືອກ ພາບ ຫຼືຜູ້ອື່ນ
ໄດ້ປິດກາງ ເປັນ ສິດທິ ໄດ້ຈາກຄູ່ກຳມາ ຫຼືຜູ້ອື່ນ
ສິດທິ ໄດ້ຈາກເປືອກປະກຽ ສິດທິ ໄດ້ຈາກ
ເປືອກພາບກຳລັງ ສິດທິ ໄດ້ຈາກພົນ ພາບສິດທິ
ເປັນຕົ້ນ

- ## 2. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

កំណត់សម្គាល់:

சென்னை, 15 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் பிளேட் ரெய்டிங் மீட்டிங் நடந்தது.

David A. Reardon

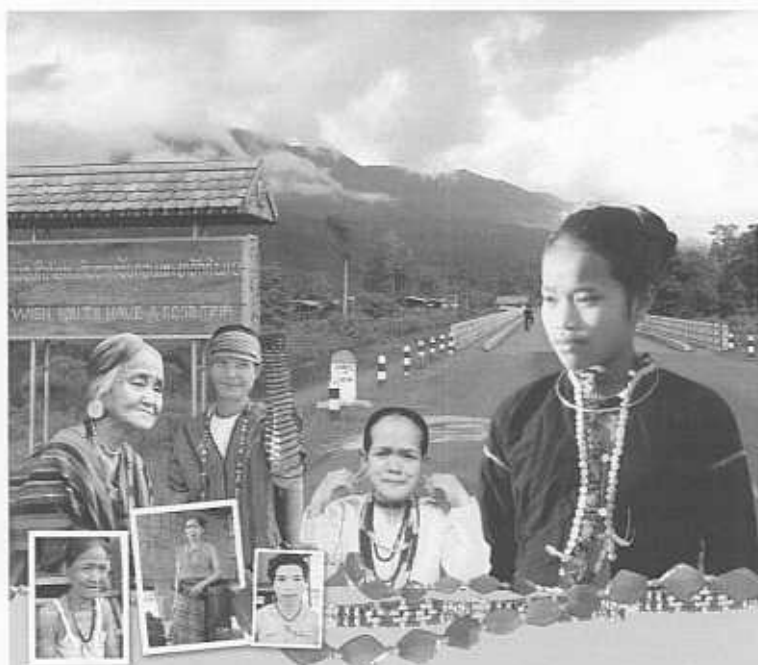
1998 *Journal of Interpersonal Violence* 13(1): 101-110

ปัจจุบันพบว่า ขณะที่เราเฝ้าระวังอันตรายจากภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะน้ำท่วม การเกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้นมาก็มีมากขึ้น โดยเฉพาะโรคที่เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ เช่น โรคหวัด ไข้หวัดใหญ่ โรคปอดอักเสบ โรคภูมิแพ้ โรคหอบหืด โรคหลอดลมอักเสบ โรคถุงลมโป่งพอง โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคไขมันในเลือดสูง โรคไต โรคตับ โรคกระดูกพรุน โรคอ้วน โรคความผิดปกติของฮอร์โมน โรคความผิดปกติของระบบประสาท โรคความผิดปกติของระบบภูมิคุ้มกัน โรคความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์ โรคความผิดปกติของระบบการมองเห็น โรคความผิดปกติของระบบการได้ยิน โรคความผิดปกติของระบบการสัมผัส โรคความผิดปกติของระบบการรับรู้ โรคความผิดปกติของระบบการเคลื่อนไหว โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการเคลื่อนไหว โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการทรงตัว โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจ โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจลึก โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจตื้น โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจเร็ว โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจช้า โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจผิดปกติ โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจผิดปกติรุนแรง โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจผิดปกติรุนแรงมาก โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจผิดปกติรุนแรงมากที่สุด โรคความผิดปกติของระบบการควบคุมการหายใจผิดปกติรุนแรงมากที่สุด

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

Reinhold Messner (1938)

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

แค่ชื่อประเทศเป็นชื่อประเทศก็ดูน่ากลัว ขวัญเสริมความดีความงาม ให้ความเป็นปึกแผ่นความดีของบ้านเกิดเมืองนอนให้ทุกคนเป็นเจ้าคุณ เป็นที่รักดี ที่สามารถอยู่ปรองดองได้มีความเป็นไปในประเทศที่ทุกคนดี เป็นชื่อที่ดีมีคุณค่ามีเกียรติความหมาย ความหมายดีมีคุณ คุณเป็นชื่อ โชคดีความดีเป็นชื่อที่น่าดี ในประเทศมีความดีความงาม มีการสามัคคีหรือประเทศมีความความดีความงามในโอกาสต่าง ๆ กัน ดังนี้

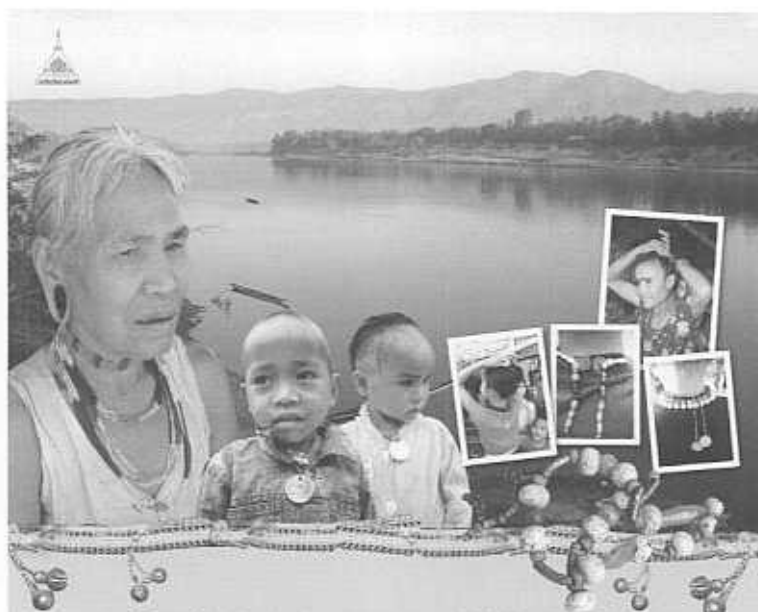
จนมาหากรวมแล้วกว่า ๑๐๐ โดยที่พอจนถึงเช้าก็เข้าเรียน
ตั้งบ้านเรือนใกล้กับวัดน้อยเขมาภิรตาราม สละบ้านไปหมดจนหมด
เป็นนิมิตการบอกเป็นปริศนาของชีวิตว่า พอมาถึงบ้านก็หมดวาทะ
ส่วนใหญ่ได้ไปปฏิบัติกิจของชาวพุทธแล้ว จึงเป็นนิมิตของ
จันทรมานใน ๒๒ ปี สาธุ ดังนั้นจึงมีคำขวัญที่คนเขมาภิรตาราม
พูดกันติดปากว่า ๑๐๐ บ้านได้หรือปลงแล้วดีมีหลายอย่างไปมา
ด้วยละมุน เช่น ๑๐๐ บ้านได้หรือปลงแล้วดีมีหลายอย่างไปมา
ด้วยละมุน เช่น ๑๐๐ บ้านได้หรือปลงแล้วดีมีหลายอย่างไปมา

นอกจากนี้เรื่องระดับการศึกษาได้เพิ่มจาก ๘๖.๖๖% เป็น ๙๐.๖๖% การเพิ่มขึ้นนี้สะท้อนถึงระดับการศึกษาที่สูงขึ้นของคนไทยในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการพัฒนาคนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของระดับการศึกษาไม่ได้หมายความว่าคนไทยทุกคนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคนต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเทคโนโลยี และการพัฒนากระบวนการผลิตและบริการ เพื่อให้คนไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. **ชื่อโครงการ/ชื่อเรื่อง** : ...
 2. **ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้วิจัย** : ...
 3. **ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา** : ...
 4. **ชื่อโรงเรียน/ชื่อหน่วยงาน** : ...
 5. **ชื่อสถานที่/ชื่อพื้นที่** : ...
 6. **ชื่อปีการศึกษา/ชื่อปีงบประมาณ** : ...
 7. **ชื่อสาขาวิชา/ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้** : ...
 8. **ชื่อระดับชั้น/ชื่อระดับชั้น** : ...
 9. **ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้/ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้** : ...
 10. **ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้/ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้** : ...

การเตรียมการที่จะประกอบพิธีบวงสรวงเทวดาต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่แล้วได้มาจากการขอพรของชน เช่น โฉมพระยา ไชยสงคราม พระยาสุพรรณภูมิ พลเอก อดุลยเดชวิกรมฯ ได้มาได้จากศาสนสถานซึ่งมีอยู่ในที่สาธารณะซึ่งมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อว่าเป็นที่สถิตของเทวดาต่าง ๆ หรือบางทีก็ได้มาจากการเสาะแสวงหาวัตถุ ดินของพระนางเจ้า เช่น ที่ขององค์เจ้า รามของเจ้า จุฑินต่าง ๆ (เกรียง) เพื่อประกอบพิธีบวงสรวงเทวดาซึ่งมีหลาย องค์ในศาสนาต่าง ๆ มักมีพิธีประกอบพิธีประกอบพิธี นบพิตำ ซึ่งมีได้จากการนำเอาพิธีอันมีประวัติอันยาวนานมาผสมผสานกัน หรือที่เชื่อมาจากคนต่าง ๆ เป็นต้น ดังเป็นของชาวจีนซึ่งเชื่อว่าพิธีกรรมต่าง ๆต่าง ๆ แล้วเกิดคิดค้นขึ้นเป็นภาพกรรมเป็น ภาพที่แสดงความเป็นเกียรติ ความเชื่อในสิ่งประกอบพิธีที่มี ความสำคัญต่างไปจากชนเผ่าอื่น เช่น พระนางเจ้าสุภัทรมน ใจได้ประกอบพิธีที่วัดเจ้าพ่อคงคา (จีน นาง จันทมาลาสุสุ) อันเป็นที่สถิตพระประทีปเจ้าพ่อคงคาอยู่เป็นชน เผ่าจีน เป็นต้น สำหรับพิธีประกอบพิธีที่มีอยู่ต่างของชนเผ่าต่าง ๆคือ ดุสิต อุบลโล แล้วว่าพระยาพิชัยสงครามจีน จีน หรือโดย ชื่อนี้ต่าง ๆ มักจะประกอบพิธีบวงสรวงเทวดาในรูปของพระ เทพและสิ่ง ๆ ที่มีการประกอบพิธีบวงสรวงเทวดาหรือพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งประกอบพิธีบวงสรวงเทวดาเป็นจำนวนมากที่เห็นกัน

1. สตรีชธธกมล จักรพงศ์พาสสิก โฉมะ ชาติ นาม
เช่น นามเชื้อชนก หรือฉิมคำวามะลิวัน (Carnelian)
2. แก้วใส จักรพงษ์น หงษ์ ชาติ นามเชื้อชนก พงษ์พาสสิก
3. ศรีนันทน์ จักรพงษ์น หงษ์ ชาติ นามเชื้อชนก พงษ์พาสสิก

ethanolamine test

[illegible]

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

เครื่องประดับที่เป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายทางศาสนา (มีทั้ง ๔ คือ เครื่องประดับในสมัยโบราณ ภาชนะทางศาสนา) เงินกับทองคำ เป็นเงินกับทองคำในสมัยก่อนคนเขาปกครองเขา โดยประชาชนในชนบทยังคงจะนำเครื่องประดับเงินกับทองคำนั้นมาขาย แต่ถ้าใช้เงินด้วยคนเขาไปซื้อข้าวเป็นชีวิตคน

1990 年 12 月 1 日

สรุปถูกบิดเบือนเกี่ยวกับพิษเห็ดโคน มีผลทำให้เข้าใจผิดว่าเห็ดโคนเป็นยาแก้พิษเห็ด ภายหลังพบว่า สาเหตุเกิด

100

ในสมัยโบราณหากใครมีฐานะดีจะหาของใส่หีบหรือหีบใส่ของเงินทองไว้ ไม่เช่นนั้นแล้ว เมื่อถึงแก่กรรมแล้วคนในครอบครัวจะลำบาก เพราะคนโบราณเชื่อว่าคนที่มีฐานะดีจะหาของใส่หีบไว้เป็นจำนวนมากพอที่จะใช้สอยได้ตลอดชีวิต และเมื่อถึงแก่กรรมแล้วคนในครอบครัวจะลำบาก เพราะคนโบราณเชื่อว่าคนที่มีฐานะดีจะหาของใส่หีบไว้เป็นจำนวนมากพอที่จะใช้สอยได้ตลอดชีวิต

จนเล่าไปถึงเรื่องประเพณีที่มีลักษณะคล้ายกัน
จนมาถึงเรื่องใดสัก อย่างหนึ่งอย่างใด เช่น ประเพณี
คล้ายกัน มีการเฝ้าดูการมีเพศสัมพันธ์เหมือนกัน รวมถึง
วิธีการอุปโภคบริโภคเหมือนกันเหมือนคนที่มีฐานะและร่ำรวยกันไป

ศิลปะพื้นบ้าน

ชนเผ่าในลาวตอนใต้

ประทีปใจ ลีธนา
โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปี 2550
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ภาพที่ 9 ตัวอย่างรูปเล่มเอกสารเผยแพร่

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 97

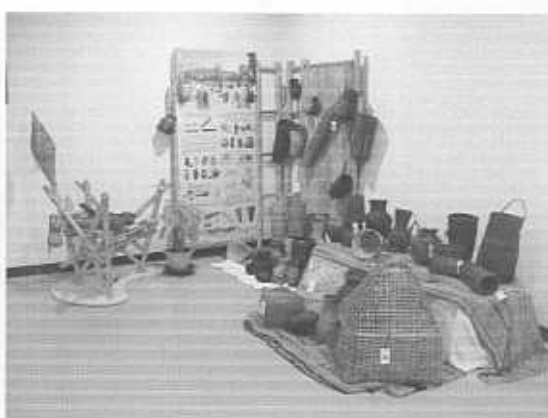
โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 98

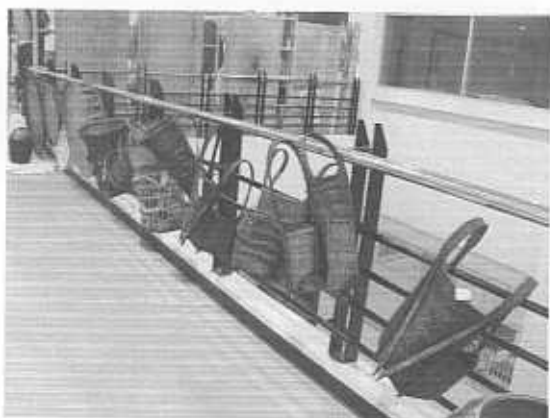

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 99

ภาพที่ 10 บรรณาสการจัดเสวนาทางวิชาการ
 หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม
 วันที่ 27 กรกฎาคม 2550
 โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 100

ภาพที่ 11 นิทรรศการ ชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้
วันที่ 27-31 กรกฎาคม 2550 (สัปดาห์วันสถาปนามหาวิทยาลัย)
ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ภาพที่ 12 นิทรรศการชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้
ในงานประชุมวิชาการ เรื่อง ศิลปะและวัฒนธรรมกลุ่มน้ำโขง: เอกภาพ: ความหลากหลาย
โดย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ร่วมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ระหว่างวันที่ 9 – 12 สิงหาคม 2550 ณ โรงละครศูนย์ศิลปวัฒนธรรมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 104

ภาพที่ 13 นิทรรศการ ชุด ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้
วันที่ 17-19 สิงหาคม 2549 (สัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ)
ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 105

ภาคผนวก ง
แบบประเมินผลโครงการฯ

กำหนดการ

นิทรรศการและการจัดเสวนาทางวิชาการ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านกับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

วันที่ 27 กรกฎาคม 2550

ณ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วันที่ 27 กรกฎาคม 2550	กิจกรรม
09.00-10.30 น.	พิธีเปิด และการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า โดย รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร
10.30-10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง/ชมนิทรรศการ
10.45-12.00 น.	การบรรยายพิเศษ (ต่อ) หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า โดย รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร
12.00-13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน/ชมนิทรรศการ
13.00-14.30 น.	เสวนา หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม โดย ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา และ อ. สัญชัย สุพิพัฒน์มงคล
14.30-14.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง/ชมนิทรรศการ
14.45-16.30 น.	เสวนา (ต่อ) หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสสังคม โดย ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา และ อ. สัญชัย สุพิพัฒน์มงคล
16.30-17.00 น.	แลกเปลี่ยนทัศนะและตอบข้อซักถาม

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)					
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ผู้ให้ข้อเสนอแนะ EXHIB. ดึงดูดเป็น ดึงดูด
ให้มีส่วนร่วมมากขึ้น

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

Driver

612606
72

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ดร.จิตต์พล เต็มแก้ว รศ.ดร. ทานตะวัน สรรพวิมล
หรือ สภาวิชาการศึกษา เพื่อเฉลิม

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สีक्षा)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	/				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	/				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		/			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	/				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	/				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	/				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความชัดเจนของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนคเนกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย ตึกษา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ			✓		
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย
ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550
คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2559

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. หักคิชาช สีงขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยายากศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		/			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ สิริสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกข)	/				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	/				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	/				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	/				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	/				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม:	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย อิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)			✓		
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. สักดิ์วิชา สึกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สีรักษา)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม					
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550 -

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ไม่ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ควรใช้สถานที่ ที่ใหญ่กว่านี้
สถานที่จัดงานเกินไป

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยายากาสในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)			✓		
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย ถิกขร)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม			✓		
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประ โยชน์ในการจัดงานครั้งต่อ ๆ ไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยดุริยคุณาภรณ์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	ม.ก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโว)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม			✓		
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม				✓	
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนด เมกระแ สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)					
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สึกษา)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นจำแนก	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ทักดีชัย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิลหา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ควาเป็นระเบียบเรียบร้อย - ดีพอที่จะหาของมาจัด
จัดอาหารและเครื่องดื่มให้มากขึ้น 11:00:00: ขอ: ดีในพิธีกรรมที่จัด
จัดอาหาร

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ดีมาก

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าไทลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. สักดิ์ชาย สึกษา)					
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สึกษา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	/				
2. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)	/				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	/				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		/			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		/			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		/			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ			✓		
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)			✓		
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สักขา)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม			✓		
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยายากาในการจัด โดยภาพรวม				✓	

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ควรจัดให้ 1.6 ตอ ผลิตภัณฑ์ 1.6 ตอ เช่น ผ้าทอ 1.6 ตอ เกษียณ จัดรวม
เดิฉันประทับใจ ได้มากว่านี้ และมีความหมาย 1.6 ตอ ผลิตภัณฑ์
แต่ครั้งนี้ ก็ประทับใจมาก ได้ทั้ง 1.6 ตอ ได้ทั้ง 1.6 ตอ ได้ทั้ง 1.6 ตอ ได้ทั้ง 1.6 ตอ
ทั้งนี้ ยัง 1.6 ตอ

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	/				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย ถึกษา)		/			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	/				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			/		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	/				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	/				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

ในการแสดงศิลปะพื้นบ้าน 1/ ควรจัด + มหกรรม
มหกรรม ทำให้งานดูน่าสนใจมากขึ้น 2/ ควรจัด + มหกรรม
นิทรรศการ 3/ ควรจัด + มหกรรม 4/ ควรจัด + มหกรรม
1/ ควรจัด + มหกรรม 2/ ควรจัด + มหกรรม 3/ ควรจัด + มหกรรม 4/ ควรจัด + มหกรรม

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

- สถานที่จัดกับหน่วยงานภายนอกนี้ไปเรื่อยๆ เพื่อที่จะได้ความ
รู้มากขึ้น

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		/			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สึกษา)	/				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		/			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			/		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		/			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภ เพรวม		/			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขะ)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขุ)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม			✓		
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ			✓		
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (วศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)			✓		
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. สักดิ์ชาย สิกขา)			✓		
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สึกษา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป
ขอชื่นชมการจัดงานที่ประทับใจ

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม			✓		
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม			✓		
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม			✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	✓				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	/				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	/				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขะ)	/				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	/				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	/				
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	/				
7. บรรยากาศในการจัด โดยภาพรวม	/				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และก เรออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ		✓			
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)		✓			
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)		✓			
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม		✓			
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	✓				
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม		✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อประ โยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินโครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

ระหว่างวันที่ 27 - 31 กรกฎาคม 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	✓				
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ หริสุโร)	✓				
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตามกระแส สังคม (ดร. ศักดิ์ชัย สิกขา)	✓				
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	✓				
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม		✓			
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม		✓			
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	✓				

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

รับเอกสารแจก

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปี 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	หมายเหตุ
	พนมศักดิ์ วัลลิษฐ์	82/13 ต. เชียงใหม่ อ. สังขะ จ. บุรีรัมย์	5 / 1

มีหลัก การรับหนังสือ 1 ฉบับ/ครั้ง

" ศิลปะพื้นบ้าน ลาวตอนใต้ "

30-

- นพ. วราห์ -

1. นายเมธาวิ ศิขพองนา

ที่ทำงาน คีทท ๓๐๓ อ. สังขะ จ. บุรีรัมย์

2. นายสมชาย ขันประเสริฐ

ที่ทำงาน บริษัท อีสานวิสาหกิจ อ. สังขะ จ. บุรีรัมย์

3. นายโชคชัย ตักโพธิ์

คณะศิลปกรรม วิทยาลัยศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

4. นายอดุลย์ งามกุลศิริ

งานศิลปกรรม วิทยาลัยศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

5. นายชัชวาล งามกุลศิริ

๓๐. สำนักศิลปากรที่ ๑๑ อ. สังขะ จ. บุรีรัมย์

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	หมายเหตุ
	พนมศักดิ์ วัลลีย์	82/13 ต. ชะเงว่ อ. สังขละบุรี	5 / 1

บันทึก การรับหนังสือ 1 ฉบับ

" สืบค้นจาก วรรณคดี "

- 50 -

- นทว. 1 -

1. นายเจ้า ฝักทอง

ที่ทำงาน ดินนา กษัตริย์ อ. ปรางค์

2. นาย ฝักทอง

ที่ทำงาน ดินนา กษัตริย์ อ. ปรางค์

3. นาย ฝักทอง

ที่ทำงาน ดินนา กษัตริย์ อ. ปรางค์

4. นาย ฝักทอง

ที่ทำงาน ดินนา กษัตริย์ อ. ปรางค์

5. นาย ฝักทอง

ที่ทำงาน ดินนา กษัตริย์ อ. ปรางค์

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

[illegible]

คิดปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

[illegible]

ศิลปินบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

[illegible]

๒
รูปเอกสารแจก

คิดปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปี 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

[illegible]

สรุปการประเมินผลโครงการฯ

มีผู้เข้าร่วมฟังการบรรยายพิเศษและเสวนาทางวิชาการฯ จำนวน 93 คน มีผู้ตอบแบบ
ประเมินผลการจัดงานจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 59.14
ผลการจัดงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดี (4.25)

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านได้รับความรู้จากการจัดแสดงนิทรรศการ	29	21	5	0	0	4.44
2. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ คุณค่าศิลปะพื้นบ้านชนเผ่า (รศ. ดร. วิโรฒ ศรีสุโร)	36	13	6	0	0	4.55
3. ท่านได้รับความรู้จากการบรรยายพิเศษ หัวข้อ ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่ากับวิถีที่ปรับเปลี่ยนตาม กระแสสังคม (ดร. ศักดิ์ชาย สึกษา)	23	22	7	0	0	4.07
4. เอกสารเผยแพร่มีความเหมาะสม	31	18	6	0	0	4.45
5. ระยะเวลาในการจัดมีความเหมาะสม	15	22	17	1	0	3.93
6. อาหารและเครื่องดื่มที่บริการมีความเหมาะสม	23	19	13	0	0	4.18
7. บรรยากาศในการจัดโดยภาพรวม	23	19	12	1	0	4.16
รวม	25.71	19.14	9.43	0.29	0.00	4.25

ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

1. พื้นที่ในการจัดงานมีจำกัดเกินไป
2. ควรเพิ่มเติมแบบจำลองตามห้างสรรพสินค้าหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ
3. ควรเผยแพร่ให้กับบุคลากรภายนอกให้มากกว่านี้ จัดในเมืองใหญ่ให้ประชาชนที่สนใจได้
รับรู้ และกระจายความรู้ออกไปให้ไกล ๆ
4. ควรจัดบ่อย ๆ
5. ความรู้ในการจัดงานในครั้งนี้ทำให้รู้และทราบอย่างกระจ่างชัดกว่าการอ่านในหนังสือเป็น
อย่างมาก แยกแยะและทำให้เห็นภาพรวมได้อย่างชัดเจน
6. ดีมาก

7. ประทับใจมากที่ได้ฟัง ได้เห็น ซึ่งคุณค่าวัฒนธรรมที่ยังมีอยู่
8. นิทรรศการมีคุณค่ามาก แต่ระยะเวลาจัดน้อยไป และอยู่ในช่วงที่มหาวิทยาลัยมีการ
กิจกรรมอื่น ๆ เนื่องในวันสถาปนามหาวิทยาลัย ทำให้บุคลากรภายนอกหาโอกาสมาชม
ลำบาก และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ เพื่อคนที่ชื่นชอบจะได้มีเวลาเดินทางมา
ชม เพราะมีคุณค่าจริง ๆ
9. อยากให้มีการจัดบรรยาย/เสวนาแบบนี้ขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติม

ภาคผนวก จ
การเผยแพร่เอกสารสิ่งพิมพ์

ลำดับที่	รายชื่อ	ที่อยู่	อายุ
43	60201011 วิชาดี	หมู่ ๓ ต.บึง-ป่า-ขุด นอ.บึงบอระเพ็ด	วิชาดี
44	60200111 วิชาดี	" "	วิชาดี
45	60200112 วิชาดี	" "	วิชาดี
46	วิชาดี	" "	วิชาดี
47	วิชาดี	" "	วิชาดี
48	วิชาดี	" "	วิชาดี
49	วิชาดี	" "	วิชาดี
50	วิชาดี	" "	วิชาดี
51	วิชาดี	" "	วิชาดี
52	วิชาดี	" "	วิชาดี
53	วิชาดี	" "	วิชาดี
54	วิชาดี	" "	วิชาดี
55	วิชาดี	" "	วิชาดี
56	วิชาดี	" "	วิชาดี
57	วิชาดี	" "	วิชาดี
58	วิชาดี	" "	วิชาดี
59	วิชาดี	" "	วิชาดี
60	วิชาดี	" "	วิชาดี
61	วิชาดี	" "	วิชาดี
62	วิชาดี	" "	วิชาดี
63	วิชาดี	" "	วิชาดี
64	วิชาดี	" "	วิชาดี
65	วิชาดี	" "	วิชาดี

ลำดับที่	รายชื่อ	ที่อยู่	อายุ
66	วิชาดี	" "	วิชาดี
67	วิชาดี	" "	วิชาดี
68	วิชาดี	" "	วิชาดี
69	วิชาดี	" "	วิชาดี
70	วิชาดี	" "	วิชาดี
71	วิชาดี	" "	วิชาดี
72	วิชาดี	" "	วิชาดี
73	วิชาดี	" "	วิชาดี
74	วิชาดี	" "	วิชาดี
75	วิชาดี	" "	วิชาดี
76	วิชาดี	" "	วิชาดี
77	วิชาดี	" "	วิชาดี
78	วิชาดี	" "	วิชาดี
79	วิชาดี	" "	วิชาดี
80	วิชาดี	" "	วิชาดี
81	วิชาดี	" "	วิชาดี
82	วิชาดี	" "	วิชาดี
83	วิชาดี	" "	วิชาดี
84	วิชาดี	" "	วิชาดี
85	วิชาดี	" "	วิชาดี
86	วิชาดี	" "	วิชาดี
87	วิชาดี	" "	วิชาดี
88	วิชาดี	" "	วิชาดี

ลำดับที่	รายชื่อ	ที่อยู่	ลายเซ็น
88	นางสาว ศรีสุภา	ว. อุบล	ใน สก
89	พริษฐ์ นวรัตน์	KM-TL	น. ตา
90	กมลวิทย์ สอนจันทร์	ว. อุบล	น. ตา
91	นพพร สอนจันทร์		น. ตา
92	วิรัช กอนกมล	ว. อุบล	น. ตา
93	พ. ส. อารยวงษ์/น. อารยวงษ์	ว. อุบล (น. ต. ปทุมธานี ๐๗)	น. ตา
94	สุวิภา นวรัตน์	ว. อุบล (น. ต. ว. ๑๕๖)	น. ตา
95	กมลวิทย์ สอนจันทร์	ว. อุบล	น. ตา
96			
97			
98			
99			
100			
101			
102			
103			
104			
105			
106			
107			
108			
109			
110			
111			

รับเอกสารแจก

ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปี 2550

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	หมายเลข
1	ดอชนันต์ ตีระจินดา	"บ้านพระปรางค์"	0813875336
	ทวัน มณีพันธ์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	ไม่มี
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. ปทุมธานี	082-9069022
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	0819977576
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	0810724386
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	ไม่มี
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	ไม่มี
	นพพร นวรัตน์	ดงมะพร้าว ม. อุบล	ไม่มี

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	หมายเหตุ
	พนมศักดิ์ วัลลิษฐ์	82/13 ต. ป้อมเปี้ย อ. สิงห์บุรี จ. สิงห์บุรี	5 เล่ม

บันทึก การรับหนังสือ 1 ฉบับ

" สืบประวัติบ้าน วัด และชุมชน "

- 30 -

- นพ. วรวิทย์ -

1. นพ. เจริญ ศิริทอง

ที่ทำงาน ดินนา ถนน 10 กิโลเมตร อ. เมืองราชบุรี

2. นพ. เจริญ ศิริทอง

ที่ทำงาน วัดป่าอภัยคีรี อ. เมืองราชบุรี

3. นพ. เจริญ ศิริทอง

คณะศิษย์กรรม วัดป่าอภัยคีรี อ. เมืองราชบุรี

4. นพ. เจริญ ศิริทอง

คณะศิษย์กรรม วัดป่าอภัยคีรี อ. เมืองราชบุรี

5. นพ. เจริญ ศิริทอง

๓๐. สืบประวัติบ้าน วัด และชุมชน 11 อ. เมืองราชบุรี

เลขที่

แบบ พ.๐๐๑/๑

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 116

เลขที่

แบบ พ.๐๐๑/๑

[illegible]

เลขที่

แบบ พ.๐๐๑/๑

โครงการสืบสานศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวตอนใต้ ด้วยภาพถ่าย 118

เลขที่

แบบ พ.๐๐๑/๑

หน่วยงาน ๖-๕ ทนถว้/ตง-จ้งอ		ว.ค.ป. ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐		
ชื่อผู้เบิก หางสกลรัตน์ กุณาสังห์		เพื่อใช้ในงาน		
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วยนับ	หมายเหตุ
1	สีโป๊พี้แแบ้นสทอนโต้	2	ลิตร	
ผู้เบิกพัสดุ				
ผู้รับพัสดุ One		ผู้จ่ายพัสดุ		

ใบเบิกภายใน

เลขที่

คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ แบบ พ.๐๐๑/๑

แบบ พ.๐๐๑/๑

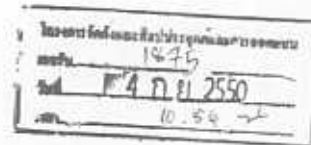
[illegible]

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี 2558

วารสารศึกษาขั้นต้นกับชุมชนในเขตเทศบาล

ลำดับที่	คำอธิบาย	จำนวน (ตัว)	ผู้บันทึก	ผู้รับ	หมายเหตุ
1	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	2	OK	OK	24.5.50
2	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	4	OK	OK	10.6.50
3	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	5		OK	
4	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	5		OK	
5	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	3		OK	
6	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	3		OK	
7	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	3		OK	
8	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	10		OK	
9	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	50		OK	
10	ใบเสร็จรับเงิน 100 บาท	10		OK	

ที่ ศธ 0528.14/ 4667

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

29 สิงหาคม 2550

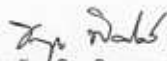
เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน คณะคณาจารย์ศิลปประยุกต์และการออกแบบ

ตามที่ท่านได้กรุณามอบวารสาร ศิลปะพื้นบ้านชนเผ่าในลาวคอนได่ จำนวน 3 เล่ม
ให้สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา นั้น สำนักหอสมุดได้รับแล้ว และจะนำเอกสารดังกล่าวให้บริการ
เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของอาจารย์ นิติศ บุคตากรและผู้สนใจ สำนักหอสมุดขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอีกในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวขวัญฤดี พิศาลพงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

- รับ ต้นฉบับ
เมื่อ 9 สิงหาคม

4 ก.ย. 50
สำนักงานเลขานุการ
โทรศัพท์, โทรสาร (038) 390049

ม. กษ 10.

[illegible]

File # 5242-166

22 สิงหาคม 2550

Figure 1: *Conceptual Framework*

เจ้า-ท. ทบพ. จิตต. และ ศ. ปร. ประชุม และ การ ขอ ก. แบบ

๕- บัญชี: บัญชีสื่อที่ ศทอ 0529 : ๘-7-2183 ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2550

ตามที่คณะศิลปะประตุคดีและการอาชญากรรม ได้ขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยมหิดล
ไว้จำนวน 5 แห่ง นั้น บัดนี้ การทอฆเถียงนาแห่งประเทศไทย สำนักงานศาลคดีอาชญากรรม
ได้แจ้งคดี 21 ได้แจ้งไว้ให้บริษัทร้อยล้านและจะนำไปเผยแพร่ การประทุษร้ายนี้ให้เกิดประโยชน์
สืบต่อไป

ใบเรียกเก็บเงินเพื่อไปตรวจทราบ และขอขานพระกฤษณ์ ณ ไชยสิทธิ์

ขอแสดงความนับถือ

นายสมชาย ใจดี

ผู้จัดทำ: กองการช่างไม้, สถาบัน ททท. ภาค ๖, ๖๖, ถนนพหลโยธิน, กรุงเทพฯ ๑๐๖

জৈন ধর্ম

non. quadrato

செயல்பாடு

8,244,490,000,000

0752
30050

